

ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΠΑΝΝ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΔ. ΣΧΟΔΕΙΩΝ

χπο

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Έργαστρα

ή τῷ μετά τὸν τόμον ΓΧΑ διαγνωστικῷ
διδ τῷ τερψταῖς 1909-1913

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ Δ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ
1910

ΔΡΑΧ. 1.20

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗ
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ Ε
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚ

* Αριθ. Πρωτ. 11,300
Διεκπ.

Πρόδος τὸν π. Α. Χ.

Γνωρίζομεν όμην ότι κατ' ἀπόδιδωσικῶν βιβλίων ἐποπτικῆς συκῆς καὶ Πολιτικῆς Γεωγραφικολείων ὑπὸ Δ. Πατσοπούλου σάθη εἰς δραχμὰς μίαν καὶ λεπτά τέον βιβλιόσημον χρώματος ὁδίνον ἔσται ἀξίας λεπτῶν τεσσαράκοντα καὶ πέντε (45).

* Εντελλόμεθα, ὅπως συμμορφωθῆτε πρόδος τὰς ἀποφάσεις ταύτας, ἐκτυπώσητε δὲ τὴν παροῦσαν ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τοῦ περικαλύμματος τοῦ βιβλίου πάτωθι τῆς θέσεως, εἰς ἣν κατὰ νόμον ἐπικολλᾶται τὸ βιβλιόσημον.

* Ο * Υπουργός
Κ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Γ. ΒΕΝΟΥΛΟΣ

1911 ΠΑΤ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΝ ΤΩ ΕΘΝΙΚΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ.

ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

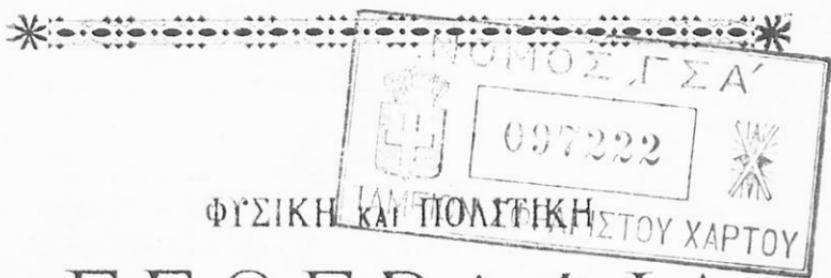
ΤΗΣ ΕΤΡΩΠΗΣ
των μαθημάτων Πέργον Γ. Ευστόβου
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ Ε' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣ Α

Εν τῷ κατὰ τὸν νόμον ΓΣΑ' διαγνωσιμῷ τῶν διδακτικῶν βιβλίων
διὰ τὴν τετραετίαν 1909—1913.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ Δ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ
1911

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΠΛΗΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Έπιφ. 9,935,320 □ χμ. πληθ. 395,362,048).

Μετά δὲ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος

ἔπιφ. 10,000,000 □ χμ. Πληθ. 398,000,000.

|| 'Η Εύρωπη, συγχρινομένη πρὸς τὰς λοιπὰς Ἡπείρους τῆς γῆς κατέχει μεταξὺ αὐτῶν κατὰ μὲν τὴν ἔκτασιν τὴν τετάρτην θέσιν, κατὰ δὲ τὸν πληθυσμὸν τὴν δευτέραν, μόνον τῆς Ἀσίας οὖσα ὑποδεεστέρα. Ἄλλ' ἂν ἡ Εύρώπη δὲν κατέχῃ τὴν πρώτην θέσιν κατὰ τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν πληθυσμὸν ἐν σχέσει πρὸς τὰς λοιπὰς Ἡπείρους, εἶναι ὅμως ἀναμφισθητήτως ἡ σπουδαιοτάτη πασσόν, διότι ὑπῆρξε πάντοτε ἡ ἑστίκ τῶν φύτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

"Ορια τῆς Εύρωπης. Ἡ Εύρώπη δρίζεται πρὸς Β. ὑπὸ τοῦ Βορείου Ηαγωμένου Ὁκεανοῦ πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὁκεανοῦ πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τῆς Προποντίδος, τοῦ Εὔξείνου Πόντου καὶ τῆς Ἀζοφικῆς θαλάσσης· καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Κασπίας θαλάσσης, τοῦ ποταμοῦ Οὐράλης καὶ τῶν Οὐραλίων ὁρέων.

Χωρογραφικὴ διαιρεσίς τῆς Εύρωπης. Χωρογραφικῶς διαιρεῖται ἡ Εύρώπη εἰς τρία μέρη:

A'. Εἰς τὴν Νότιον Εύρωπην, περιλαμβάνουσαν τὰς τρεῖς

χερσονήσους, τὴν Ἐλληνικὴν τὴν Ἰταλικὴν καὶ τὴν Ηὐρωπαϊκὴν.

Β'. Εἰς τὴν Μέσην Εὐρώπην, περιλαμβάνουσαν τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἐλβετίαν, τὸ Αιγαίοντά ἄν, τὸ Βελγίον, τὴν Ὀλλανδίαν, τὸ Λουξεμβούργον, τὴν Γερμανίαν, τὴν Αὐστροουγγαρίαν καὶ τὴν Ρωμουνίαν καὶ

Γ'. Εἰς τὴν Βόρειον Εὐρώπην, περιλαμβάνουσαν τὴν Μεγάλην Βρετανίαν καὶ Ἰρλανδίαν, τὴν Δαρίαν, τὴν Σουηδίαν, τὴν Νορβηγίαν καὶ τὴν Ρωσίαν.

~~Πολιτικὴ διαιρέσις τῆς Εὐρώπης.~~ Πολιτικῶς δὲ διαιρεῖται ἡ Εὐρώπη εἰς 25 κράτη. Ταῦτα δὲ είναι 1) ἡ Ἐλλάς, 2) ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τονζία, 3) ἡ Βουλγαρία, 4) ἡ Ρωμουνία, 5) ἡ Σερβία, 6) τὸ Μαυροβούργον, 7) ἡ Ἰταλία, 8) ὁ Ἀγιος Μαρίνος, 9) τὸ Μορακόν, 10) ἡ Ἐλβετία, 11) τὸ Αιγαίοντά ἄν, 12) ἡ Γαλλία, 13) ἡ Ισπανία, 14) ἡ Πορτογαλία, 15) ἡ Ἀρδόρρα, 16) τὸ Βέλγιον, 17) ἡ Ὀλλανδία, 18) τὸ Λουξεμβούργον, 19) ἡ Γερμανία, 20) ἡ Αὐστροουγγαρία, 21) ἡ Μεγάλη Βρετανία καὶ Ἰρλανδία, 22) ἡ Δαρία, 23) ἡ Σουηδία, 24) ἡ Νορβηγία καὶ 25) ἡ Ρωσία.

Ἐκ τῶν υπατῶν τούτων τῆς Εὐρώπης τὰ μεγαλείτερα καὶ ισχυρότερα είναι ἡ Ρωσία, ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστροουγγαρία, ἡ Γαλλία, ἡ Αγγλία καὶ ἡ Ἰταλία, αἵτινες διὰ τοῦτο καλούνται Μεγάλαι Δυνάμεις.

Α'. ΝΟΤΙΟΣ ΕΥΡΩΠΗ

α'. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΕΡΣΩΝΗΣΟΣ

Ἡ Ἐλληνικὴ χερσόνησος, ἥτις κατέχει τὸ Ν.Α. μέρος τῆς Εὐρώπης χωριζόμενη ἀπ' αὐτῆς διὰ τοῦ Κάιω Δουνάβεως καὶ τοῦ παραποτάμου αὐτοῦ Σάουν ἡ Σάουν, δρίζεται πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ Εὐξενοῦ Πόντου, τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Αἴγαίου πελάγους. πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης· καὶ πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ Ἰονίου

καὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους. Περιλαμβάνει δὲ τὰς ἑξῆς χώρας: τὴν Ἑλλάδα, τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, τὴν Κρήτην, τὴν Βουλγαρίαν μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμανίας, τὴν Σερβίαν, τὸ Μαυροβούνιον, τὴν Βουρίαν, τὴν Ἐρζεγοβίνην, τὴν Δαλματίαν καὶ τὴν Ἰστρίαν. |

1. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ

(*Επιφ. 179,250 □ χμ. Πληθ. 6,317,000).

Χωρογραφικὴ διαίρεσις. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία, ἥτις καλεῖται οὕτω διότι τὸ Τουρκικὸν κράτος δὲν περιορίζεται μόνον ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀλλ' ἔχαπλοσται καὶ ἐπὶ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, ἀποτελεῖται νῦν ἐκ τῶν ἑξῆς χωρῶν: 1) ἐκ τοῦ πλείστου μέρους τῆς Ἡπείρου· 2) ἐκ τῆς Ἀλβανίας· 3) ἐκ τοῦ Νοβιπαζάρ· 4) ἐκ τῆς Βαρελού Θεσσαλίας· 5) ἐκ τῆς Μακεδονίας καὶ 6) ἐκ τῆς Νοτίου Θράκης.

Ορίζεται δὲ ἡ νῦν Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Αὐστρίας, τῆς Σερβίας καὶ τῆς Βουλγαρίας· πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Αὐστρίας, τὸ Μαυροβούνιον, τὸ Ἀδριατικὸν καὶ τὸ Ἰονίον πελάγους· πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, τὸ Αιγαίον πελάγους καὶ τῆς Προπονίδος· καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ Εὐξείνου Πόρτου.

Κάτοικοι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας περὶ τὰ 3,000,000 εἰναι: Ἔλληνες, οἱ δὲ λοιποὶ Τούρκοι, Ἀλβανοί, καὶ δλίγιστοι Σέρβοι, Βούλγαροι, Ἀρμένιοι, Ιουδαῖοι κλπ.

Θρησκεία. Ἡ ἐπίσημος θρησκεία τῶν Τούρκων εἰναι ὁ ἴσλαμισμός, ἥτοι ἡ θρησκεία τοῦ Μωάμεθ, τῆς ὅποιας ὁ ἀνώτερος ἑγγητής εἰναι ὁ Σεΐχ-ουλ-Ισλάμης. Παρὰ τὸν ἴσλαμισμὸν ζητῶσ τὰ μάλιστα ισχυρὰ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ εἰναι ἡ χριστιανικὴ θρησκεία, καὶ ιδίως ἡ δρυθόδοξος, τῆς ὅποιας ἀρχηγὸς εἰναι ὁ Πατριάρχης, θστις ἔδρεύει ἐν Κωνσταντινούπολει μετὰ

Ιεράς Συνέδου εκ δώδεκα Μητροπολιτών και μικτοῦ συμβουλίου.

Στρατός και στόλος. Ο μὲν στρατὸς τοῦ ὅλου Τουρκικοῦ κράτους ἀνέρχεται ἐν εἰρήνῃ μὲν εἰς 140,000 ἀνδρῶν, ἐν πολέμῳ δὲ εἰς 1,500,000. Ο δὲ στόλος ἀποτελεῖται ἐξ 78 διαφόρων παλαιῶν καὶ νέων πλοίων.

Πολύτευμα. Τὸ δὲ πολύτευμα τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας, ὑπὸ τὸ ὄποιον διετέλουν καὶ αἱ ὑπ' αὐτῆς κατεχόμεναι χώραι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ἥτο πρότερον μὲν δεσποτικόν, ὁ δὲ Σουλτάνος ἥτο ἀπόλυτος κύριος τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας πάντων τῶν θηγακόων αὐτοῦ. Κατὰ τὸν Ἰούλιον δμωᾶς τοῦ παρελθόντος ἔτους (1908) ὁ τότε Σουλτάνος Ἀβδούλ-Χαμίτ ὁ Β' ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν λεγομένων Νεοτούρκων (δπαδῶν δῆθεν φιλελευθέρων ἰδεῶν) ἀνεκήρυξε τὸ συνταγματικὸν πολύτευμα εἰς ἀπασαν τὴν Τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν.

I. Τουρκικὴ "Ηπειρος."

(*Επιφ. 17,900 □ χμ. Ηληθ. 527,000).

"Η "Ηπειρος, ἥτις εἶναι χώρα Ἐλληνικὴ καὶ ἡς μικρὸν μόνον μέρος (τὸ μεταξὺ τῆς Πίνδου καὶ τοῦ ποταμοῦ Ἀράχθου) παρεχωρήθη τῷ 1881 ὑπὸ τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Ἐλλάδα, ἐξ οὗ ἀποτελεῖται δονομὸς Ἀρτης, κατέχει τὴν ΝΔ. γωνίαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Ὁρίζεται δὲ πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Ἀλβανίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας χωρίζεται διὰ τοῦ ποταμοῦ Γερούσου πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ τοῦ Ἰορίου πελάγους πρὸς Ν. ὑπὸ τοῦ Ἀιβρασικοῦ κόλπου καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Ἐλληνικῆς Ἡπείρου, ἀπὸ τῆς ὁποίας χωρίζεται διὰ τοῦ ποταμοῦ Ἀράχθου καὶ τοῦ ὄρους Λάκημονος, καὶ ὑπὸ τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας χωρίζεται διὰ τῶν δρέων Τύμφης καὶ Βοΐου. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐλλάδος χωρίζεται ἡ Τουρκικὴ "Ηπειρος διὰ τοῦ πορθμοῦ τῆς Ηρεδέζης.

"Εχει έπειστη :

Κόλπους : τὸν τοῦ Αὐλῶνος καὶ τὸν Ἀμβρακικὸν (κ. τῆς Αρτης).

Ορη : τὰ Κεφαλίνια (βουνά τῆς Χιμάρας), τὰ Βόϊον, τὴν Τύμφην, τὸν Λάκμονα, τὰ Νεμέριζινα καὶ τὸν Τόμαρον. **Ακρωτήριον** ἔν, τὸ Ἀκροκεραύνιον (Γλωσσαν), καὶ μίαν πεδιάδα, τὴν Ἀμβρακικήν, ἥτις παράγει δημητριακούς καρπούς, ἔλαιον, σίνον καὶ ἐσπεριδοειδή.

Ποταμούς : τὸν Ἀφον (κ. Βερατιανὸν) πηγάζοντα ἐκ τοῦ Βούου καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος· τὸν Ἀφον πηγάζοντα ἐκ τοῦ Δάκμονος καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸ αὐτὸ πέλαγος· τὸν Θύαμιν (Καλαμᾶν) πηγάζοντα ἐκ τῆς Τύμφης καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸ Ἰόνιον πέλαγος· τὸν Ἀχέροντα πηγάζοντα ἐκ τοῦ Τομάρου καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸ αὐτὸ πέλαγος· καὶ τὸν Λοῦρον πηγάζοντα καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ Τομάρου καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον· καὶ

Δίμυας : τὴν Ἀχερονοσίαν καὶ τὴν Παμβώτιν (λίμνην τῶν Ιωαννίνων).

Κλῖμα, ἔδαφος, καὶ προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῆς χώρας εἶναι εὖ κρατον καὶ ὑγιεινόν, τὸ δὲ ἔδαφος ποικίλον, καὶ τὰ κυριώτερα τῶν προϊόντων σιτηρά, σίνος, ἔλαιον, καπνός, ἐσπεριδοειδῆ καὶ ὄλλα.

Κάτοικοι : Οἱ κάτοικοι τῆς Τουρκικῆς Ἡπείρου είναι κατὰ τὸ πλειστον "Ελληνες (270,000) γηγενώτατοι κατά τε τὴν καταγωγήν, τὴν γλωσσαν καὶ τὸ ἔθνικὸν φρόνημα. Διακρίνονται δὲ οἱ Ἡπειρώται οὗτοι: "Ελληνες διὰ τὴν φιλεργίαν αὐτῶν καὶ τὴν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμιας ἐπίδοσίν των. Είναι δὲ τοσοῦτον φιλοπάτριδες, ὥστε ὅπουδήποτε τῆς γῆς καὶ ἀν ζῶσιν, οὐδέποτε λησμονούσιν οὐ μόνον τὴν ἴδιαντέραν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν μεγάλην Ἑλληνικὴν πατριδία. Οἱ πλειστοι τῶν εὑεργετῶν τοῦ Ἐθνους είναι τέκνα τῆς Ἡπείρου. Είναι δὲ οὗτοι οἱ Ζωσιμάδαι, οἱ Κοπιλάραι, οἱ Ριζάραι, οἱ Ἀρσάκαι, οἱ

Χατζηκώσται, οἱ Ζάππαι, οἱ Τοσίτσαι, οἱ Στουργάραι, δὲ Ἀβέρωφ καὶ πολλοὶ ἄλλοι, οἵτινες τὸν δὲ ἀτρύτων μόχθῳ καὶ πολλῶν στερήσεων αὐτήντα πλοῦτον αύτῶν ἀφίέρωσαν ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς τοῦ Ἐθνους ἀγαπτύξεως.

Πόλεις δὲ καὶ κώμας ἀξίας λόγου ἔχει ἡ Τουρκικὴ Ἡπειρος τὰς ἔξης: τὰ Ἰωάννινα (30,000 κατ.), ἅτινα εἶναι πρωτεύουσα αὐτῆς κείμενα παρὰ τὴν ὁμώνυμον λίμνην καὶ ἔχοντα γυμνασίου (τὴν Ζωσιμικίαν σχολὴν) καὶ ἄλλα καθιδρύματα. ΝΔ. τῶν Ἰωαννίνων ἔκειτο τὸ πάλαι ἡ πόλις Δωδώνη, ἔνθα ὑπῆρχε τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Διός· τὸ Μέτσοβον (8,500 κατ.) ἐπερ εἶναι πατρὶς τῶν ἔθνικῶν εὑεργετῶν Τοσίτσα, Στουργάρα καὶ Ἀβέρωφ· τὸ Πρεμέτι (5,000 κατ.), παρὰ τὸ ὅποῖον πέραν τοῦ ποταμοῦ Ἀφού κεῖται ἡ μικρὰ κώμη Χοταχόβα, ἡ πατρὶς τοῦ ἔθνικοῦ εὑεργέτου Ἀρσάκη· τὸ Τεπελέτιον (2,000 κατ.) πατρίδα τοῦ διακοήτου Ἀλῆ Πασσᾶ τῶν Ἰωαννίνων τὸν Αὖλῶνα (7,000 κατ.) πόλιν ἐμπορικὴν παρὰ τὸν ὁμώνυμον κόλπον· τὸ Ἀργυρόκαστρον (12,000 κατ.)· τὸ Λάμποβον πατρίδα τῶν ἔθνικῶν εὑεργετῶν Ζαππῶν· τὴν Παραμιθιάν (2,800 κατ.), ἡς ΝΔ. κείται ἡ περιοχὴ τοῦ περιωγύλιου Σουλίου ἀποτελουμένη ἐκ 38 μικρῶν κωμῶν, πατρίδος τῶν Μποτσαραίων, Τζαβελαίων καὶ πολλῶν ἄλλων ἥρωενῶς ἀγωνισθέντων κατὰ τὴν ἔθνικὴν ἡμῖν παλιγγενεσίαν· τὴν Ηάργαν (2,500 κατ.) πωληθεῖσαν προδοτικῶς τῷ 1819 ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν εἰς τὸν τύραννον τῶν Ἰωαννίνων Ἀλῆ Πασσᾶν· τὴν Φιλιππάδα (2,500 κατ.) καὶ τὴν Ηρέβεζαν (6,000 κατ.) πόλιν ἐμπορικὴν καὶ παράλιον κειμένην παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου καὶ ἔχουσαν φρούριον δχυρόν. Παρ’ αὐτὴν δὲ ἔκειτο ἡ ἀρχαία Νικόπολις, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὁνταβιανοῦ μετὰ τὴν γαυραχίαν τοῦ Ἀκτίου (31 π. Χ.), καθ’ ἣν ἐνίκησε τὸν Ἀγτώνιον καὶ τὴν βασιλισσαν τῆς Αιγύπτου Κλεοπάτραν.

2. Ἀλβανία.

(Ἐπιφ. 10,800 □ χμ. Πληθ. 295,000)

Ἡ Ἀλβανία, κειμένη πρὸς Β. τῆς Ἡπείρου, ἥτο τὸ πάλαι μέρος τῆς Ἰλλυρίας. Ὁρίζεται δὲ πρὸς Β. ὑπὸ τοῦ Μαυροβούντιου, πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Ἡπείρου, ἀπὸ τῆς ὁποίας χωρίζεται διὰ τοῦ ποταμοῦ Γερούσον, καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας χωρίζεται διὰ τοῦ ὄρους Καρδουνίας καὶ τοῦ ποταμοῦ Αρίγου.

Ἐχει δὲ ἡ χώρα αὕτη ἔνα κόλπον, τὸν τοῦ Αυρραχίου. Ὁρητὴν Καρδουνίαν καὶ τὸ Τομόρ. Ἀκρωτήριον ἔν, τὸ Νυμφαῖον, καὶ μίαν πεδιάδα, τὴν τῆς Σκόδρας.

Ποταμοὺς δὲ ἔχει τὸν Ἀψον, πηγάζοντα ἐκ τοῦ Βοΐου καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος· τὸν Γερούσον, πηγάζοντα ἐκ τῆς Κανδουνίας καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸ αὐτὸ πέλαγος· καὶ τὸν Αρίλωνα ἢ Ζείρον, ὅστις ἀποτελούμενος ἐκ τοῦ Λευκοῦ Αρίλωνος πηγάζοντος ἐκ τοῦ Σκάρδου, καὶ τοῦ Μέλαρος Αρίλωνος πηγάζοντος ἐκ τῆς λίμνης Λυχνίτιδος, ἐκβάλλει εἰς τὸ αὐτὸ πέλαγος· καὶ μίαν λίμνην τὴν Λιμρεᾶν (κ. τῆς Σκόδρας) ἀνήκουσαν καὶ εἰς τὸ Μαυροβούνιον.

Κλῖμα, ἔδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῆς Ἀλβανίας εἶναι εὔκρατον καὶ ὑγιεινόν, τὸ ἔδαφος ποικίλον καὶ τὰ κυριώτερα τῶν πρυτάνων σιτηρά, οἶνος, ἔλαιον, καπνός, βάμβαξ καὶ μέταξα.

Κάτοικοι. Οἱ δὲ κάτοικοι τῆς Ἀλβανίας εἶναι Ἀλβανοί, ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἰλλυρίων, φυλῆς συγγενοῦς τῇ Ἑλληνικῇ. Διακρίνονται δὲ εἰς Ικέγκηδες, οἵτινες κατοικοῦσι πρὸς Β., εἰς Τόσκηδες, οἵτινες κατοικοῦσι πρὸς Ν., εἰς Ταόμηδες, ὃν τινὲς μὲν κατοικοῦσι τὰ παράλια, οἱ δὲ πλείστοι κατοικοῦσιν ἐν Ἡπείρῳ παρὰ τὴν Παραμυθιάν, καὶ εἰς Αιάπηδες, ὃν τινὲς μὲν κατοικοῦσιν ἐν τοῖς μετογείοις δρεινοῖς τῆς Ἀλβανίας, οἱ δὲ κατοικοῦσιν ἐν Ἡπείρῳ παρὰ τὰ Κεραύνια ὄρη. Οἱ πλειστοι δὲ τῶν Ἀλβανῶν

είναι μωαμεθανοί τὴν θρησκείαν, ἄλλοι δὲ καθολικοί (οἱ καλού-
μενοι Μιρδῖται ἐκ τῶν Γκέγκηδων) καὶ περὶ τὰς 70,000 δρ-
θόδοξοι.

Διοικητικῶς δὲ ἡ Ἀλβανία ἀποτελεῖ ἔνα μόνον νομόν, τὸν
τῆς Σκόδρας, καὶ ἔχει πόλεις κυριωτέρας τὴν Σκόδραν (Σκού-
ταρι, 32,000 κατ.), ἥτις είναι πρωτεύουσα αὐτῆς καιμένη παρὰ
τὴν Λαζεάτιν λίμνην τὴν Κρόαταν (7,000 κατ.) πατρίδια τοῦ ἀλ-
λοτε ἥρωος τῶν Ἀλβανῶν Γεωργίου Καστριώτη (Σκεντέριμπεη)
τὸ Δυρράχιον (π. Ἐπίδαμνον, 8,000 κατ.), διπερ είναι λιμήν τῆς
Ἀλβανίας τὰ Τύραρρα (20,000 κατ.), ἅπινα είναι ἡ ὥραιοτέρα
τῶν πόλεων τῆς Ἀλβανίας, καὶ τὸ Ἐλβασάν (20,000 κατ.) παρὰ
τὸν ποταμὸν Γενοβίουν.

3. Νοβιπαζάρ.

(Ἐπιφ. 9,950 □ χμ. Πληθ. 180,000).

Ἡ μικρὰ αὕτη χώρα, ἥτις κατατάσσεται μεταξὺ τῆς Ἀλβανίας, τοῦ
Μαυροβουνίου, τῆς Βοσνίας, τῆς Σερβίας καὶ τῆς Μακεδονίας,
κατείχετο ἀπὸ τοῦ 1878 κατὰ τὴν Βερολίνιον συγθήκην στρατιω-
τικῶς ὑπὸ τῆς Αὐστρίας μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ παρελθόντος
ἔτους (1908), ὅτε μετὰ τὴν ὁριστικὴν προσάρτησιν τῆς Βοσνίας
καὶ τῆς Ἐρζεγοβίνης εἰς τὴν Αὐστρίαν, ἀπεδόθη ὑπὸ ταύτης
πάλιν εἰς τὴν Τουρκίαν.

Πρωτεύουσα δὲ αὐτῆς είναι ἡ πόλις Νοβιπαζάρ (15,000 κατ.),
ἥτις ἔχει μεγάλην στρατηγικὴν σημασίαν, διότι ἐμποδίζει τὸν
σύνδεσμον τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου.

4. Τουρκικὴ Θεσσαλία.

(Πληθ. 30,000).

Τουρκικὴ Θεσσαλία είναι τὸ Βόρειον τμῆμα τῆς Θεσσαλίας,

ὅπερ ἡ Τουρκία, παρὰ τὴν Βερολίνιον συνθήκην (1878) δὲν παρεγώρησε μετὰ τῆς λουπῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔνεκκ τῆς στρατηγικωτάτης αὐτοῦ θέσεως. Ἀποτελεῖ δὲ τὸ ἀλύτρωτον τοῦτο μέρος τῆς Θεσσαλίας τὴν ἐπαρχίαν Ἐλασσόνος. Ἡ χώρα καῦτη κειμένη μεταξὺ τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου καὶ τῶν Καμβουνίων ὁρέων καὶ διασχιζομένη ὑπὸ τοῦ ὅρους Ὁλύμπου εἶναι μὲν ὁρεινή, ἀλλ' εὑφορος παράγουσα ὄγημητικῶς καρπούς καὶ οἰνού, καὶ τρέφουσα πολλὰ ποίμνια αἴγαδα καὶ προβάτινα. Κατοικεῖται δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων ὁρθοδόξων, ποιθούντων τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν αὐτῶν, καὶ ὑπάγειαι διοικητικῶς εἰς τὸν γομὸν Θεσσαλονίκης. Ηρωτεύουσα δὲ αὐτῆς εἶναι ἡ Ἐλασσὼν (π. Ὁλοσσόν, 1,500 κατ.), Ἀλλαι δὲ κωμαὶ αὐτῆς ἀξιαι λόγου εἶναι ἡ Λισκάτα (5,000 κατ.), τὸ Βλαχολείβαδον (4,000 κατ.), τὸ Λιτόχωρον (3,000 κατ.) καὶ δὲ Πλαταμῶν (3,000 κατ.), κείμενος παρὰ τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον καὶ ἔχων διχυρὸν φρούριον.

5. Μακεδονία-

(Ἐπιφ. 96,400. Ηληθ. 3,020,000)

Ἡ Μακεδονία, ἡ μεγίστη καὶ πλουσιωτάτη τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίην κυριαρχίαν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, κειμένη πρὸς Β. τῆς Θεσσαλίας καὶ τοῦ Αιγαίου πελάγους, ὁρίζεται πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Βοιλιαγοίας, τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Νοβιπαζέρο πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Αλβανίας καὶ τῆς Ἡπείρου, καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Θράκης, ἀπὸ τῆς ἐποίας κωρύζεται διὰ τοῦ ποταμοῦ Νεστού καὶ τῆς Ῥοδόπης. Ἐγειρεῖ δὲ :

Κόλπους, τὸν τῆς Καβάλας, τὸν Σιρυμονικόν, τὸν Σιγγυτικὸν (κ. τοῦ Ἀγίου Ὄρους), τὸν Τορωναῖον (κ. τῆς Κασσάνδρας) καὶ τὸν Θερμαϊκὸν (κ. τῆς Θεσσαλονίκης).

Χερσονήσους τὴν Χαλκιδικὴν καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς σχηματιζομένας πρὸς Ν. τρεῖς μικρὰς Ἀκτὴν (κ. "Ἀγιον Ὄρος"), Σιθωνίαν (κ. Λόγγον) καὶ Ηαλλήνην (κ. Κασσάνδραν).

"Ορη τὸ Σκάρδον, τὴν Καρδαονίαν, τὸ Βόϊον, τὴν Τίμφην, τὰ Καμβούνια (κ. Χάσια), τὸν "Ολυμπον, τὸν Πίερον, τὸ Βέρμιον τὸ Παγγαῖον, ὅπερ ἦτο περιθόητον ἐν τῇ ἀρχαιότητι διὰ τὰ πλούσια αὐτοῦ χρυσωρυγέεις καὶ ἀργυρωρυγέεις, τὸν "Ορβηλον καὶ τὸν "Αθων.

Ποταμοὺς σπουδαιοτέρους τὸν Αλιάκμονα πηγάζοντα ἐκ τοῦ Βοΐου καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον· τὸν Αξιόν πηγάζοντα ἐκ τοῦ Σκάρδου καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸν αὐτὸν κόλπον· τὸν Στρυμόνα πηγάζοντα ἐκ τοῦ Σκοιμίου καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸν Στρυμονικὸν κόλπον, καὶ τὸν Νεστον πηγάζοντα καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ Σκοιμίου καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸ Θρακικὸν πέλαγος· καὶ

Λίμνας σπουδαιοτέρας τὴν Λιχνῖτιν (κ. τῆς Ἀχρίδος), τὴν τῆς Πρέσπης, τὴν Ορεστιάδα (κ. τῆς Καστορίας, τὴν Βεγυρρῖτιν, τὴν Βόλβην καὶ τὴν Κερκίνην.

Κλῖμα, ἔδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῆς Μακεδονίας εἶναι εὔκρατον καὶ ὑγιεινόν, τὸ ἔδαφος λίαν εὔφορον, καὶ τὰ κυριώτερα τῶν προϊόντων αὐτῆς σιτηρά, οἰνος, ἔλαιον, καπνός, βάμβαξ, δρυῖα, δσπρια, μέταξ κ. ἄλλ. Τρέφει δὲ ἡ χώρα καὶ πολυάριθμα ποίμνια καὶ μεγάλας ἀγέλας βιῶν.

Βραχεῖα ἴστορία τῆς Μακεδονίας καὶ νάτοικοι αὐτῆς. Η Μακεδονία τὸ πάλαι ἦτο κατ' ἀρχὰς μικρὰ καὶ ἀσημίος καὶ κατηκείτο ὑπὸ διαφόρων φύλων, πάντα διμοις ταῦτα ἔφερον τὸ κοινὸν διγομφα τῶν Μακεδόνων καὶ διμίλουν γλῶσσαν συγγενῆ πρὸς τὴν Ἑλληνικήν. Ἄφ' ὅτου δὲ κατὰ τὴν 7ην π. Χ. ἐκατονταετηρίδα ἐκυριάρχησαν τῆς Μακεδονίας ἡγειρόνες Ἑλληνικῆς καταγωγῆς οὐ μόνον τὰ δρια τῆς χώρας ταῦτης βαθιηδὸν ἐξετάθησαν ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆς προήγετο διηγμέραις διὰ τοῦ εἰς αὐτὴν εἰσαχθέντος Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Τὴν μεγίστην διμοις ἔκτασιν αὐτῆς ἔλαβεν ἡ Μακεδονία ἐπὶ τοῦ Φιλίππου τοῦ Β' (359-336 π. Χ.), ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔλαβε καὶ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην (338 π. Χ.). Εἰς δὲ

τὸ ὅψιστον αὐτῆς μεγαλεῖον ἀνυψώθη ὑπὸ τοῦ οὗσοῦ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, οἵτις, ως γνωστόν, οὐ μόνον κατέκτησεν δλόκυληρον τὸ τότε μέγα Περσικὸν κράτος, ἀλλὰ καὶ διέδωκε τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον. Ἐπὶ δὲ τῶν διαδόχων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου τὸ Μακεδονικὸν κράτος ἀπολέσαν τὴν ἀκμὴν αὐτοῦ καὶ δύναμιν κατελύθη ὁριστικῶς τῷ 148 π. Χ. ὑπὸ τῶν Ρωμαίων. Καὶ ἀπετέλεσε μὲν βραδύτερον σπουδαιότατον τιμῆμα τοῦ Μεσαιωνικοῦ ἐλληνισμοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὴν κατάλυσιν τούτου ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν ἔτει 1453 μ. Χ. περιήλθε καὶ ἡ Μακεδονία ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν αὐτῶν, ὑπὸ τὴν ἐποίην καὶ μέχρι σήμερον δυστυχῶς διαιτεῖται.

Κατοικεῖται δὲ ἡ Μακεδονία, ἥτις κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα, είναι χώρα Ἑλληνική, καὶ σήμερον ἔτι κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ Ἑλλήνων γνησιωτάτων κατά τε τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν γλώσσαν καὶ τὸ ἐθνικὸν φρόνημα. Μόνον δὲ ἐν τῇ βορείῳ Μακεδονίᾳ ὑπερτερεῖ τὸ Σλαϊκὸν στοιχεῖον, διότι τὸ τιμῆμα τοῦτο τῆς χώρας κατοικεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ Βουλγάρων καὶ Σέρβων. Οὕτω δέ, ἐν φιλανθρωπίᾳ οἱ κάτοικοι τῆς Μακεδονίας ἀνέρχονται εἰς 3,020,000, ἐκ τούτων περὶ τὰς 800,000 είναι Ἑλληνες, οἱ δὲ λοιποὶ Τούρκοι, Βούλγαροι, Σέρβοι, Ἀλεξανδρούπολεις καὶ διάφοροι ἄλλοι.

Συγκοινωνία. Ὅποτε τὴν ἐποψὺν δὲ τῆς συγκοινωνίας ἡ Μακεδονία διασχίζεται ὑπὸ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν Κωνσταντινουπόλεως—Δράμας—Σερρῶν—Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκης—Βιωλίων (Μοναστηρίου) καὶ Θεσσαλονίκης—Σκοπίων—Σερβίας. Ἐπ τῶν Σκοπίων δὲ ἐπεκτείνεται ἐπέρα γραμμὴ φθάνοντα μέχρι τῆς Μητροβίτσης. Ὅπαρχουσιν δμως ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πολλαὶ ἀμάξιτοι ὁδοί, συνδέουσαι πολλάκις πόλεις τῆς χώρας.

Χωρογραφικὴ καὶ διοικητικὴ διαιρεσίς τῆς Μακεδονίας. Χωρογραφικῶς διαιρεῖται ἡ Μακεδονία εἰς τέσσαρα μέρη: α') εἰς τὴν Νότιον Μακεδονίαν ἐκτεινομένην ἀπὸ τῶν Θεσσαλ-

κῶν συνδρωγού μέχρι τῆς Θεσσαλονίκης πρὸς Α. καὶ τοῦ ὅρους *Τουμόδο* πρὸς Δ'. β') εἰς τὴν *Μέσην Μακεδονίαν* ἐκτεινομένην πρὸς Β. τῆς προηγουμένης γραμμῆς μέχρι τῆς *Ροδόπης* πρὸς Α. καὶ τοῦ βορείου μέρους τῆς λίμνης *Λυχνίτιδος* πρὸς Δ'. γ') εἰς τὴν *Βόρειον Μακεδονίαν* ἐκτεινομένην πρὸς Β. τῆς προηγουμένης γραμμῆς μέχρι τῶν πρὸς τὴν *Βουλγαρίαν*, *Σερβίαν* καὶ *Νοδιπα-
λάρο δρίων* καὶ δ') εἰς τὴν *Χαλκιδικὴν Χερσόνησον*. Διοικητικῶς δὲ εἶναι σύμφερον διηγρυμένη εἰς τρεῖς νομούς: τὸν τῆς Θεσσαλονίκης, τὸν τοῦ *Μοραστηρίου* ἡ *Βιτωλίων* καὶ τὸν τοῦ *Κοσσυφοπε-
δίου.*

α') **Νομὸς Θεσσαλονίκης** (1,130,000 κατ.). 'Ο νομὸς οὗτος, εἰς ὃν ὑπάγεται διοικητικῶς καὶ ἡ Ἑπαρχία *Ἐλασσόρος*, γῆτοι τὸ ἀλύτρωτον μέρος τῆς Θεσσαλίας, κατέχει ἀπασαν τὴν ἀνατ. Μα-
κεδονίαν καὶ ἔχει πρωτεύουσαν τὴν παρὰ τὸν μυχὸν τοῦ Θερμαϊ-
κοῦ κόλπου κειμένην Θεσσαλονίκην (120,000 κατ.), γῆτις εἶναι πρωτεύουσα καὶ ἔληγξ τῆς Μακεδονίας, ἔχουσα ἑλληνικὸν γυ-
μνάσιον καὶ πολλὰ ἄλλα ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια. Εἶναι δὲ ἡ Θεσσαλονίκη πόλις ἐμπορικωτάτη συνδεομένη διὰ σιδηροδρόμου ἀφ' ἐνδεικόντος μὲν μετὰ τῆς *Κονσταντινουπόλεως*, τῆς *Βουλγαρίας*, τῆς *Σερβίας* καὶ τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, καὶ ἀφ' ἑτέρου μετὰ διαφό-
ρων μερῶν τῆς Μακεδονίας. "Αλλας δὲ πόλεις ἀξίας λόγους ἔχει
ὅ νομὸς τὰ *Βοδειά* (π. Αἴγαιοι ἡ "Εδεσσα, 12,000 κατ.) πρω-
τεύουσαν τῆς ἀρχαίας Μακεδονίας μέχρι τοῦ βασιλέως *Ἀρχε-
λάου τοῦ Β'* (413—399 π. Χ.): τὰ *Γιαννιτσά* (10,000 κατ.).
παρὰ τὰ ὅποια ἔκειτο ἡ ἀρχαία Πέλλα, γῆτις ἡτο πρωτεύουσα τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τοῦ *Ἀρχελάου τοῦ Β'*, καὶ ἐν ᾧ ἐγεννήθη ὁ Μέ-
γας *Ἀλέξανδρος* τῷ 356 π. Χ.: τὴν *Βέρροιαν* (14,000 κατ.) τὰς *Σέρρας* (45,000 κατ.), πόλιν ἐμπορικὴν ἔχουσαν ἑλληνικὸν γυ-
μνάσιον καὶ συνδεομένην διὰ σιδηροδρόμου μετὰ τῆς Θεσσαλονί-
κης τὴν *Δράμαν* (10,000 κατ.) πρὸς Β. τοῦ *Παγγαίου* ὅρους τὴν *Καβάλλαν* (6,000 κατ.) διοικαστήριην διὰ τὸν ἔξαρτον αὐτῆς καπνόν τὴν *Στρωματίσαν* (12,000 κατ.): τὸ *Μελέρικον* (10,000 κατ.) πλη-

σίον τως ορους "Ορδίλου παράγοντας αύξανετον σίνον" και τὰ Βελεσόν (15,000 κατ.), παρὰ τὸν Ἀξιὸν ποταμόν.

Εἰς τὸν νομὸν Θεσσαλονίκης ὑπάγεται καὶ ἡ Χαλκιδικὴ χερσόνησος. Η γερανήσιος αὔτη κείται ἐπὶ τοῦ νοτίου μέρους τῆς Μακεδονίας μεταξὺ τοῦ Στρυμονικοῦ καὶ τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου καὶ διατηγέται κατὰ τὸ νότιον αὐτῆς μέρος εἰς τρεῖς ἄλλας γερανήσιους εἰσγωρούσας εἰς τὸ Θρακικὸν πέλαγος, ἥτοι τὴν Ἀκτήν, τὴν Σιδωνίαν καὶ τὴν Παλλήνην. Ἐκλήθη ὅπερ τῶν ἀρχαίων Χαλκιδικὴ ἔνεκκ τῶν πολυαρίθμων ἀποικιῶν, ὃς ἀπὸ τῆς Ή ἐκαπονταετηρίδας π. Χ. κάτοικοι διαφόρων ἑλληνικῶν νήσων καὶ πόλεων, καὶ ἵστις τῆς Εύβοιας καὶ τῆς "Ανδρου, ὅπερ τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἐν Εὐβοίᾳ πόλεως Χαλκίδος, ἔδρυσαν ἐπ' αὐτῆς κατοικουμένης ἀνέκαθεν ὅπερ Θρακικῶν φύλων. Καὶ κατὰ μὲν τοὺς ἀρχαίους γεράνους ἀξιαι λόγου πόλεις τῆς γερανήσιου ταύτης ἴστην ἡ "Ολυμπος, ἡ Ποτείδαια μετονομασθεῖσα Κασσάνδρεια ὅπερ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Κασσάνδρου, ἡ Τορώνη, ἡ Σίγγος, ἡ Ἀκανθός, ἡ Ἀπολλωνία, ἡ Στάγειρος, πατρὶς τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ ἄλλαι. Σήμερον δὲ ἔχει μικρὰς τινας πόλικας, ὡν αἱ ἀξιολογώτεραι εἶναι τὰ Βασιλικὰ (2,500 κατ.), ἡ Γαλάτιστα (2,500 κατ.) καὶ ὁ Πολύγνωρ (3,000 κατ.). Ἐκ δὲ τῶν τριῶν μικρῶν γερανήσιων ἀξία iδιαιτέρως μνεῖας εἶναι ἡ Ἀκτή, διότι ἐπὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ὑψουμένου ορους "Αθω" ὑπάρχουσιν εἴκοσιν δρυόδοξοι μοναὶ καὶ δύοδεκα σκῆται, ἐξ ὧν τὸ ορος ἐκεῖνο καλεῖται "Αγιον" Ορος. Τὰς μονὰς δὲ ταύτας, ὡν αἱ πλεῖσται εἶναι ἑλληνικαὶ καὶ ἐν αἷς κατοικοῦσι περὶ τὰς 6,000 μοναχῶν, ὡν ὑπὲρ τοὺς ἡμίσεις Σλαύοι, μάλιστα δὲ Πόσσοι, οἱ δὲ λοιποὶ Ἑλληνες, διοικεῖ ἡ ἐν Καρυκίᾳ ἔδρεύσασα Σύναξις, εἰς ἣν ἔκαστη μονὴ πέμπει κατ' ἔτος ἔνα ἀντιρόσωπον.

β') Νομὸς Μοναστηρίου ἡ Βιτωλίων (850,000 κατ.). Ο νομὸς οὗτος, διοικεῖ ἀπασαν τὴν πρὸς Δ. τοῦ νομοῦ Θεσσαλονίκης κειμένην Μακεδονικὴν χώραν, ἔχει πρωτεύουσαν τὸ Μοναστήριον (Βιτώλια, 50,000 κατ.) κέλμενον εἰς τὸ ἄκρον εὐφοριωτάτης κοιλάδος διαρρεομένης ὅπερ τοῦ Ἐρίνωνος, παραποτάμου τοῦ

*Αξιοῦ, δεστις διερχόμενος καὶ διὰ μέσου τῆς πόλεως διαιρεῖ αὐτὴν εἰς δύο μέρη συγκοινωνούντα διὰ πολλῶν γεφυρῶν. Εἶναι δὲ τὸ Μοναστήριον πόλις ἐμπορικὴ καὶ βιομήχανος ἔχουσα καὶ ἑλληνικὸν γυμνάσιον, παρθεναγωγεῖον καὶ πολλὰ ἄλλα κατώτερα ἐκπαιδευτήρια, καὶ συνδεομένη διὰ σιδηροδρόμου μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης. *Αλλας δὲ πόλεις ἀξίας λόγου ἔχει τὴν Ἀχρίδα (15,000 κατ.) παρὰ τὴν ὁμώνυμον λίμνην τὸν Περιλεπὲν (13,000 κατ.), τὴν Καστορίαν (10,000 κατ.) παρὰ τὴν ὁμώνυμον λίμνην, ἔδραν μητροπολίτου τὴν Κιρυνισάν (18,000 κατ.) ἔχουσαν ἑλληνικὸν γυμνάσιον καὶ ἄλλα κατώτερα ἐκπαιδευτήρια τὴν Κοζάνην (6,000 κατ.) ἔχουσαν ἑλληνικὸν γυμνάσιον καὶ τὴν Σιάτισταν (6,000 κατ.) ἔχουσαν ὥσαύτως ἑλληνικὸν γυμνάσιον.

γ') *Νομὸς Κοσσυφοπεδίου* (1,040,000 κατ.). Ο νομὸς εὑτος, δεστις κατέχει τὸ βόρειον μέρος Μακεδονίας, ἔχει πρωτεύουσαν τὰ Σκόπια (π. Σκούποι, πατρὶς τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ, 50,000 κατ.), ἀτιγα εἰναι πόλις δύσηρὰ καὶ ἐμπορικὴ κειμένη ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν δύθην τοῦ Ἀξιοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς Μητροβίσαν ἀγούσης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. *Αλλας δὲ πόλεις ἀξίας λόγου ἔχει δ νομὸς τὴν Πριστίνην (25,000 κατ.) καὶ τὴν Πριστένην (15,000 κατ.). Αἱ δύο αὗται πόλεις τοπογραφικῶς ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ὡς καὶ τὸ Ἰπέν (15,000 κατ.),

6. Νότιος Θράκη.

(Ἐπιφ. 44,200 □ χμ. Ηληθ. 2,295,000).

Η Θράκη, χώρα καὶ αὐτὴ ἑλληνική, κατέχει τὰ ΝΑ. μέρος τῆς Εύρωπαϊκῆς Τουρκίας. Οριζεται δὲ πρὸς Β. ὑπὸ τοῦ Αἴμου, δεστις χωρίζει αὐτὴν ἀπὸ τῆς Βουλγαρίας, πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ Εὔξείνου Ήόντου, πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Πρωπονίδος καὶ τοῦ Θρακικοῦ πελάγους, καὶ πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ τῆς δοποίας χωρίζεται διὰ τοῦ ποταμοῦ Νέστου καὶ τῆς Ροδόπης. Τῆς Ἑλλην-

ταύτης χώρας τὸ Βόρειον τμῆμα, ὃς κατοικούμενον ὑπὸ περισσοτέρων Βουλγάρων, ἀπεχωρίσθη δυστυχῶς χάριν αὐτῶν διὰ τῆς Βερολινίου συνθήκης (1878) καὶ ἀπειλέσεις τὴν αὐτόρου έπορχέαν τῆς Αγατολικῆς Ρωμυλίας, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ὅμιλος κυριαρχίαν τῆς Τουρκίας. Ἀλλ’ ἡ χώρα αὕτη καταληφθεῖσα τῷ 1885 αἰφυδίως ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἡγάθη ὡς Νότιος Βουλγαρία μετὰ τῆς κυρίως Βουλγαρίας εἰς μίαν ἡγεμονίαν. Τὸ πραξικόπημα ὅμιλος τοῦτο τῶν Βουλγάρων ἀνεγνωρίσθη μὲν ὑπὸ τε τῶν Μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Τουρκίας μόλις τῷ 1896, ἐπὶ τῷ ἔητῷ ὅμιλος ὅρῳ, ἵνα ὁ ἡγεμὸν τῆς Βουλγαρίας καλῆται Αιοικήτης τῆς Αγατολικῆς Ρωμυλίας. Ἀλλὰ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους (1908) δὲ νῦν ἡγεμὸν τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος ἀποσείσας τὴν Τουρκικὴν ἐπικυριαρχίαν ἀνεκήρυξε τὴν Βουλγαρίαν μετὰ τῆς Αγατολικῆς Ρωμυλίας Βασιλείου λαβῶν καὶ αὐτὸς τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως τῶν Βουλγάρων. Ἐπειδὴ δὲ τὴν νέαν ταύτην μεταβολὴν ἀνεγνώρισαν ἡ τε Τουρκία καὶ αἱ Μεγάλαι Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις, μόνον τὸ Νότιον τῆς Θράκης τμῆμα διατελεῖ ἡδη ὑπὸ τὴν ἄμεσον κυριαρχίαν τῆς Τουρκίας.

Ἡ Νότιος Θράκη ἔχει δύο χερσονήσους, τὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν Θρακικὴν ἡ τῆς Καλλιπόλεως, αἵτινες προσεγγίζουσαι πρὸς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν σχηματίζουσι μετ’ αὐτῆς δύο πορθμούς, τὸν Θρακικὸν Βόσπορον, καὶ τὸν Ἑλλήσποντον.

Κόλπους δὲ ἔχει τὸν Κεράτιον, τὸν Μέλαρα καὶ τὸν τῆς Αἶγου.

“Ορος ἔν, τὴν Ροδόπην. Ἀκρωτήρια τὴν Θυμάδα ἐν τῷ Εὔξεινῳ Πόντῳ, καὶ τὴν Μαστουσίαν ἐν τῇ Θρακικῇ χερσονήσῳ· καὶ ποταμοὺς τὸν Ἔβρον (Μαρίτσαν), πηγάζοντα ἐκ τοῦ Σκοριέου καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸν κόλπον τῆς Αἴγου· τοὺς παραποτάμους αὖτος Ἐργάνην, Τόρζον καὶ Ἀρδαρ, καὶ τὸν Νέστον πηγάζοντα ώσαύτως ἐκ τοῦ Σκοριέου καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸ Θρακικὸν πέλαγος.

Εἰς τὴν Θράκην ἀνήκουσι καὶ αἱ ἐν τῷ Θρακικῷ πελάγει κείμεναι τέσσαρες νῆσοι Θάσος, Σαμοθράκη, Ἰμβρος καὶ Αῆγρος.

Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι τῆς Ν. Θράκης ἀνήκουσιν εἰς διαφόρους Γεωγραφία Ηπειρούλου Β' τεῦχος.

ζητηκότατας. Έκ πάντων δημοσίων οι περισσότεροι είναι: "Ελληνες ἀνερχόμενοι εἰς 900,000, οἱ δὲ λαϊκοὶ είναι Τούρκοι, Βουλγαροὶ, Ἀρμένοι, Ἐβραῖοι καὶ διάφοροι: ἄλλοι.

Διοικητική διαιρέσις. Η Νότιος Θράκη διαιρείται διοικητικῶς εἰς δύο νομούς, τὸν τῆς Κωνσταντινούπολεως καὶ τὸν τῆς Ἀδριανούπολεως.

α') **Νομὸς Κωνσταντινούπολεως** (1,265,000 κατ.). Ο νομὸς αὐτοῦ, εἰς ὃν ἀνήκουσι: καὶ ἡ ἐπὶ τῆς ἀπέναντι τῆς Κωνσταντινούπολεως Ἀσιατικὴς παραλίας Διοίκησις τῆς Χρυσοπόλεως καὶ αἱ ἐν τῇ Προποντίδι: νῆσοι, ἔχει πρωτεύουσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἥτις εἶναι πρωτεύουσα καὶ τῆς Ἑλλης Ὁθωμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἡ πολυαγθρωποτέρα πόλις τῆς Ἀνατολῆς ἔχουσα μετὰ τῶν προαστέων αὐτῆς περὶ τὸ 1,100,000 υπαίκουν, ἐξ ὃν περὶ τὰς 400,000 είναι: "Ελληνες. Η μεγαλοπρεπής καὶ ἔνδοξος, ἀλλὰ καὶ πολυπαθής αὕτη πόλις, κτισθείσα ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἐπὶ τοῦ περιβόλου τοῦ ἀρχαίου Βυζαντίου ἐν ἔστι 330 μ. Χ. καὶ διατελέσασα ἔκτοτε μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀλώσεως αὐτῆς ἐν ἔστι 1453, πλὴν βραχείας διακοπῆς, πρωτεύουσα καὶ προσαρχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, περιλαμβάνει ἀπασαν τὴν ἱστορίαν τοῦ Μεσαιωνικοῦ ἔλληνισμοῦ, δις ἀρρίκητως συνδεομένη πρὸς πάσας τὰς φάσεις τῆς τόχης αὐτοῦ καθ' ὅλον τὸ ὑπερχιλιετὲς ἐκεῖνο διάστημα. Κείται δὲ παρὰ τὸν μαγευτικὸν Θρακικὸν Βόσπορον καὶ ἐν θέσει γραφικωτάτη ἐπὶ τῆς μεταξὺ τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Κερατίου κόλπου τριγωνικῆς χερσονήσου. Ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ δὲ σφράγιμῶν ἀρχαίων οἰκοδομημάτων ἀξιολογώτατα είναι ὁ περιώνυμος γαὸς τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας (ὁ κοινὸς τῆς Ἀγίας Σοφίας καλούμενος), διστις ὑπὸ τῆς ἀλώσεως είναι μεταβεβλημένος εἰς Τσαμίον, καὶ ὁ ἵπατδρομος, ἐν φέτῃ σφράγονται ὁ κορμὸς καὶ ἡ βάσις τοῦ Δελφικοῦ Τρίποδος, ὃν οἱ "Ελληνες ἀνέθηκαν τῷ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι μετὰ τὴν ἐν Ηλατασιᾶς νίκην. Ἐν Κωνσταντινούπολει καὶ ἐν τῇ ουροτίᾳ τοῦ Φαναρίου ὑπάρχουσι: τὸ Οἰκονομεγάλον Ηαγιαρχεῖον καὶ ἡ μεγάλη σχολὴ τοῦ Γέρους, τὸ σπου-

δαιότερον τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων. Ήέραν δὲ τοῦ Κερατίου κόλπου, δυτικά ἐκ τοῦ Βοσπόρου εἰσιχωρεῖ βαθέως εἰς τὴν ἔγραν καὶ εἶναι λαμψὸν ἀσφαλέστατος, πείνται τὰ προάστεια τῆς Κωνσταντινουπόλεως Γολατᾶς καὶ Ηέρα ἡ Σταυροδούμοιο, συνδεόμενα μετ' αὐτῆς διὰ δύο σιδηρῶν γεφυρῶν ἐπὶ τοῦ Κερατίου κόλπου. Ἐν ἀμφοτέραις δὲ ταῖς συνοικίαις ταύταις κατοικοῦσιν οἱ πλειστοὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ Εὐρωπαίων, καὶ ἐν αὐταῖς ὑπάρχει ζωγροστάτη ἡ κίνησις τοῦ ἐμπορίου. Ἐν δὲ τῷ Σταυροδορούμφῳ ὑπάρχει τὸ γνωστὸν ἑλληνικὸν παρθεναγωγεῖον Ζάππειον καὶ τὸ Ζωγράφειον γυμνασίον. Ἔκτος δὲ τοῦ Κερατίου κόλπου κατὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν δύσθη τοῦ Βοσπόρου κείται ὁ Δολμᾶ-Μπαξές, οπερθεν δὲ τούτου ἐπὶ λόφου τὸ Γιλδίζ-Κιόσκ, ἀληθῆς παράστασις, ἐν φιλονταῖς τὰ ἀνάκτορα τοῦ πρώτην Σουλτάνου Ἀθεσύλ-Χαριτί τοῦ Β'. Συνδέεται δὲ ἡ Κωνσταντινούπολις διὰ σιδηροδρόμων μετὰ τῆς Ἀδριανούπολεως, Φιλιππουπόλεως, Σόφιας, Σερδίας, Οὐγγαρίας καὶ τῆς ἄλλης Εὐρώπης· ἐπὶ δὲ μετὰ τοῦ Διδυμοτείχου, Δεδεαγάτης, Γιουλιουρτζίνης, Ξάνθης, Δράμας, Σερρών καὶ Θεσσαλονίκης. Άλλο δὲ ἐν τῇ Ηροπούτιδι νήσοι, αἴτινες, ὡς εἰργάται, ἀνήκουσιν εἰς τὸν νομὸν Κωνσταντινουπόλεως, εἶναι ἡ Λάλκη, ἐν γῇ ὑπάρχει ἑλληνικὴ θεολογικὴ καὶ ἐμπορικὴ σχολὴ, ἡ Ηρώιη, ἡ Αριγόνη καὶ ἡ Ηρίγκηπος, ἡ μεγίστη καὶ δραιωτάτη πασῶν, ἥπις καὶ διὰ τούτο εἶναι τερπνοτάτη διατριβὴ κατὰ τὸ θέρος.

β') *Νομὸς Ἀδριανούπολεως* (1,030,000 κατοίκων, ἐξ ὧν 490,000 Ἑλλήνες). Ὁ νομὸς οὗτος, δυτικά περιλαμβάνει πάντα τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Νοτίου Θράκης, ὡς καὶ τὰς ἐν τῷ Θράκωντῷ πελάγει κειμένας τέσσαρας ινδηρισμευθείσας γῆσσας, ἔχει πρωτεύουσαν τὴν Ἀδριανούπολιν (90,000 κατ.) κτισθείσαν ὑπὸ τοῦ Φορμαίου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑπάρχουσι πολλαὶ Σουλτανικὰ ἀνάκτορα καὶ μεγαλοπρεπὴ Τσαρία, διέτι ἡ Ἀδριανούπολις διετέλεσε πρωτεύουσα τοῦ Οθωμανικοῦ κράτους μέχρι τῆς ἀλύσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐχει δὲ ἡ Ἀδριανούπολις γυμνασίου ἑλληνικῶν καὶ παρθεναγωγεῖον, ἐμπέραιον ἀκηδίαν καὶ

βιομηχανίαν βαμδακίνων καὶ μεταξίνων ὑφασμάτων, καὶ εἰγαι: ἔδρα
"Ελληνος μητροπόλεων, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων αὐτῆς εἴναι
"Ελληνες. Δι' αὐτῆς δὲ διέρχεται καὶ ἡ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως
εἰς Φιλιππούπολιν, Σάρδιαν, Σερβίαν, Οὐγγαρίαν καὶ τὴν ἄλλην Εὐ-
ρώπην ἀγων σιδηροδρόμοις. Συνδέεται δὲ προσέπι διὰ σιδηροδρό-
μου καὶ μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης διὰ τοῦ Διδυμοτείχου, Δεδεαγάτας,
Γιουμουρτζίνης, Ξάνθης, Δράμας καὶ Σερρῶν.

"Αλλας δὲ πόλεις ἀξιας λόγου ἔχει ὁ νομὸς τὸ Δεδεαγάτας (9,000
κατ.), ἐπερ εἶναι ἐπίνειον τῆς Ἀδριανούπολεως, μεθ' ἧς, ώς εἰρη-
ται, συνδέεται διὰ σιδηροδρόμου τὸ Διδυμότειχον (12,000 κατ.)
τὰς Σαράντα, Ἐκκλησίας (17,000 κατ.) τὴν Ροιδεστὸν (25,000)
κατ.) παρὰ τὴν Προποντίδα τὴν Καλλίπολιν (30,000 κατ.) παρὰ
τὸν Ἐλλήσποντον καὶ τὴν Αίγαν (10,000 κατ.) παρὰ τὰς ἐκβο-
λὰς τοῦ Ἐδροῦ. Τῶν δὲ νήσων, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὸν νομὸν
τοῦτον, ἡ μὲν Θάσος (393 □ χμ.), ἥτις ἀνήκε πρότερον εἰς τὸν
ἀντιδασιλέα τῆς Αἰγαίου, ἔχει περὶ τὰς 15,000 κατοίκων, ἀπάν-
των σχεδὸν Ἐλλήνων. Τὸ πάλαι δὲ γέτο περίφημος διὰ τὰ χρυσω-
ρυχεῖα αὐτῆς, τὰ λαμπρὰ μάρμαρα καὶ τὸν ἔξαιρετον οἰνον· νῦν
δὲ εἴναι εὐφοριωτάτη παράγουσα ἀφθονα σιτηρά καὶ, ὅπως τὸ πά-
λαι, ἔξαιρετον οἰνον. Ἡ δὲ Σαμοθράκη (177 □ χμ.) ἔχει περὶ τὰς
6,000 κατοίκων, ὃν οἱ πλεῖστοι "Ελληνες, ἀσχολουμένων εἰς τὴν
ἀνθρακοποιίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν. Ἡ δὲ Ἰμβρος (254 □ χμ.)
ἔχει περὶ τὰς 10,000 κατοίκων ἀσχολουμένων κατὰ τὸ πλεῖ-
στον εἰς τὴν ναυτιλίαν. Ἡ δὲ Λῆμνος (476 □ χμ.) ἔχει περὶ τὰς
23,000 κατοίκων, ἀπάντων σχεδὸν Ἐλλήνων, ἀσχολουμένων εἰς
τὴν γεωργίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν.

2. ΚΡΗΤΗ

(Ἐπιφ. 8,618 □ χμ. Πληθ. 312,000).

Η πολυπαθής αὕτη μεγαλόνησος ἀπαλλαγεῖσα ἐπὶ τέλους ἐν ἔτει
1898 μετὰ τόσους ἡρωϊκοὺς ἀγῶνας ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ καὶ

τεθεῖσα ύπὸ τῶν Μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ὃς Πολιτεία αὐτόγομος, κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ πρύγκιπος τῆς Ἑλλάδος Γεωργίου ὡς Ὑπάτου⁶ Αρμοστοῦ αὐτῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ 1906 ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἀλεξάνδρου Θ. Ζαΐμη φέροντος ὥστατως τὸν αὐτὸν τίτλον τοῦ⁶ Υπάτου⁶ Αρμοστοῦ, ἀνεκήρυξε κατὰ τὸν Ὁκτώβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους (1908) τὴν ἔνωσιν αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐκτοτε δὲ κυβερνᾶται τῇ συγκαταθέσει τῶν Μεγάλων Δυνάμεων μέχρι τῆς ὑπὸ τούτων ἀναγνωρίσεως τῆς ὁριστικῆς ἐνόσεως αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου ὑπὸ πενταμελοῦς προσωρινῆς κυβερνήσεως, ἣτις καλείται: Ἐπιτελεστική Ἐπιτροπή. Οὕτω δὲ γί ἐπὶ τῆς νήσου ἐπικυριαρχία τῆς Τουρκίας εἶναι ἀπλὴ σκιά.

Ἡ Κρήτη ἔχουσα σχῆμα ἐπίμηκες βρέχεται πρὸς Β. μὲν ὑπὸ τοῦ Κρητικοῦ πελάγους, πρὸς Ν. δὲ ὑπὸ τοῦ Αιθυκοῦ πελάγους. Ελγαὶ δὲ ὅρεινή διασχίζομένη κατὰ μῆκος ἐκ Δ. πρὸς Α. ὑπὸ τῶν Λευκῶν ὁρέων (2,469 μ.), τῆς⁷ Ἰδης, (2,456 μ.), ἣτις κείται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νήσου, καὶ τῆς Λίκης (π. Λασῆθι, 2,164 μ.) πρὸς Α.

Ἐγειρεῖ δὲ κόλπους πρὸς Β. μὲν πολλούς, δύν σπουδαιότεροι εἰνοι τῶν Χανῶν, τῆς Σούδας καὶ τῆς Σπιναλόγγας· πρὸς Ν. δὲ ἔνα καὶ μόνον, τὸν τῆς Μεσαρᾶς· καὶ ποταμοὺς σπουδαιοτέρους τὸν Ιάρδανον (π. Ηλατανῆαν) πηγάζοντα ἐκ τῶν Λευκῶν ὁρέων καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸ Κρητικὸν πέλαγος, καὶ τὸν Καταρράκτην πηγάζοντα ἐκ τῆς Λίκης καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸ Αιθυκὸν πέλαγος.

Κλῖμα, ἔδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῆς Κρήτης εἶναι ὑγιεινότατον, τὸ ἔδαφος εὐφορον, καὶ τὰ κυριώτερα τῶν προϊόντων ἔλαιον, σίνος, κάστανα, ἀμύγδαλα, ἐσπεριδοειδῆ, τυρός, σάπων καὶ ἄλλα.

Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι τῆς Κρήτης εἶναι πάντες σχεδὸν Ἑλληνες, διότι καὶ αὐτοὶ οἱ καλούμενοι Τουρκόκορητες εἶναι Ἑλληνικῆς καταγωγῆς. Ἐξ ὅλων τῶν κατοίκων τῆς νήσου μόνον περὶ τὰς 33,000 εἶναι μωαμεθανοί, πάντες δὲ οἱ ἄλλοι εἶναι χριστιανοί

δρυόδοξοι, πλὴν διλέγων ιεραγλυτῶν. Έπίσημος δὲ γλωσσας ἐν τῇ νήσῳ εἶναι ἡ Ἑλληνική.

Πολίτευμα. Τὸ πολίτευμα τῆς Κρήτης εἶναι συνταγματικόν, ἔμοιον σχεδὸν πρὸς τὸ τοῦ ἑλευθέρου Ἑλληνικοῦ βασιλείου. Κατὰ τὸ πολίτευμα δὲ τοῦτο, ὅπερ ἐψήφισθη κατὰ τὸ 1906, συνέστη Βουλὴ ἔξ 65 ἀντιπροσώπων, ἔξ δυν 57 μὲν εἶναι χριστιανοί, ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τῶν αὐτόθι διμοθρίσκων των, καὶ 8 θεωμάνοι ἐκλεγόμενοι ὥσαύτως ὑπὸ τῶν αὐτόθι διμοθρίσκων των, διὸ καθολικῆς ψηφοφορίας.

Διοικητικὴ διαίρεσις. Διοικητικῶς εἶναι διηγημένη ἡ Κρήτη εἰς 5 νομούς: 1) Χανᾶ, 2) Ρεθύμνης, 3) Ηρακλείου, 4) Λασηθίου καὶ 5) Σφακίων, ὑποδιαιρουμένους εἰς 23 ἐπαρχίας.

1) **Νομὸς Χανᾶ.** Τοῦ νομοῦ τούτου πρωτεύουσα εἶναι τὸ Χανᾶ (21,200 κατ.), ἀτινα εἶναι πρωτεύουσα καὶ ὅλης τῆς νήσου καὶ ἔδρα τοῦ Υπάτου Ἀρμοστοῦ, τῶν ἀγωτάτων ἀρχῶν καὶ τῶν Γενικῶν Ηροξένων. Κείναι δὲ τὸ Χανᾶ οὐ μακρὰν τοῦ λιμένος τῆς Σούδας καὶ ἔχουσι γυμνάσιον, παρθεναγωγεῖον, ἔρετον καὶ πρωτοδικεῖον. Ηράστειον δὲ τῶν Χανῶν τερπνότατον εἶναι ἡ Χαλέπα (2,000 κατ.).

2) **Νομὸς Ρεθύμνης.** Τοῦ νομοῦ τούτου πρωτεύουσα εἶναι ἡ Ρεθύμνη (9,350 κατ.), πόλις παράλιος καὶ ἐμπορική, ἔχουσα γυμνάσιον, παρθεναγωγεῖον, δημοτικὰ σχολεῖα καὶ πρωτοδικεῖον. Οὐ μακρὰν αὐτῆς κείται ἡ μονὴ τοῦ Λρκαδίου, περιβόγτος διὰ τὴν ἐν ἔτει 1866 ἐκουσίαν δλοκαύτωσιν τῶν ἐν αὐτῇ πολιορκηθέντων γριστιανῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων.

3) **Νομὸς Ηρακλείου.** Τοῦ νομοῦ τούτου πρωτεύουσα εἶναι τὸ Ηράκλειον (26,000 κατ.), πόλις παράλιος, ἐμπορική καὶ δύχυρά, ἔδρα τοῦ μητροπολίτου τῆς Κρήτης καὶ τῆς ἐπισκοπικῆς Συνόδου, ἔχουσα πρωτοδικεῖον, γυμνάσιον, διδασκαλεῖον, Ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων.

4) **Νομὸς Λασηθίου.** Πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ τούτου πρότερον μὲν ἦτο ἡ Νεάπολις (2,300 κατ.), ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1906 πρω-

τεύσυσα αύτοις είναι ή μικρά κώμη "Άγιος Νικόλαος", ητις είναι έπινειον τῆς Νεαπόλεως. Έχει δὲ η Νεάπολις ήμερυμάσιον, έλληνικὸν σχολείον καὶ δημοτικὰ ἀρρένων καὶ θηλέων.

5) **Νομὸς Σφακίων.** Τοῦ νομοῦ τούτου πρωτεύουσα είναι ή Γεωργιούπολις (πρόην Άλμυρός, 2,500 κατ.) δημοτισθεῖσα σύτῳ πρὸς τιμὴν τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, ἔχουσα δὲ ήμερυμάσιον, έλληνικὸν σχολείον, δημοτικὰ ἀρρένων καὶ θηλέων καὶ πρωτοδικεῖον.

3. ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

(Ἐπιφ. 96,345 □ χμ. Ηλιθ. 4,035,000).

Ἡ Βουλγαρία διατελεῖσα πρότερον ὑπὸ τὴν ἄμεσον κυριαρχίαν τῆς Τουρκίας ἀνεκηρύχθη κατὰ τὸ 1878 μετὰ τὸν Ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον (1877—1878) διὰ τῆς Βερολινίου συνθήκης ἡγεμονία ηληρονομικὴ ὑποτελής εἰς τὴν Τουρκίαν. Διὰ τῆς αὐτῆς δὲ συνθήκης καὶ ἡ Βέρειος Θράκη, ὡς κατοικουμένη δῆθεν ὑπὸ περισσότερων Βουλγάρων ἀνεκηρύχθη, ὡς εἴρηται, αὐτόνομος ἐπορχία ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀγατολικὴ Ῥωμυλία, καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον κυριαρχίαν τῆς Τουρκίας. Ἄλλη ἡ χώρα αὕτη καταληφθεῖσα τῷ 1885 αἰφνιδίως ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἡγάθη ὡς Νότιος Βουλγαρία μετὰ τῆς κυρίως Βουλγαρίας εἰς μίαν ἡγεμονίαν. Τὸ πραξικόπημα δημος τοῦτο τῶν Βουλγάρων ἀνεγνωρίσθη μὲν ὑπὸ τε τῶν Μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Τουρκίας μόλις τῷ 1896, ἐπὶ τῷ ἔντελῷ ἔμως ὅρῳ, ἵνα δὲ ἡγεμονία τῆς Βουλγαρίας καλήται Διοικητής τῆς Ἀγατολικῆς Ῥωμυλίας. Ἄλλα κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους (1908) ὁ νῦν ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος αηρύξας τὴν τε Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ἀγατολικὴν Ῥωμυλίαν τελείως ἀνεξαρτήτους ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἀνύψωσεν αὐτὰς εἰς Βασίλειον λαθῶν καὶ αὐτὸς τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως τῶν Βουλγάρων.

Οὗτος δὲ τὸ ἀρτισύστατον τοῦτο Βασίλειον, ὅπερ ἀνεγνωρίσθη

καὶ ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ τῆς Τουρκίας, ἀποτελεῖται
ἐκ τῆς κυρίως Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἀρατολικῆς Ρωμυλίας.

Ι. Η κυρίως Βουλγαρία.

(Ἐπιφ. 63,750 □γμ. Ηληθ. 2,870,000).

Ἡ γέρα αὕτη ἐρίζεται πρὸς Β. ὑπὸ τοῦ Δουνάδεως· πρὸς Δ.
ὑπὸ τῆς Σερβίας· πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Μακεδονίας καὶ τοῦ Αἴμου·
καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ Εὐξείνου Ηόρτου.

Ἐχει δέ:

"Ορη, τὸν Αἴμον (Βαλκάνια) καὶ τὸ Σκόμιον καὶ

Ποταμὸν σπουδαιότερον τὸν Λούραβιν, ὃστις πηγάζων ἐκ τοῦ
Μέλανος Δρυμοῦ ἐν Γερμανίᾳ καὶ δεχόμενος κατὰ τὸν βούνον αὗτοῦ
πολλοὺς παραποτάμους ἐκβάλλει· διὸ τριῶν στοιχάτων εἰς τὸν Εὐ-
ξείνον Πόντον.

Κλῖμα, ἔδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ κλίμα τῆς Βουλγαρίας εἶναι
εὔκρατον καὶ ὑγιεινόν, τὸ ἔδαφος πολὺ εὔφορον παράγον σιτηρά
ἄφθονα. Ἄλλ' ὁ κυριώτερος αὐτῆς πλούτος εἶναι τὰ κήπη καὶ
τὰ ἔξαντά προϊόντα.

Κάτοικοι, πολιτισμὸς καὶ θρησκεία αὐτῶν. Οἱ Βούλγαροι κα-
τέχοντες πρότερον ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ πολιτισμοῦ θέσιν λίγαν τα-
πεινήν, ἥρξαντο κυρίως ἀναπτυσσόμενοι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς αὐ-
τονομίας αὐτῶν (1878) διὰ τῆς δραστηριότητος καὶ τοῦ ζήλου
τῶν ἡγεμόνων τῶν. "Οσον ὅμως καὶ ἀν ἀναπτύσσωνται ἔξωτερι-
κῶς εἶναι φύσει λαὸς βάρδαρος προσπαθῶν διὰ πολυειδῶν κακουρ-
γιῶν γὰ καταπτῆξένας χώρας καὶ δὴ Ἑλληνικάς. Μή ἀρκεσθέν-
τες εἰς τὴν κατάληψιν τῆς Ἀνατ. Ρωμυλίας, ἥτις, ὡς εἰρηται,
εναι χώρα Ἑλληνική, ἔχουσιν ἥδη στρέψει τὰ βλέμματά των
καὶ πρὸς τὴν Μακεδονίαν, ἥτις ὡσαύτως εἶναι χώρα Ἑλληνική.

Ἐγενα δὲ τούτου εἶναι ἀσπογδοὶ ἐχθροὶ τῶν Ἑλλήνων τῶν κατοικούντων τὴν χώραν ταύτην, καὶ προδαίνουσι κατ' αὐτῶν συγγότατα εἰς ἀγρίας κακουργίας. Εἶναι δὲ δρθόδοξοι τὴν θρησκείαν. Ἐπειδὴ ὅμως πρό τινων ἐτῶν ἀπεσπάσθησαν ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐκηρύχθησαν σχισματικοί.

Πολίτευμα. Τὸ πολίτευμα τῆς Βουλγαρίας εἶναι μοναρχία συνταγματική.

Στρατιωτικαὶ δυνάμεις. Οἱ στρατὸς τῆς Βουλγαρίας ἀνέρχεται ἐν εἰρήνῃ μὲν εἰς 60,000 ἀνδρῶν, ἐν πολέμῳ δὲ εἰς 190,000.

Πρωτεύοντα τῆς Βουλγαρίας εἶναι ἡ Σόφια (83,000 κατ.), πόλις ἐμπορικὴ ἔχουσα καὶ πανεπιστήμιον, κειμένη παρὰ τὸ Σκόλιον καὶ συγδεομένη σιδηροδρομικῶς ἀφ' ἑνὸς μὲν μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ τῆς Ἀδριανουπόλεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ μετὰ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης διὰ τοῦ Βελιγραδίου καὶ τῆς Ούγγαρίας. Ἀλλαὶ δὲ πόλεις αὐτῆς ἔξιαὶ λόγου εἶναι ὁ Τύρραβος (13,000 κατ.)· ἡ Πλευρα (22,000 κατ.) γνωστὴ διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ρώσων πολιορκίαν αὐτῆς ἐν ἔτει 1877· ἡ Σοῦμλα (23,000 κατ.)· τὸ Ρουστιουκιον (33,000 κατ.)· καὶ ἡ Βάρρα (38,000 κατ.), ἣτις εἶναι πόλις παράλιος καὶ διάμονος λιμήν τῆς Βουλγαρίας ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐδρεύει καὶ ἡ Ἑλληνικὴ προπολίτης, διότι κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ πολλοὶ Ἑλληνες, οἵτινες ἔχουσι καὶ καλῶς κατηρτισμένα σχολεῖα.

2. Ἀνατολικὴ Ρωμανία.

(Ἐπιφ. 32,595 □ χμ. Πληθ. 1,165,000).

Ἡ χώρα αὕτη, ἥτις, ὡς εἴρηται, κατέχει τὸ Βόρειον μέρος τῆς Θράκης καὶ εἶναι Ἑλληνική, χωρίζεται ἀπὸ τῆς κυρίως Βουλγαρίας διὰ τοῦ Αἴμου.

Ἐχει δὲ πεδιάδας σπουδαιοτέρας τὴν τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ

τὴν τῆς "Υαμπόλεως" καὶ ποταμοὺς τὸν "Εβρον" (Μαρίτσαν), ὅστις πηγάζων ἐκ τοῦ Σκομίου ἐκβάλλει εἰς τὸν κόλπον τῆς Αἶγου· καὶ τὸν παραπόταμον αὐτοῦ Τόιζον (ν. Τούντζαν).

Παράγει δὲ ἡ χώρα σιτηρὰ ἀφθονα, βοδέλαιον καὶ κτηνοτροφικὰ εῖδη.

Κάτοικοι. Έκ τῶν κατοίκων τῆς χώρας ταύτης οἱ μὲν πλεῖστοι εἰναι Βούλγαροι, οἱ δὲ λοιποὶ Τούρκοι, Εδραῖοι, καὶ νῦν σύγι, ως πρότερον, πολλοὶ "Ελληνες, οἵτινες ἀνήρχοντο εἰς 150,000· διότι οἱ Βούλγαροι μισοῦντες αὐτοὺς προέδησαν κατὰ τὸ ἔτος 1906 εἰς ἄγριον κατ' αὐτῶν διωγμόν, ἃς οὖς ἔπαθον τὰ πάνδεινα. "Ενεκα δὲ τούτου γραγκάσθησαν πολλοὶ νὰ καταλίπωσι τὴν χώραν ταύτην διὰ παντὸς καὶ γὰρ καταφύγωσιν εἰς τὴν Ελλάδα, ὅπως καὶ πλεῖστοι ἄλλοι "Ελληνες ἐκ τῆς Βουλγαρίας ὑποστάντες καὶ αὗτοὶ δριούσις διωγμούς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. Εἰς πάντας δὲ τοὺς πρόσφυγας τούτους "Ελληνας τῆς Ἀγατολικῆς Ρωμυλίας καὶ Βουλγαρίας οἱ μόγοι παρεσχέθη καὶ παρέχεται ἀνόητη πᾶσι ἀναγκαῖα περίθαλψις ὑπὸ τῆς μητρὸς Ελλάδος, ἀλλὰ καὶ ἀνηγέρθησαν πρὸς δριτεικὴν αὐτῶν ἐγκατάστασιν εἰς διάφορα μέρη τῆς Θεσσαλίας συνοικισμοί.

Πρωτεύονσα δὲ τῆς Ἀγατολικῆς Ρωμυλίας εἰναι ἡ Φιλίππονοπόλις (45,000 κατ.) κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Φιλίππου, τοῦ πατρὸς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, καὶ καιμένη παρὰ τὸν "Εδρον ποταμόν. Έν τῇ πόλει ταύτῃ ἔδρεύει: "Ελληνη μητροπολίτης γάριν τῶν ἐν αὐτῇ κατοικούντων Ελλήνων, καὶ εἰναι ἰδρυμένα Ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια (τὰ Ζαρίφεια διδασκαλεῖα). Δι' αὐτῆς δὲ διέρχεται καὶ ὁ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην ἄγων σιδηρόδρομος. "Αλλαὶ δὲ πόλεις αὐτῆς ἀξιαὶ λόγου εἰναι ὁ Σιερήμαχος (14,000 κατ.), πόλις ἑλληνικωτάτη τὸ Τατάρ-Ηαζαρτζίκ (18,000 κατ.) καὶ ἡ "Υάμπολις (16,000 κατ.). Ηαρὰ δὲ τὸν Εξεινον Ηόντουναι ἑλληνικαὶ πόλεις Μεσημβρία (2,500 κατ.), Ηάργος (13,000 κατ.) καὶ Σφεζόπολις (π. Ἀπολλωνία, 4,000 κατ.). Ή δὲ μεταξὺ

τῆς Μεσημβρίας καὶ τοῦ Ηύρου καιμένη Ἀγγίαλος, ἐλληνικωτάτη καὶ αὐτή, κατεστράφη κατὰ τὸ ἔτος 1906 ὑπὲ τῆς θηριωδίας τῶν Βουλγάρων.

4. ΣΕΡΒΙΑ

(Ἐπιφ. 48,303 □ χμ. Πληθ. 2,784,000).

Ἡ γύρα αὕτη, ἥτις ἀπὸ τοῦ 1882 ἀποτελεῖ βασίλειον, ὁρίζεται πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Ονυγγαρίας, πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Βοσνίας, ἀπὸ τῆς ἐποίας χωρίζεται διὰ τοῦ ποταμοῦ Δρίνου πρὸς Ν. ὑπὸ τοῦ Νοβιτσάρη καὶ τῆς Μακεδονίας· καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ρωμανίας.

Ἐγειτονία:

Ορη τὸ Ρούδνικον καὶ τὸ Κοπαόνικον, ἃτινα είναι ηλάσσοντα τοῦ Αἴρου καὶ

Ποταμοὺς τὸν Λούγριν καὶ τὸν παραποτάκιον αὐτοῦ Σαῦνον, Μοραῦνον καὶ Τίμονον.

Ἡ Σερβία είναι γύρα ὁρεινὴ καὶ ἔχει πολλὰ δάση καὶ νομάς, ὁ δὲ κυριότερος αὐτῆς πλούτος είναι γείροι, βόες, πρόδοκτα καὶ δέρματα. Ήχράγει δὲ καὶ διάφορα δρυκτά.

Κάτοικοι, θρησκεία καὶ ἀνάπτυξις αὐτῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς Σερβίας είναι Σλαβοί τὴν καταγωγὴν καὶ ὁρθόδοξοι τὴν θρησκείαν· ή δὲ ἀνάπτυξις αὐτῶν μετρία. Καὶ είναι μὲν προηγγένη παρ' αὐτοῖς περισσότερον σχετικῶς ἡ ἐκπαίδευσις, τὸ ἔμπορον ὅμως, ἡ βιομηχανία καὶ ἡ σιγκοινωνία δὲν ἔτυχον τῆς προσηκούσης ἀναπτύξεως.

Πολιτευμα. Τὸ πολίτευμα τῆς Σερβίας είναι μοναρχία συνταγματική. Βασιλεὺς δὲ αὐτῆς είναι ὁ Πέτρος Α' Καραγεώργεβιτς.

Σιρατιωτικὴ δύναμις. Οἱ στρατὸς τῆς Σερβίας ἐν καιρῷ μὲν εἰρήνης ἀνέρχεται εἰς 33,000 ἀνδρῶν, ἐν καιρῷ δὲ πολέμου εἰς 350,000.

Πρωτεύουσα τῆς Σερβίας είναι τὸ *Βελιγράδιον* (80,000 κατ.) ἔχον πανεπιστήμιον καὶ ἄλλα ἐπιστημονικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ ὅρυματα, καὶ συνδεόμενον σιδηροδρομικῶς μετὰ τῆς Σόφιας, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Βιέννης καὶ τῆς Θεσσαλονίκης. "Αλλας δὲ πόλεις ἀξίας λόγου ἔχει τὸ *Πασσάροβιτς* (13,000 κατ.), γγωστὸν διὰ τὴν ἐπειδὴ 1718 γενομένην αὐτόθι εἰρήνην, διὸ τῆς ή Τουρκία ἔλαθε παρὰ τῆς Βενετίας τὴν Ηελοπόννησον τὸ *Κραγιούγεβατς* (16,000 κατ.), παλαιὰν πρωτεύουσαν τῆς Σερβίας· τὴν *Νίσσαν* (π. Ναϊσσόν, πατρίδα τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, 22,000 κατ.)· τὸ *Πιζότ* (11,000 κατ.)· τὸ *Λέσκοβατς* (14,000 κατ.), καὶ τὴν *Βράτιαν* (12,000 κατ.).

5. ΜΑΥΡΟΒΟΥΓΝΙΟΝ

(Ἐπιφ. 9,080 □ χμ. Πληθ. 250,000).

"Η μικρὰ αὕτη χώρα είναι ήγειρονία, ητις πρότερον μὲν ἦτο ὑποτελής εἰς τὴν Τουρκίαν μέχρι τοῦ 1878, ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους ἐκείνου είναι ἀνεξάρτητος. Κεῖται δὲ μεταξὺ τῆς Ἀλβανίας, τοῦ Νοβιπαζάρ, τῆς Ἐρζεγοβίνης, τῆς Ααλματίας καὶ τοῦ Ἀδραπικοῦ πελάγους.

"Εχει δὲ δρηγή: τὸν *Λορμάτορα* καὶ τὸν *Κῶμορ*, ἀτινα είναι μικράδοι· τῶν Διναρικῶν Ἀλπεων. Ἐπειδὴ δὲ τὰ δρηγὰ ταῦτα φαίνονται μικρόθεν σκιερά, ἐκλίθησαν ἔνεκα τούτου *Μαῆρα Βούρα* καὶ η χώρα Μαυροβουνίου (Τζρνα-Γόρα).

Ποταμὸν δὲ ἀξιον λόγου ἔχει ἔνα, τὸν *Μοράτσαρ*, πηγάζοντα ἐκ τοῦ Δορμίτορος καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὴν Λασιθεᾶτιν λίμνην, ητις, ὡς εἴδομεν, ἀνήκει καὶ εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

Τὸ *κλῆμα* τοῦ Μαυροβουνίου είναι πολὺ ψυχρόν, ἀλλ' ὑγιεινόν, τὸ δὲ ἔδαφος λίαν πετρῶδες καὶ ἄγονον, διὸ καὶ οἱ κάτοικοι είναι ήγαγκασμένοι νά τούσι κυρίως ἐκ τῆς κτηγοροφίας.

Κάτοικοι, θρησκεία καὶ ἀγάπτυξις αὐτῶν. Οἱ Μαυροβού-

νιοι είναι Σερβικής καταγωγής καὶ δρθέσσοι τὴν θρησκείαν. Ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ λαοῦ είναι λίαν παρηγμελημένη, ἥτις βιωμηγαία καὶ ἡ συγκοινωνία ἐν νηπιώδει καταστάσει.

Πολύτευμα. Τὸ πολύτευμα τῆς χώρας είναι μοναρχία συνταγματική ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1905. Ἡ γεμῖδην δὲ αὐτῆς είναι νῦν ὁ Νικήτας Α' ὁ Ηέτροβοτις.

Στρατιωτικὴ δύναμις. Ὁ στρατὸς τοῦ Μαυροβουνίου ἀνέρχεται ἐν εἰρήνῃ μὲν εἰς 1,000 μόνον ἄνδρας, οἵτινες είναι ἀναγκαῖοι πρὸς φρούρησιν τῆς πόλεως, ἐν πολέμῳ δὲ λαμβάνουσι τὰ ἔπλα πάντες οἱ Μαυροβουνῖοι, οἱ ἔχοντες γῆπειν 18—60 ἔτῶν.

Πρωτεύοντα τοῦ Μαυροβουνίου είναι ἡ κωμόπολις Κετίγη (4,500 κατ.). Ἀλλας δὲ ἀξίας λόγου κωμοπόλεις ἔχει ἡ χώρα τὸ Νιξιτς (4,000 κατ.). τὴν Ποδογορίτσαν (10,500 κατ.), καὶ ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους τοὺς δύο λιμένας Ἀρτίβαρι (2,350 κατ.) καὶ Δουλσίνον (5,100 κατ.).

Περὶ τῆς Βοσνίας, τῆς Ἐρζεγοβίνης, τῆς Δαλματίας καὶ τῆς Ιστρίας ἵδε Αὐστροουγγαρίαν, εἰς ἣν ἀνήκουσιν.

β') ΙΤΑΛΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Ἡ Ἰταλικὴ χερσόνησος χωρίζεται ἀπὸ τῆς Μέσης Εύρωπης διὰ τῶν Ἀλπεων καὶ εἰσχωροῦσα εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν κατὰ ΝΑ. διεύθυνσιν βρέχεται πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους πρὸς Ν. ὑπὸ τοῦ Ἰονίου πελάγους καὶ πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ Τυρρηνικοῦ καὶ τοῦ Λιγυστικοῦ πελάγους.

Περιλαμβάνει δὲ τρία κράτη: τὸ Βασίλειον τῆς Ἰταλίας (πλὴν τῶν νήσων), τὴν μικρὰν Αημοκρατίαν τοῦ Ἀγίου Μαρίου καὶ τὴν Ἡγεμονίαν τοῦ Μονακοῦ.

1. ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

(Ἐπιφ. 286,680 □ χμ. Πληθ. 33,910,000.)

Τὸ βασίλειον τῆς Ἰταλίας, ὅπερ, πλὴν τῶν νήσων, καταλαμβάνει διάσκοληρον σχεδὸν τὴν Ἰταλικὴν χερσόνησον, ἔχει τοὺς

έξης **κόλπους**: ἐν τῷ Ἀδριατικῷ πελάγει τὸν τῆς *Beretias* καὶ τὸν τῆς *Μαμφρεδούιας*, ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει τὸν τὸν *Τόρρων*, ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει τὸν τὸν *Σαλέρον*, τὸν τῆς *Νισιπόλεως* καὶ τὸν τῆς *Γαέτας* καὶ ἐν τῷ Αιγαϊστικῷ πελάγει τὸν τῆς *Γερανίας*.

Χερσονήσους ἔχει ἡ *Ιταλία* δύο μόνον κατὰ τὸ νότιον αὐτῆς μέρος, τὴν τῆς *Καλερόιας* καὶ τὴν τῆς *Απονίας*.

Πορθμοὺς τὸν τὸν *Οιράνιον*, ὃστις χωρίζει τὴν *Ιταλίαν* ἀπὸ τῆς Ἐλληνικῆς χερσονήσου, τὸν τῆς *Μεσσηνίης* ἡ *Σικελίαν*, ὃστις χωρίζει τὴν *Σικελίαν* ἀπὸ τῆς *Ιταλίας*, καὶ τὸν τὸν *Αγίου Βούργαρον* μεταξὺ τῆς *Κορσικῆς* καὶ τῆς *Σαρδηνίας*.

"*Ορη τὰς "Αλπεῖς* καὶ τὰ μετὰ τῶν Δυτικῶν "Αλπεων συνεχόμενα *Απέννινα*, ἀπαντά διασχίζοντα κατὰ μήκος τὴν *Ιταλικὴν χερσόνησον* διακρίνονται εἰς *Βόρεια* (Αιγαϊστικά), *Κεντρικά* (Αιγαϊστικά) καὶ *Νότια* (τῆς *Καλαβρίας*) καὶ ἔχουσι διάφορα ἥραστεια *ἐσθεσμένα* καὶ ἐνεργὰ ώς τὸν παρὸν τὴν *Νεάπολιν* *Βεσούβιον* (1,297 μ.).

Αιρωτίρια σπουδαιότερα τὸ *Σπεριβέρτον* καὶ τὸ *Λακίνιον* ἐν τῇ *Καλαβρίᾳ*, τὴν *Λεῦκαν* (*Ισπυρίκη* ἀκρων) ἐν τῇ *Απουλίᾳ*, τὸ *Κορσικὸν* ἐν τῇ *Κορσικῇ* καὶ τὸ *Πάσσαρον* ἐν τῇ *Σικελίᾳ*.

Πεδιάδας σπουδαιοτέρας τὴν *Λομβαρδικήν*, ἣτις εἶναι εὐφορτώτατη διαρρεομένη ὑπὸ τοῦ *Πάδου* καὶ τοῦ *Άδριανον* ἡ *Αθέσιος* τὴν *Τοσκανικήν* διαρρεομένην ὑπὸ τοῦ *Άρονον* τὴν *Ρωμαϊκήν* διαρρεομένην ὑπὸ τοῦ *Τίβερεως* τὴν *Καπανικήν*, ἣτις ἔνεκα τῆς μεγάλης αὐτῆς εὐφορίας καὶ καλλονῆς καλείται παράδεισος τῆς *Ιταλίας*, καὶ τὴν τῆς *Απονίας*.

Ποταμοὺς σπουδαιοτέρους τὸν *Πάδον* πηγάζοντα ἀπὸ τοῦ ὄρους *Βησούλου* (τῶν *"Αλπεων*) καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸ *Άδριατικὸν* πέλαγος τὸν *Άδιψην* ἡ *Αθεσί* πηγάζοντα ἐκ τῶν *Ελεστικῶν* *"Αλπεων* καὶ ἐκβάλλοντα δισάντως εἰς τὸ αὐτὸ πέλαγος τὸν *Άρονον*, τὸν *Τίβερον* καὶ τὸν *Λεῦκον* πηγάζοντας ἐκ τῶν *Απεννίνων* καὶ ἐκβάλλοντας εἰς τὸ *Τυρρηνικὸν* πέλαγος,

καὶ τὸν Μέιορον καὶ Αἴγιδον πηγάζοντας διακύτως ἐκ τῶν Ἀπεννίων καὶ ἐκδάλλοντας εἰς τὸ Αδριατικὸν πέλαγος.

Αἱ μας σπουδαιότερας παρὰ μὲν τοὺς πρόποδας τῷ "Αλπεων τὴν Μελίσσα, τὴν Κῦμαν καὶ τὴν Γύρδαν, ἐν δὲ τοῖς μεσογείοις τὴν Ηερογύιαν (π. Τραχιμένην).

Νήσους δὲ τὰς ἔξης: Τὴν Σικελίαν (25,740 □ γῆ), ηὗται εἶναι ἡ μέγιστη καὶ σπουδαιότατη τῶν τῆς Ιταλίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας χωρίζεται διὰ τοῦ πορθμοῦ τῆς Μεσσήνης τὴν Σαρδηνίαν (24,878 □ γῆ)· τὴν Κύρον ἢ Καρσικήν □ (8,722 χμ.) πρὸς Β. τῆς Σαρδηνίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας χωρίζεται διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Ἀγίου Βουνφατίου, ἀνίκουσαι διηρώς πολιτικῶς εἰς τὴν Φαλλίαν· τὴν "Ελβαρ" (222 □ γῆ), γνωστὴν διὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἔξορίσαν τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος (1814); τὴν Καπρίδαν πρὸς Β. τῆς Σαρδηνίας, νησίδα γνωστὴν διὰ τὴν ἐν αὐτῇ διαμονὴν τοῦ περφύριου στρατηγοῦ Γαριβαλδηή, σταῖς τὰ μέγιστα συγετέλεσεν εἰς τὴν θύρωσιν τοῦ Ιταλικοῦ βασιλείου τὰς πρὸ τοῦ κόλπου τῆς Νεαπόλεως καιμένας. Ισχιαν ἔχουσαν λαμπρὰ ιαματικὰ λουτρά, Πρόκιδαν καὶ Κάπρην τὰς πρὸς Β. τῆς Σικελίας καιμένας Λιπάριας ἢ νήσους τοῦ Αΐδου, αἵτινες εἶναι πλήρεις ήρεμοτείνων, καὶ ὅν γιγαντοτάτη διὰ τὸ διηγενέσδε ἐνεργὸν αὐτῆς γῆραιστειον εἶναι ἡ Στρόμπολη τὰς ΒΔ. τῆς Σικελίας καιμένας Αίγαούσας καὶ τὰς πρὸς Ν. τῆς Σικελίας καιμένας Μελίτην (Μάλταν, 323 □ γῆ), Γότσουν καὶ Κύματον, αἵτινες ἀγήκουσι πολιτικῶς εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Κλῆμα, ἔδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ κλῆμα τῆς Ιταλίας εἶναι τερπυόν καὶ ὄγκεινόν, τὸ ἔδαφος εὐφορέωτατον, καὶ τὰ σπουδαιότερα τῶν προϊόντων σίτος, ἀραβόσιτος, δρυζα, οίνος, ἔλαιον, ποικίλαις ὄπωραι, τυρός, μέταξ, βάριδαξ, κάνναβις καὶ ἄλλα. Ηαράγει δὲ ἡ Ιταλία καὶ ἔξαιρετα μάρμαρα. Ἡ δὲ Σικελία, ἡ Σαρδηνία καὶ ἡ "Ελβαρ" διάφορα μέταλλα.

Κάτοικοι καὶ φρονησία αὐτῶν, καὶ ἥδικη καὶ ὄλικὴ ἀνάπτυξις τῆς χώρας. Οἱ κάτοικοι τῆς Ιταλίας εἶναι πάντες καθολικοί τὴν θρησκείαν. Ως πρὸς δὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας ἡ μὲν

γεωργία, ή έμπορία καὶ ή συγκοινωνία εἰναι ἵκανῶς προηγμέναι, η βιομηχανία διμος ὑπόλειπεται τῆς τῶν λοιπῶν μεγάλων κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Άριστη δὲ εἶναι ή ἐκπαίδευσις, χάριν τῆς ὑποίκης ἀπόρχουσι πλείστα σχολεῖα, πολλὰ πολυτεχνεῖα καὶ 21 Πανεπιστήμια.

Πολύτευμα. Τὸ πολύτευμα τῆς Ἰταλίας εἶναι μοραχία συρταγματική μετὰ βουλῆς καὶ γερουσίας. Βασιλεὺς δὲ αὐτῆς εἶναι ὁ Βίκτωρ Ἐμπιανούλης ὁ Γ'.

Δυνάμεις τοῦ αράτους. Οἱ μὲν στρατὸς ἀνέρχεται ἐν εἰρήνῃ εἰς 286,000 ἀνδρῶν, ἐν πολέμῳ δὲ εἰς 3,400,000· δὲ στόλος ἀποτελεῖται ἐκ 320 διαφόρων πλοίων, ἐξ ὧν τὰ 55 εἶναι θωρηκτὰ διαφόρων τάξεων.

Χωρογραφικὴ διαίρεσις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας. Χωρογραφικῶς διαιρεῖται τὸ βασίλειον τῆς Ἰταλίας εἰς 4 μέρη: εἰς τὴν Ἀρωνίαν τὴν Μέσην τὴν Κάτω Ιταλίαν καὶ εἰς τὰς Νήσους.

Πόλεις τῆς Ἀρωνίας. Η Ἀγωνία ἔχει τὰς ἔξης σπουδαιότερας πόλεις τὸ Τούριον (340,000 κατ.) ἔχον πανεπιστήμιον τὴν Γέρονταν (240,000 κατ.) καιμένην παρὰ τὸν ὄμβυνον κόλπον, πατρίδα τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου, δστις ἀγενάλυψε τὴν Ἀμερικὴν τῷ 1453 μ. Χ. Η πόλις αὕτη εἶναι ἐκτισμένη ἀμφιθεατρικῶς ἐπὶ λόφων παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ ἔχει πανεπιστήμιον. Κατὰ δὲ τοὺς Μέσους αἰῶνας ἀπετέλει ἴσχυρὸν Δημοκρατίαν, ἡτις ἡτο ἀντίζηλος τῆς Βενετίας καὶ εἶχε πολλὰς ἀποικίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Τὴν Ἀλεξάνδρειαν (75,000 κατ.) τὸ Μιλάνον (500,000 κατ.) ἔχον μεγαλοπρεπὴ μέγαρα τῶν ἐπιστημῶν, διάσημον θέατρον, καὶ βιομηχανίαν μετάξης καὶ ὑέλους τὴν Πανίαν (38,000 κατ.) ἔχουσαν πανεπιστήμιον τὴν Βερόναν (78,000 κατ.) πόλιν δχυρωτάτην παρὰ τὸν Ἀθεσιν ποταμόν τὴν Πάδοναν (85,000 κατ.) ἔχουσαν ἀρχαιότατον πανεπιστήμιον τὴν Βορωνίαν (160,000 κατ.) ἔχουσαν τὸ ἀρχαιότατον πανεπιστήμιον τῆς Εὐρώπης, ὥρισθὲν τῷ 1088, καὶ ἀξιον λόγου μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκην τὴν Πάρμαν (52,000 κατ.) παράγουσαν ἔξα-

ρετον τυρόν, τὴν Μοδίαν (68,000 κατ.) τὴν Φρεράραν (90,000 κατ.) τὴν Ρίβεραν (68,000 κατ.) ἀλλοτε καιρέσσαν τῆς Βοζαντινῆς ἀξιαρχίας ἐν Ἰταλίᾳ, ἔχουσαν ἀξιόλογα μηνιαῖα Βοζαντινῆς τέχνης· καὶ τὴν περιώνυμην Βερετίαν (160,000 κατ.), ἣ εἰναι ἐκτισμένη ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους ἐπὶ 117 νησίδων συνδεομένων διὰ γεφυρῶν καὶ διωρυχῶν, δι' ὧν γίνεται ἡ συγκοινωνία. Ἡ πόλις αὕτη κατιθείσα ἐν ἔτει 452 μ. Χ. κατὰ τὴν ἐπιδρομήν τοῦ φιδεροῦ ἥγειμόνος τῶν Οὕνων Ἀττίλα κατὰ τῆς Ἀνω Ἰταλίας ὑπὸ φυγάδων τῆς Ἀκολητίας, κατώρθωσε προσόντος τοῦ χρόνου μετὰ πολλὰς τῆς τύχης αὐτῆς μεταβολὰς νὰ καταστῇ μεγάλη καὶ ἴσχυροτάτη Δημοκρατία καὶ τὸ πρώτον ἐμπορικὸν καὶ γαυτικὸν κράτος τῶν Μέσων αἰώνων. Ἡ δύναμις δὲ αὐτῆς προήχθη σπουδαίως ἐπὶ τῶν Σταυροφοριῶν, καὶ ἵστως μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1204 ἐπὶ τῆς τετάρτης Σταυροφορίας ἀλωσιν τῆς Κονσταντινουπόλεως, εἰς τὴν αὐτὴν πρὸ πάντων συνετέλεσεν, ὅτε κατέστη κυρία οὐ μόνον τῶν περισσοτέρων Ἑλληνικῶν νήσων, ἐν αἷς καὶ ἡ Κρήτη, ἀλλὰ καὶ πολλῶν παραλίων μερῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλ' εἰς τὸ θύμιστον σημεῖον τῆς δυνάμεως αὐτῆς ἀνῆλθε βραδύτερον, ὅτε μετὰ μακρὸν πόλεμον κατέβαλε τὴν ἀντίηγόλον αὐτῆς Γένουκν ἐν ἔτει 1381 καὶ κατὰ τὴν 15ην ἐκατονταετηρίδα ἐγένετο κυρία πολλῶν χωρῶν ἐν τῇ Ἀνω Ἰταλίᾳ, τῶν Ιονίων νήσων καὶ τῆς Κύπρου. Προϊόντος δημοσίου τοῦ χρόνου ἥρχισεν ἡ δύναμις αὐτῆς νὰ καταπίπτῃ, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1797 κατακτηθείσα ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος ὑπήχθη μετὰ μακρὸν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Αὐστρίας, ἥτις ἀπέδωκεν αὐτὴν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐν ἔτει 1866. Ἐν Βενετίᾳ ὑπάρχει Ἑλληνικὴ κοινότης, Ἑλληνικὸς ναὸς καὶ ἀρχαιότατον Ἑλληνικὸν τυπογραφεῖον, ἐπερ πολὺ συνετέλεσε κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας εἰς τὴν διάδοσιν τῆς παιδείας παρὰ τοὺς Ἑλληνας. Μάρτυρες δὲ τῆς ἀλλοτε λαμπρότητος τῆς Βενετίας σήκωνται μέχρι σήμερον τὰ μεγαλοπρεπῆ κτίρια, ἀτινα ἐίχον καταστῆσει αὐτὴν ἐν τῶν θαυμάτων τοῦ κόσμου. Τῶν μηνημέων δὲ τούτων σπουδαιότατα είναι τὰ ἀγάθα γεωγραφία Ηπειρούλου Β' τεῦχος

κτορα τῶν Δογῶν, δὲ ναὸς τοῦ Ἀγίου Μάρκου, καὶ γέφυρα, καὶ διώρυχες καὶ τὸ νεώριον, ὅπερ εἶναι τὸ μέγιστον τοῦ κόσμου.¹ Εἶχε: δὲ ἡ Βενετία καὶ σπουδαιοτάτην βιβλιοθήκην (τοῦ Ἀγίου Μάρκου) καὶ συλλογὰς ἐπιστημονικὰς καὶ καλλιτεχνικάς.

Πόλεις τῆς Μέσης Ἰταλίας. Ἡ Μέση Ἰταλία ἔχει: τὰς ἑξής σπουδαιοτέρας πόλεις: τὴν Ρόμην (500,000 κατ.), ἣτις ἡτο ἀλλοτε κοσμοκρατεῖρα, νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ 1871 πρωτεύοντα τοῦ Ἰταλικοῦ κράτους. Ἡ πόλις αὕτη, ἣτις εἶναι καὶ καθέδρα τοῦ πάπα, τοῦ πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, διαρρέεται ὑπὸ τοῦ Τιθέρεως καὶ ἔχει πλειστα ἀρχαῖα μνημεῖα, οἷον τὸ Ηάρνθεον, τὸ Κολοσσιαῖον, τὴν Ἀγορὰν τοῦ Τραϊανοῦ, ἐν ᾧ ἡ στήλη αὐτοῦ, τὸ Μουσαλεῖον τοῦ Ἀδριανοῦ (νῦν πύργος τοῦ Ἄγγελου) καὶ ἄλλα: νέα δὲ οἰκοδομήματα μεγαλοπρεπῆ ἔχει: τὸ βασιλικὸν ἀνάκτορον Κυριαλίαν, τὸ Βατικανόν, μέγιστον ἀνάκτορον τοῦ πάπα, ἐν φυλάκιοις ἀξιολογώτατον μουσείον καὶ πλουσιωτάτην βιβλιοθήκην τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Πέτρου, ὃστις εἶναι ὁ μέγιστος τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου: τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν, τὸ Παρεπιστήμων καὶ πλειστα ἄλλα ἐπιστημονικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ ἰδρύματα: τὴν Φλωρεντίαν (210,000 κατ.). Ἡ πόλις αὕτη, ἣτις κείται παρὰ τὸν Ἀργον ποταμόν, κατὰ μὲν τοὺς Μέσους αἰώνας ἀνυψώθη εἰς μεγίστην ἀκμὴν ἐπὶ τῶν Μεδίκων, οἵτινες κατέστησαν αὐτὴν ἐστίαν τῶν φύτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν, κατὰ δὲ τὸν γεωτέρους χρόνους ὑπῆρξε πρωτεύοντα τὸ βασιλεῖον τῆς Ἰταλίας (ἀπὸ τοῦ 1865—1871). Εἶναι δὲ πόλις ὡραίοτάτη καὶ πλουσία ἔχουσα πολλὰς καὶ μεγαλοπρεπεῖς οἰκοδομάς, πολύτιμον πινακοθήκην, μουσεῖα, βιβλιοθήκας καὶ βιομηχανίαν μαρμάρου καὶ μετάξης: τὴν Λούκκαν (78,000 κατ.) παράγουσαν ἔξαρτον ἔλαιον: τὴν Πίσσαν (65,000 κατ.) κειμένην παρὰ τὸν Ἀργον ποταμόν. Καὶ ἡ πόλις αὕτη ἡτο κατὰ τοὺς Μέσους αἰώνας, ἐπως καὶ ἡ Βενετία καὶ ἡ Γένουα, ἴσχυρὰ Δημοκρατία, ἔχουσα καὶ αὐτῇ, ὡς καὶ ἐκεῖναι, ἐμπορικὰ πρακτορεῖα ἐν τῇ ἀγατολῃ.² Εἶχε: δὲ πανεπιστήμιον, κωδωνοστάσιον περιβύμυμον διὰ τὴν κλίσιν αὐτοῦ καὶ

νεκροταφείον, δύπερ είναι τὸ ὁραιότατον τοῦ κόσμου τὸ Αιβόρων (105,000 κατ.) πόλιν παράλιον παρὰ τὸ Λιγυστικὸν πέλαγος καὶ ἐμπορικήν καὶ τὸν Ἀγκῶνα (60,000 κατ.) παρὰ τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος, πόλιν ἐμπορικὴν καὶ παλιθεῖς ὀχυρωμένην.

Πόλεις τῆς Κάτω Ιταλίας. Η Κάτω Ιταλία, ητις ἐκελεῖτο τὸ πάλαι καὶ *Μεγάλη Ἑλλὰς* διὰ τὰς αὐτόθι πολυκρήτους ἔλληνικὰς ἀποικίας, ἔχει τὰς ἔξης σπουδαιοτέρας πόλεις, τὴν *Νεάπολιν* (580,000 κατ.) καιρένην ἐπὶ μαγνησικῆς θέσεως παρὰ τὸν ὄμώνυμον κόλπον. Η πόλις αὕτη, ητις είναι γῇ πολυκατεριποτέρα θλητὸς τῆς Ιταλίας, ήτο ἐπὶ μακρὸν χρόνον μέχρι τοῦ 1860 πρωτεύουσα τοῦ λεγομένου *Βασιλείου τῆς Νεαπόλεως* γῇ τῶν *Δύο Σικελιῶν* ἔχει δὲ βασιλικὰ ἀνάκτορα, μεγαλοπρεπῆ μέγαρα καὶ ναούς, θέατρα, μουσείον περίφημον, πανεπιστήμιον, ἀστεροσκοπείον κλπ. Ηλησίον αὐτῆς κείται τὸ ἐνεργὸν ὑφαίστειον, τὸν *Βεσούβιον*, δστις κατὰ τὴν πρώτην αὔτοῦ ἕκρηξιν ἐν ἔτει 79 μ. Χ. κατεκάλυψε διὰ τέφρας καὶ λάθις τὰς παρὰ τοὺς πρόποδας αὐτοῦ κειμένας πόλεις *Ηομηΐαν*, *Ηράκλειον* καὶ *Σταθίας* τὴν φότιζιαν (55,000 κατ.) τὸ *Βάριον* (80,000 κατ.) ἔχον παλὸν λιμένα τὸ *Ρήγιον* (45,000 κατ.) ἀρχαίαν ἔλληνικὴν ἀποικίαν παρὰ τὸν πορθμὸν τῆς *Μεσσήνης* τὸν *Τάραντα* (62,000 κατ.) ἀρχαίαν ἀποικίαν τῶν *Σπαρτιατῶν* παρὰ τὸν ὄμώνυμον κόλπον καὶ τὸ *Βρεττήσιον* (15,000 κατ.), δύπερ ἔχει λαμπρὸν λιμένα καὶ εἶναι ἔνεκα τῆς θέσεως αὐτοῦ σπουδαιοτάτη ἀφετηρία τῆς πρὸς τὴν *Ανατολήν* καθόλου ἀτμοπολοῦσα.

Πόλεις τῶν Νήσων τῆς Ιταλίας. Ἐν δὲ ταῖς νήσοις τῆς Ιταλίας σπουδαιότεραι πόλεις είναι : ἐν τῇ Σικελίᾳ τὸ *Παλέρμον* (π. Πάνορμος, 315,000 κατ.), δύπερ είναι πρωτεύουσα αὐτῆς κείμενον ἐπὶ θέσεως λαμπροτάτης τῆς βορείου ἀκτῆς καὶ ἔχον πανεπιστήμιον καὶ ἀσφαλῆ λιμένα τὴν *Μαρσάλα* (60,000 κατ.) διάσημος διὰ τοὺς οἰγους αὐτῆς αἱ *Συράκουσαι* (35,000 κατ.), ἀρχαία ἀποικία τῶν Κορινθίων, ισχυροτάτη καὶ πολυκατεριποτάτη τὴν *Κατάνη* (155,000 κατ.), ὁσαύτως ἀρχαία ἔλληνικὴ ἀποικία,

κειμένη ἐπὶ τῆς ἀνατ. παραλίας πρὸς Β. τῶν Συρακούσων καὶ παρὰ τοὺς νοτίους πρόποδες τοῦ ἐνεργοῦ ἥφαιστείου Αἴτνης, καὶ ἔχουσα πανεπιστήμιον καὶ ἡ Μεσσήνη (150,000 κατ.) παρὰ τὸν διμώνυμον πορθμόν, ἀρχαία καὶ αὖτη ἐλληνικὴ ἀποικία, ἔχουσα πανεπιστήμιον καὶ λιμένα ἐκ τῶν μεγίστων καὶ ὀραιοτάτων τῆς γῆς. Ἐν τῇ Σαρδηρίᾳ τὸ Κάλλιαιρι (55,000 κατ.) ἔχον πανεπιστήμιον καὶ καλὸν λιμένα. Ἐν τῇ Κύρωφ ἡ Κορσικῆ, ἣτις ἀνήκει πολιτικῶς εἰς τὴν Γαλλίαν, τὸ Αιόκειον (18,000 κατ.) ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας, πατρὸς τοῦ Νεγάλου Ναπολέοντος· καὶ ἐν τῇ Μελίῃ (Μάλτᾳ), ἣτις μετὰ τῶν παρακειμένων νησίδων Κομίτων καὶ Γότσου ἀνήκει πολιτικῶς εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἡ Λαβαλέπτη (70,000 κατ.), ἣτις εἶναι διχυρωτάτη καὶ χρησιμότερη ὡς πολεμικὸς γανόσταθμος τῆς Ἀγγλίας.

Κεήσεις τῆς Ἰταλίας. Η Ἰταλία κατέγει ἐν τῇ Ἀφρικῇ τὴν παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν Ἐρυθραίων καλούμενην χώραν, τῆς διοίας πρωτεύουσα εἶναι ἡ Μασσάβα (20,000 κατ.), καὶ τὴν ἀνατ. παραλίαν τῆς τῶν Σομαλῶν χώρας.

2. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΙΝΟΥ

(Ἐπιφ. 61 □ χμ. Ηληθ. 11,000).

Η μικρὰ αὕτη Δημοκρατία, ἣτις κείται μεταξύ τῆς Ραβέννης καὶ τοῦ Ἀγκῶνος, ἰδρύθη κατὰ τὸν δον αἰῶνα μ. Χ. καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας. Κατοικεῖται δὲ ὑπὸ Ἰταλῶν καθολικῶν καὶ ἔχει πρωτεύουσαν τὸν "Άγιον Μαρῖνον" (1,600 κατ.). Ἐγειρεῖ δὲ καὶ στρατὸν ἀνερχόμενον εἰς 980 ἄνδρας.

3. ΗΓΕΜΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑΚΟΥ

(Ἐπιφ. 15 □ χμ. Ηληθ. 15,300).

Η μικρὰ αὕτη ἡγεμονία, ἣτις εἶναι μοναρχία ἀπόλυτος δικ-

τελούσας υπό τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας, έδρυθη κατά τὸν 10ον αιώνα μ. Χ. Κειμένη δὲ παρὰ τὸν κόλπον τῆς Γενούας μεταξὺ τῶν Ἰταλικῶν δρίων καὶ τῆς Γαλλικῆς πόλεως Νικαίας κατοικεῖται υπό Γάλλων καὶ Ἰταλῶν καθοικῶν καὶ ἔχει πρωτεύουσαν τὴν κωμόπολιν *Morakόν* (3,300 κατ.). Εἶναι δὲ ἡ ἡγεμονία αὕτη ὀνομαστή διὰ τὰ ἐν τῇ πόλει αὐτῆς *Μόντε-Κάρλο* (4,000 κατ.) λειτουργοῦντα τυχηρὰ παιγνίδια.

γ') ΠΥΡΗΝΑΪΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Ἡ Πυρηναϊκὴ χερσόνησος κατέχουσα τὸ ΝΔ. μέρος τῆς Εύρωπης καὶ χωριζομένη ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γι-
βραλτάρ, δρίζεται πρὸς Β. υπὸ τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὡκεανοῦ· πρὸς Δ. υπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὡκεανοῦ· πρὸς Ν. υπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὡκεανοῦ καὶ τῆς Μεσογείου θαλάσσης· καὶ πρὸς Α. υπὸ τῆς αὐτῆς θαλάσσης.

Περιλαμβάνει δὲ τρία κράτη: τὸ *Βασίλειον* τῆς Ἰσπανίας, τὸ *Βασίλειον* τῆς *Ιησούτης* καὶ τὴν *Δημοκρατίαν* τῆς Ἀρδόρρας.

1. ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

(Ἐπιφ. 504,517 □ χμ. Πληθ. 19,720,000).

Ἡ Ἰσπανία κατέχουσα τὸ μέγιστον μέρος τῆς Πυρηναϊκῆς χερσονήσου ἔχει κόλπους ἐν μὲν τῷ Ἀτλαντικῷ Ὡκεανῷ τὸν Γασκωνικὸν καὶ τὸν τῶν Γαδείρων ἢ τοῦ Κάδικος· ἐν δὲ τῇ Μεσογειῳ τὸν τῆς Μαλάγας καὶ τὸν τῆς Βαλεντίνας.

"Ορῃ ἔχει τὰ *Ιησούτηα*, ἄτινα χωρίζουσιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς Γαλλίας καὶ διακρίνονται εἰς *Ιαταλικά, Κεντρικά* καὶ *Αντικά*· τὰ τῆς *Ἀστουρίας* καὶ *Καταβρίας*, ἄτινα συνέχονται μετὰ τῶν Ηυρηγαίων· τὰ τῆς *Καστιλίας*, τὰ τῆς *Αρδαλονίσιας* (*Σιέρρα Μορένα*) καὶ τὰ πρὸς Ν. κείμενα. *Σιέρρα Μολάγα, Νεβάδα* εἰλπ. *Ακρωτήρια* δὲ σπουδαιό-

τερας πρὸς μὲν τὸ ΒΔ. μέρος τὸ *Φυιοτέριον*, πρὸς Ν. δὲ τὸ *Τραφαλγάρ*, τὴν *Ταρίφαρ*, ἵτις εἶναι τὸ γοτιώτατον ἀκρωτήριον τῆς Εὐρώπης, καὶ τὸ *Γιβραλτάρ*.

Πεδιάδας σπουδαιότερας τὴν τῆς Ἀραγωνίας ΒΑ., διαρρεομένην ὑπὸ τοῦ Ἐδρου, καὶ τὴν τῆς Ἀιδαλονοίας ΝΔ., διαρρεομένην ὑπὸ τοῦ Γουαδαλαχίρου.

Ποταμὸς τὸν *Ἐβρον* (*Ἰθηρα*) πηγάζοντα ἐκ τῶν Κανταρίων δρέων καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν· τὸν *Γουαδαλκιβίρον* πηγάζοντα ἐκ τῆς Σιέρρας Μορένας καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὡκεανόν· καὶ τοὺς *Γουαδιάρας*, *Τάγον* καὶ *Αούριον* πηγάζοντας ἐκ τῶν Καστιλιανῶν δρέων καὶ ἐκβάλλοντας ώσαύτως εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὡκεανόν.

Νήσους δὲ ἔχει τὰς *Πιτυούσσας*, ὧν σπουδαιότεραι εἶναι ἡ *Ιβίζα* καὶ ἡ *Φρομεντέρα* καὶ τὰς *Βαλεαρίδας*, ὧν σπουδαιότεραι εἶναι ἡ *Μαγιόρκα* καὶ ἡ *Μινόρκα*.

Κλῖμα, ἔδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῆς Ἰσπανίας καθόλου εἶναι εὔκρατον καὶ ὑγιεινόν, τὸ δὲ ἔδαφος λίαν μὲν εὔφορον, ἀλλ’ οὐχὶ καὶ καλῶς καλλιεργημένον, διὸ καὶ τὰ κυριώτερα προϊόντα τῆς χώρας εἶναι οἰνος, ἔλαιουν καὶ σταφίς. Ἐμπεριέχει δὲ ἡ χώρα καὶ πολλὰ μεταλλα καὶ ιδίως χαλκόν, σίδηρον καὶ μόλυβδον, καὶ γαλάνθρακας.

Κάτοικοι καὶ θρησκεία αὐτῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἰσπανίας καὶ ἐν γένει τῆς χερσονήσου παρήχθησαν ἐκ τῆς ἐπιμεξίας δικρότρων φύλων, ἥτοι Ἰθηρων, Κελτῶν, Ρωμαίων, Καρχηδονίων Περιμανῶν καὶ Ἀράδων, καὶ εἶναι ἀπαντες καθολικοὶ τὴν θρησκείαν.

Ύλικὴ καὶ πνευματικὴ κατάστασις τῆς Ἰσπανίας. Η Ἰσπανία, ἥτις ἀλλοτε ἦτο τὸ ἀκμαιότατον καὶ ἴσχυρότατον τῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης (ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Ἀνακαλύψεων κατὰ τὸν 15ον αἰῶνα), παρακμάσασα προϊόντος τοῦ χρόνου εἶναι σήμερον δύναμις 6' τάξεως. Ἐν τούτοις ἡ βιομηχανία καὶ ἡ σιγκοινωνία ἀναπτύσσονται δυσημέραι δπως καὶ ἡ ἐκπαίδευσις, γάριν τῆς

ὅποιας ὑπάρχουσι πολλὰ σχολεῖα, γυμνάσια, δέκα πανεπιστήμια καὶ ἄλλα ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα.

Στρατός καὶ στόλος. Ο στρατός τῆς Ἰσπανίας ἀνέρχεται ἐν εἰρήνῃ μὲν εἰς 92,000 ἀνδρῶν, ἐν πολέμῳ δὲ εἰς 650,000· δὲ ἂλλοτε ἵσχυρότατος καὶ ἀγίτητος αὐτῆς στόλος ἀριθμεῖ ἡδη 56 διάφορα πλοῖα.

Πολιτευμα. Τὸ δὲ πολίτευμα τῆς Ἰσπανίας εἶναι μοραχία συνιαγματική μετὰ βουλῆς καὶ γερουσίας. Βασιλεὺς δὲ αὐτῆς εἶναι δὲ Ἀλφόνσος δ' ΙΙ'.

Πρωτεύουσα τῆς Ἰσπανίας εἶναι ἡ Μαδρίτη (525,000 κατ.) καὶ εἰμένη ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν αὐτῆς καὶ ἔχουσα πανεπιστήμιον, μουσεῖα, ἀστεροσκοπεῖον καὶ διάφορα ἄλλα ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα. Ἀλλαὶ δὲ πόλεις αὐτῆς ἀξιαὶ λόγου εἶναι ἡ Βορκελώνη (535,000 κατ.) παρὰ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, πόλις ἐμπορικὴ καὶ βιομήχανος, ἔχουσα καὶ πανεπιστήμιον ἡ Βαλενία (160,000 κατ.) οὐ μακρὰν τοῦ δημωγύρου κόλπου, ἔχουσα πανεπιστήμιον καὶ βιομήχανίαν μεταξύνων δρασμάτων ἡ Σεβίλλη (150,000 κατ.) ἀκμάσασα ἐπὶ τῶν Ἀράδων καὶ ἔχουσα πανεπιστήμιον, τὸ μεγαλοπρεπὲς ἀραβικὸν ἀγάκτορον Ἀλκοζάρ, τὸ μέγιστον ταυρομαχικὸν ἀμφιθέατρον τῆς Ἰσπανίας καὶ τὸ μέγιστον ἐργοστάσιον καπνοῦ καὶ σιγάρων ἐν Εὐρώπῃ ἡ Μαλάγα (115,000 κατ.) παρὰ τὸν δημώνυμον κόλπον, παράγουσα ἔξαίρετον σίνον, ἔλαιον καὶ σταφίδα· ἡ Μουρκία (35,000 κατ.) ἡ Καρθαγένη (45,000 κατ.) πόλις δύχυρά μετὰ πολεμικοῦ ναυτάθμιους ἡ Σαραγόσσα (80,000 κατ.) ἔχουσα πανεπιστήμιον ἡ Γρανάδα (75,000 κατ.) ἀλλοτε λαμπρὰ τῶν Ἀράδων πρωτεύουσα, ἐν τῇ σφίζεται τὸ περιώνυμον ἀνάκτορον τῶν Ἀράδων καλιφῶν Ἀλάμιρρα· δὲ Κάδιξ (π. Γάδειρα, 68,000 κατ.), δὲ πρῶτος πολεμικὸς γαύσταθμιος τῆς Ἰσπανίας ἡ Κόρδοβα (55,000 κατ.) ἀκμάσασα ἐπὶ τῶν Ἀράδων τὸ Βαλλαδόλιδον (70,000 κατ.) ἔχον πανεπιστήμιον καὶ τὸ Βιλβάο (80,000 κατ.) οὐ μακρὰν τοῦ Γασκωνικοῦ κόλπου. Τὸ δὲ ἀκρωτήριον Γιρρολιάρ, ὅπερ κείται παρὰ τὸν δημώνυμον πορθμὸν καὶ

ἔχει δημόνυμον πόλιν (32,000 κατ.) μετά ίσχυροτάτου φρουρίου, άνήκει από το 1704 εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Ἐν δὲ τῇ νήσῳ Μαγιόρκα ἡ Πάλμα (40,000 κατ.) δύχυρά καὶ ἐμπορικὴ πόλις καὶ ἐν τῇ νήσῳ Μινόρκα ἡ δύχυρὰ πόλις Μαδών ἔχουσα ἕνα τῶν λαμπροτέρων λιμένων τῆς Μεσογείου.

Κτήσεις τῆς Ἰσπανίας. Ἡ Ἰσπανία ἔχει τὰς ἑξῆς κτήσεις: ἐν τῇ Ἀφρικῇ τὴν Σέονταν καὶ τὴν Μελίλλην ἐν Μαρόκωφ, εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Σαχάρας τὸ "Ριο δὲ" Ὁρο, καὶ ἐν τῷ νότιῷ τῆς Γουενέας τὰς νήσους Φερδινάνδου Πέδου καὶ Ἀννοβώρ.

2. ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΣ

(**Επιφ. 91,943 □ χμ. Ηληθ. 5,450,000*).

Ἡ Πορτογαλία κατέχουσα τὸ λοιπὸν μικρὸν μέρος τῆς Ηυρηναϊκῆς χερσονήσου κείται πρὸς Δ. τῆς Ἰσπανίας καὶ παρὰ τὸν Ἀτλαντικὸν Ωκεανόν.

Διασχίζεται δὲ ὑπὸ τῆς δραστοιχίας Σιέρρας Ἐστρέλλας, ἥτις εἶναι συνέχεια τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ Καστιλλιανῶν δρέων, ἔχει ἀκρωτηρία τὴν Ῥόκαν (τὸ δυτικώτατον τῆς Εὐρώπης), καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου Βικεντίου, καὶ διαρρέεται ὑπὸ τῶν ποταμῶν Λουρίου, Τάγου καὶ ἐν μέρει τοῦ Γουαδιάρα, οἵτινες διαρρέουσι καὶ τὴν Ἰσπανίαν.

Κλῖμα, ἔδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῆς Πορτογαλίας εἶναι, ως καὶ τὸ τῆς Ἰσπανίας, εὔκρατον καὶ ὄγκειον. Ωσαύτως δὲ ὅμοιον πρὸς τὸ τῆς Ἰσπανίας εἶναι καὶ τὸ ἔδαφος τῆς Πορτογαλίας, ὅπερ ὅμως λίαν ἀμελῶς οὐλλιεργεῖται: καὶ διὰ τοῦτο τὰ σπουδαιότερα προϊόντα τῆς χώρας εἶναι εἰνος ἔξαιρετος, ἀλλα, ἵχθυες, κτήνη καὶ ἐκ τῶν μετάλλων γαλοκός.

Κάτοικοι καὶ θρησκεία αὐτῆς. Οἱ Πορτογάλοι εἶναι συγγενεῖς πρὸς τοὺς Ἰσπανοὺς καὶ καθολικοὶ τὴν θρησκείαν.

Πολίτευμα. Τὸ δὲ πολίτευμα τῆς Πορτογαλίας εἶναι μοναρχία

συνταγματική μετά βουλής και γερουσίας· Βασιλεὺς δὲ αὐτῆς είναι ὁ Μακουὴλ ὁ Β'.

Ύλική καὶ πνευματική κατάστασις τῆς Πορτογαλίας.
Οπως ή Ισπανία, είχε καὶ η Πορτογαλία τοὺς λοχηπορούς αὐτῆς χρόνους, ιδίως κατὰ τὸν 15ον καὶ 16ον αἰώνα ἐπὶ τῶν ἀνακαλύψεων καὶ θαλασσοποριῶν, ὅτε ἦτοι κράτος ἴσχυρὸν καὶ ἀκριβότατον, μετὰ δὲ τὴν ὑπ' αὐτῆς εὑρεσιν τῆς πρὸς τὰς Ἀγατολικὰς Ἰνδίας θαλασσίας δόσοῦ τὸ πρῶτον ἐμπορικὸν κράτος τοῦ κόσμου. Σήμερον δὲ είναι κράτος ἀσύμμαχον, διατηρεῖ δικιας πολλὰς ἀποικίας. Η γεωργία, η βιομηχανία καὶ η ἐμπορία είναι παρημελημέναι ἐν Πορτογαλίᾳ· καὶ αὐτὴ δὲ η συγκοινωνία είναι ἐλλιπής. Διὰ δὲ τὴν ἐκπαίδευσιν ὑπάρχουσι πολλὰ σχολεῖα, ἐν πανεπιστήμον καὶ δύο πολυτεχνεῖα.

Πολεμικὴ δυνάμεις. Ο στρατὸς τῆς Πορτογαλίας ἀνίσχεται ἐν εἰρήνῃ μὲν εἰς 30,000 ἀνδρῶν, ἐν πολέμῳ δὲ εἰς 150,000· δὲ στόλος εἰς 68 διάφορα πλοῖα.

Πρωτεύουσα τῆς Πορτογαλίας είναι ἡ Λισαβών (360,000 κατ.) καιριένη ἀμφιθεατρικῶς ἐπὶ τῆς θεᾶς ὅχθης τῆς λίμνης, ἣν σχηματίζει ὁ Τάγος ποταμὸς πρὸ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ. Εἶναι δὲ πόλις ὡραίοτάτη, ἐμπορικωτάτη καὶ βιομηχανος, καὶ ἔχει λιμένα θαυμάσιον. Ἀλλα· δὲ πόλεις ἀξιού λόγου τῆς χώρας είναι τὸ Ὀπόριον (170,000 κ.) παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δουρίου, πόλις ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανος, παράγουσα καὶ οἶνον ἐξαίρετον· καὶ η Κοΐμβρα (20,000 κατ.) ἔχουσα πανεπιστήμον, διπερ είναι τὸ μόνον τοῦ κράτους.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους συγκαταλέγονται καὶ αἱ ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Ὡκεανῷ κείμεναι νῆσοι Μαδέρα καὶ Αζόραι.

Κτήσεις τῆς Πορτογαλίας. Η Πορτογαλία ἔχει κτήσεις: Ἐν Ἀσίᾳ: ἐν τῇ Κίνᾳ τὴν νησῖδα Μακάον ἐν τῷ Ἰνδοστάν τὴν νησῖδα Λίμου καὶ τὰς πόλεις Δάμασον καὶ Γόαν. Ἐκ δὲ τῶν ἀλλιών Ἰνδικῶν νήσων μέρος τῆς Τιμύρης καὶ τὴν παρακειμένην νησίδα Καμβίγην.

Ἐν Ἀφρικῇ : ἐν τῇ Σενεγαλίδιᾳ τὴν Πορτογαλικήν λεγομένην Γονινέαν ἐν τῇ ΝΔ. Ἀφρικῇ τὴν "Αγγολαν" ἐν τῇ Ἀνατ. Ἀφρικῇ τὴν Μοζαμβίκην, καὶ ἐκ τῶν Ἀφρικανικῶν νήσων τὰς τοῦ Πρεσίτου ἀκρωτηρίουν, τὴν τοῦ Πρίγκιπος καὶ τὴν τοῦ Άγιον Θωμᾶ.

Β. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΑΝΔΟΡΡΑΣ

(Ἐπιφ. □ 452 χμ. Ηληθ. 5250).

Ἡ μικρὰ αὐτη Δημοκρατία, κειμένη ἐπὶ τῶν Α.Πυρηναίων παρὰ τὰ Γαλλικὰ ὅρια, ὁρίζεται κατὰ τὸν 9ον αἰώνα μ. Χ. Ἀποτελουμένη δὲ ἐκ πολλῶν μικρῶν χωρίων κατοικουμένων ὑπὸ Ἰσπανῶν καθολικῶν διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Ἑπισκόπου τῆς Ούργελης (ἐν Ισπανίᾳ) καὶ ἔχει πρωτεύουσαν τὴν μικρὰν κώμην "Αρδόρρων" (600 κατ.).

Β'. ΜΕΣΗ ΕΥΡΩΠΗ

α'. ΓΑΛΛΙΑ

(Ἐπιφ. 536,464 □ χμ. Ηληθ. 39,260,000)

Ἡ Γαλλία κατέχουσα τὸ δυτικώτατον μέρος τῆς Μέσης Εὐρώπης δρίζεται πρὸς Β. ὑπὸ τοῦ Βελγίου, τοῦ πορθμοῦ τοῦ Καλαί καὶ τῆς Θαλάσσης τῆς Μάγχης πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς αντῆς Θαλάσσης καὶ τοῦ Αιγαίου Ωκεανοῦ πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Ιονίας καὶ τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Ιταλίας, τῆς Ελβετίας καὶ τῆς Γερμανίας.

Ἐχει δὲ κόλπους ἐν μὲν τῇ θαλάσσῃ τῆς Μάγχης τὸν τοῦ Σηκουάρα καὶ τὸν τοῦ Άγιον Μάλου ἐν δὲ τῷ Αντιλαγκανικῷ Ω-

κεανή τὸν Γασκωνικόν, καὶ ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσσῃ τὸν τοῦ Αἴοντος.

Χερσονήσους τὴν **Νορμανδικήν** καὶ τὴν **Βρετανικήν**.

Νήσους εἰς ὀλυμπίας, ὧν σπουδαιότεραι εἰναι αἱ **Νορμανδικαί**, ήτοι ἡ Ἱεραινεσέν καὶ ἡ Γουνερεσέν, κείμεναι μεταξὺ τῶν δύο χερσονήσων ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἀγίου Μάλου, αἴτινες δημοςίες ἀνήκουσι πολιτικῶς εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Ορη ἔχει σπουδαιότερα: τὰ **Πιερηνοῖα**, ἀτινα χωρίζουσιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας· τὰς **Αυτοκάς** "Αλπεις", αἴτινες χωρίζουσιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας· τὸν **Ιούραν**, ὅστις χωρίζει αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἐλβετίας· τὰ **Βόσγια**, ἀτινα χωρίζουσιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς Γερμανίας· τὰ **"Αρδεγγα"**, ἀτινα χωρίζουσιν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ Βελγίου, καὶ τὰ **Κεντρικὰ λεγόμενα**, ὧν μᾶλλον ἀξια λόγου εἰναι τὰ δορις **"Ωβέρωνης"** τὰ τοῦ **Φορέζου** καὶ αἱ **Κηβένται**, αἴτινες χωρίζονται ἀπὸ τῶν **"Αλπεων** διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ **Ροδανοῦ**.

Ακρωτήρια δὲ ἔχει ἡ Γαλλία τὰ ἔξης σπουδαιότερα: τὸ τῆς **Χάγης** ἐν τῇ θαλάσσῃ τῆς Μάγχης, τὸ τοῦ **Ἀγίου Ματθαίου** ἐν τῷ **Ατλαντικῷ Ωκεανῷ**, καὶ τὸ τοῦ **Στέμματος** καὶ τὸν **Κέρφερον** ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσσῃ.

Ποταμοὺς δὲ ἔχει πολλούς, ὧν οἱ σπουδαιότεροι εἰναι ὁ **"Ροδαρός**, ὃστις πηγάζων ἐκ τοῦ **Ἀγίου Γοτθάρδου** (ὅρους τῶν Ἐλβετῶν) καὶ διερχόμενος κατὰ τὸν βορεὺν αὐτοῦ διὰ τῆς λειμνῆς τῆς Γενεύης ἐκβάλλει εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν· ὁ **Λείγηρ** ὁ μακρότερος ποταμὸς τῆς Γαλλίας, πηγάζων ἐκ τῶν Κηθενῶν καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν **Ατλαντικὸν Ωκεανόν** ὁ **Γαρούνας** πηγάζων ἐκ τῶν Ηυρηταίων καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν αὐτὸν **Ωκεανόν**, καὶ ὁ **Σηκαύανας**, ὃστις πηγάζων ἐκ τοῦ ὅρους **Τασσελῶ** καὶ διερχόμενος διὰ τῶν Ηχρισίων ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Μάγχης· **Δίμονη** δὲ ἀξια λόγου ἔχει τὴν **ηγείην**, ἥτις ἀνήκει καὶ εἰς τὴν **Ἐλβετίαν**.

Κλίμα, ἔδαφος καὶ προϊώντα. Τὸ κλίμα τῆς Γαλλίας είναι εὐκρατόν καὶ δημιειγόν, τὸ ἔδαφος λίαν εὔφορον καὶ τὰ κυριώτερα.

τῶν ἐξαγορέων προϊόντων σίνος ἐξαίρετος, τάκχαρον, τυρός, βούτυρον, ύφασματα μετάξινα, μαλλινά καὶ βούθανινα, πολυεῖδη τεχνουργήματα καὶ πολλὰ ἄλλα.

Οἱ κάτοικοι τῆς Γαλλίας εἰναι πολιτικοὶ τὴν θρησκείαν.

Ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ κατάστασις τῆς Γαλλίας. Η ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ κατά πασι τῆς Γαλλίας εἰναι ἀρίστη, διότι καὶ τὸ ἐμπόριον αὐτῆς εἰναι μέγα καὶ παχύσμιον, καὶ ἡ συγκοινωνία λίαν ἀγεπτυγμένη, καὶ ἡ βιομηχανία καὶ ἡ γεωργία καὶ ἡ ἐκπαίδευσις διατελοῦσιν ἐν ἀνθηροτάτῃ καταστάσει. Τὰ δὲ βιομηχανικὰ αὐτῆς προτίντα καὶ ἴδιως τὰ ὑφάσματα καὶ τὰ κομψοτεχνήματα εἰναι περιζήτητα πανταχοῦ τοῦ κόσμου. Χάριν δὲ τῆς πνευματικῆς ἀγαπτύξεως τῆς χώρας ὑπάρχουσι πολλὰ σχολεῖα, λύκεια, σχολαὶ πανεπιστηματικαὶ καὶ πολυτεχνικαὶ.

Δυνάμεις τοῦ κράτους. Ἐν μεγάλῃ ἀκρῇ διατελοῦσι καὶ αἱ στρατιωτικαὶ καὶ ναυτικαὶ δυνάμεις τῆς Γαλλίας. Καὶ ὁ μὲν στρατὸς αὐτῆς ἀνέρχεται ἐν εἰρήνῃ μὲν εἰς 570,000 ἀνδρῶν, ἐν πολέμῳ δὲ εἰς 3,000,000· ὁ δὲ στόλος σύγκειται ἐξ 610 διαφόρων πλοίων, ἔξ δη 77 ἐν κατασκευῇ.

Πολίτευμα. Τὸ δὲ πολίτευμα τῆς Γαλλίας εἰναι δημοκρατικὸν ἥπερ τοῦ 1870· ὁ δὲ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας ἐκλέγεται ἀνα-ἐπταετίαν καὶ διοικεῖ τὸ κράτος μετὰ βουλῆς καὶ γερουσίας.

Πρωτεύονσα τῆς Γαλλίας εἰναι: οἱ Παρίσιοι (2,780,000 κατ.) κείμενον ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν δυθίν τοῦ Σηκουάνα καὶ ἐπὶ τριῶν νησίδων αὐτοῦ. Εἰναι δὲ πόλις δρακοτάτη ἔχουσα πλεῖστα περικαλλῆ κτίρια, οἷον ἀνάκτορα, γασόν, πανεπιστηματικὰς καὶ τεχνικὰς σχολαῖς, ἀκαδημίας, μνημεῖα, βιβλιοθήκας, νοσοκομεῖα καὶ πλεῖστα ἄλλα. "Αλλαι δὲ πόλεις σπουδαιότεραι: ἐν μὲν τῇ Βορείᾳ Γαλλία εἰναι αἱ Βερσαλίοι (56,000 κατ.) οὐ μακράν τῶν Ηπειρίων, ἡ λαμπρὰ καθέδρα τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ' καὶ τῶν δύο διαδέχων αὐτοῦ Λουδοβίκου ΙΙ' καὶ ΙΙΙ' μετὰ μεγαλοπρεπεστάτων ἀνακτόρων καὶ ὥραιοτάτων κήπων ἡ Λελλη (210,000) παρὰ τὸ Βέλγιον, δχυρὰ καὶ ἐμπορική τὸ Καλαί (68,000) παρὰ τὸν ὁμώνυμον πορθ-

μόν, ὅποθεν γίνεται ὁ εἰς Ἀγγλίαν διάπλους· ἡ Ρουμη (120,000 κατ.) παρὰ τὸν Σηκουάναν, πόλις ἐμπορικωτάτης· ἡ Ρήμου (110,000 κατ.) πόλις βιομήχανος, περίφημος διὰ τὴν αὐτόθι στέψιν τῶν ἀργαίων βασιλέων τῆς Γαλλίας· ἡ Χάβρη (135,000 κατ.) παρὰ τὰς ἑκδολάς τοῦ Σηκουάνα, λιμήν διχυρὸς καὶ ἐμπορικώτατος, καὶ ἐπίνειον τῶν Ηαρισίων· τὸ Χερζούνιον (45,000 κατ.) ἐπὶ τῆς Β. παραλίας τῆς Νορμανδικῆς χερσονήσου, λιμήν πολεμικὸς διχυρώτατος καὶ οπουδαιότατος· ἡ Βρέσιη (86,000 κατ.) ἐπὶ τῆς Δ. παραλίας τῆς Βρεττανικῆς χερσονήσου, ὁσαύτως σπουδαῖος πολεμικὸς λιμήν ἡ Ορλεάνη (70,000 κατ.) παρὰ τὸν Λείγηρα ποταμόν, ἔχουσα ἐργοστάσια θρασιμάτων· ἡ Νίρη (135,000 κατ.) παρὰ τὰς ἑκδολάς τοῦ Λείγηρος, σπουδαῖα ἐμπορικὴ πόλις· καὶ τὸ Ναρού (115,000 κατ.) ἔχον βιομήχανίαν κεντημάτων.

Ἐν δὲ τῇ Νοτίῳ Γαλλίᾳ: ἡ Αυδὼν (π. Λούγδουνον, 480,000 κ.) παρὰ τὸν Ροδανόν, πόλις διχυρὸς, ἐμπορικὴ καὶ λιμήν βιομήχανος ἔχουσα καὶ ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημάτων καὶ τεχνῶν· ὁ Άγιος Στέφανος (150,000 κατ.), πόλις τὰ μάλιστα βιομήχανος, ἔχουσα ἀξιόλογα μηχανουργεῖα, σιδηρουργεῖα, μαχαιροποιεῖα, δπλοποιεῖα καὶ διάφορα ἄλλα βιομήχανικά καταστήματα· τὸ Βορδὼ (260,000 κ.) παρὰ τὸν Γαζούναν, πόλις ὀνομαστὴ διὰ τοὺς ἀρίστους αὐτῆς οἰνους· ἡ Τολῶσσα (150,000 κατ.) παρὰ τὸν αὐτὸν ποταμόν, πόλις ἐμπορικὴ ἔχουσα καὶ πανεπιστήμιον· τὸ Μομπελλί (80,000 κατ.) ἔχον περίφημον ιατρικὴν σχολήν· ἡ Νίμη (82,000 κατ.) ἔχουσα λαμπρὰ ἐργοστάσια ταπήτων καὶ οἰνων· ἡ Αβιούδη (50,000 κατ.) παρὰ τὴν ἀριστερὰν σχύλην τοῦ Ροδανοῦ, καὶ ἔδρα τῶν παπῶν ἐπὶ τινα χρόνον κατὰ τὸν Δ' αἰδίνα· ἡ Μασσαλία (520,000 κατ.) παρὰ τὸν κόλπον τοῦ Λέοντος, ἀρχαία ἐλληνικὴ ἀποικία, κτισθεῖσα ὑπὸ τῶν Φωκαέων τῷ 600 π. Χ.; πόλις δὲ ἐμπορικωτάτη, ναυτικὴ καὶ βιομήχανος καὶ τὸ μέγιστον ἐπίνειον τῆς Ιαλλίας· ἡ Τουλῶν (105,000 κατ.) ὁ ισχυρότατος λιμήν τῆς Γαλλίας ἐν τῇ Μεσογείῳ, καὶ ἡ Νίκαια (135,000 κατ.), ὀνομαστὴ διὰ τὸ γλυκὺ αὐτῆς οἶνον.

Τέλος τὴν Γαλλίαν ἀγάπει πολιτικῶς καὶ ἡ νῆσος Κορσική θεῖς
ὅμως γεωγραφικῶς ἀγάπει εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ τῆς ὁποίας πρω-
τεύουσα εἶναι τὸ Αιάκειον (20,000 κατ.), ἡ πατρὶς τοῦ Μεγά-
λου Ναπολέοντος.

Κτήσεις τῆς Γαλλίας. Ἡ Γαλλία ἔχει κτήσεις καὶ ἐν ταῖς
ἄλλαις τῆς γῆς Ἡπείρου. Αὗται δὲ εἶναι αἱ ἔξης :

Ἐν Ἀσίᾳ : Ἐν τῷ Ἰνδοστάνῳ αἱ πόλεις Μαζέ, Καρωάλη,
Πορδισιλερύ, Υαραόν καὶ Σαρδεργαγάρη καὶ ἐν τῇ Ἰνδοκίνᾳ αἱ
χωραὶ Καμβύδζα, Κοζιγκίνα, Αινάμη, Τογκίνορ, Άδγος καὶ
Κουάγκ-ιαέον.

Ἐν Ἀφρικῇ : ἡ Τινησία, ἡ Αλγερία, ἡ Δυτ. Σαχάρα, τὸ
πλεῖστον μέρος τοῦ Δυτικοῦ Σουδάν, ἥπει τὸ Γαλλικὸν λεγόμενον
Σουδάν μετὰ τῆς Σενεγαμβίας, τῆς Γαλλικῆς λεγομένης Γονι-
νέας, τῆς Ιαραλίας τοῦ Ἐλεφαντόδοντος καὶ τῆς Λαζομέης, τὸ
Γαλλικὸν Κόγγον, αἱ νῆσοι Μαδαγασκάρα, Κομμόραι, Μαϊδίτη,
Ερωσίς, καὶ ἄλλαι τινὲς καὶ μέρος τῆς τῶν Σομαλῶν χώρας ἐπὶ
τῆς βορ. παραλίας.

Ἐν Ἀμερικῇ : Ἐν τῇ Βρετ. Β. Αμερικῇ αἱ νῆσοι "Άγιος
Ηέρος καὶ Μπελάντ" ἐν τῇ N. Άμερικῇ ἡ Γαλλικὴ Γονιύάνα*
καὶ ἐν ταῖς Δ. Ινδίαις αἱ νῆσοι Μαρινίκη, Γονιδελούη, "Άγιος
Βαρθολομαῖος καὶ ἄλλαι.

Ἐν Ανταρκτίᾳ : αἱ νῆσοι Νέα Καληδονία, τινὲς τῶν Ἐβρί-
δων, αἱ τῆς Ἐταιρείας, αἱ Μαρκέσιοι, αἱ Τουαμοτοῦ, αἱ Γαμ-
βιέρειοι, αἱ Τούβονάτ καὶ ἄλλαι.

γ'. ΕΛΒΕΤΙΑ

(Ἐπιφ. 41,325 □ χμ. Ηληθ. 3,530,000).

Ἡ χώρα αὕτη, πρὸς τὴν ὁποίαν οὐδεμίας ἄλλη τῆς Εβρώπης
δύναται νὰ συγκριθῇ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν φυσικῶν κακλογόνων, καὶ-

μένη μεταξύ τῶν Ἀλπεων καὶ τοῦ Ἰονέρα, ὁρίζεται πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Γερμανίας, πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Γαλλίας, πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Ἰα-
λίας καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Αυστρίας. Συγδέεται δὲ ἡ Ἐλβετία μετὰ
τῆς Ιταλίας διὰ τῆς σύριγγος τοῦ Ἀγίου Γούθάδου, δι’ ἣς διέρ-
χεται ὁ διώνυμος διεθνῆς σιδηρόδρομος.

Ποταμοί. Ποταμοὶ διακρέοντες τὴν Ἐλβετίαν είναι ὁ Ῥήγος
καὶ ὁ Ῥοδαρός, οἵτινες ἀμφότεροι πηγάζουσιν ἐκ τοῦ Ἀγίου Γο-
θάρδου καὶ ἐκβάλλουσιν ὃ μὲν πρώτος, διερχόμενος τὴν λίμνην
τῆς Κωνσταντίας, εἰς τὴν Γερμανικὴν θάλασσαν, ὃ δὲ δεύτερος,
διερχόμενος τὴν λίμνην τῆς Γενεύης, εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν.

Λίμναι. Λίμνας δὲ ἡ Ἐλβετία ἔχει πολλὰς, ὧν σπουδαιότεραι
είναι ἡ τῆς Γενεύης, ἥτις είναι ἡ μεγαλειτέρα πασῶν, ἀνήκουσα
καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, ἡ τῆς Νεοσατέλης, ἡ τῆς Κωνσταντίας καὶ
ἡ τῆς Ζυρίχης.

Κλῖμα, ἔδαφος καὶ προϊόντα. Ἐπειδὴ ἡ Ἐλβετία είναι
χώρα λίαν ὅρεινή, τὸ κλῖμα αὐτῆς κατὰ μὲν τὸν χειμῶνα είναι
ψυχρόν, κατὰ δὲ τὸ θέρος δροσερόν, καὶ καθόλου ὄγκειοντατον· τὸ
δὲ ἔδαφος τῆς χώρας δὲν είναι μὲν κατάλληλον διὰ τὴν γεωργίαν,
ἔξοχον διὰ τὴν κτηνοτροφίαν ἔχον ἔξαιρέτους νοικάς, αἴτι-
νες τρέφουσι πολυάριθμα ποίμνια καὶ πολυαρίθμους ἀγελάδας,
ἐκ τοῦ γάλακτος τῶν ὄποιων παραπενάζεται ὁ περίφημος Ἐλ-
βετικὸς τυρός. Εξάγει δὲ ἡ χώρα μετάξινα καὶ βαμβάκινα ὄφα-
σιατα, ψρολόγια καὶ τυρόν.

Υλικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξις τῆς Ἐλβετίας. Η Ἐλ-
βετία ἀνήκει εἰς τὰς λίαν ἀνεπτυγμένας χώρας τῆς Εὐρώπης.
Είναι δὲ λίαν προηγμένα: ἐν αὐτῇ καὶ ἡ βιομηχανία, καὶ ἡ ἐμ-
πορία, καὶ ἡ συγκοινωνία: ἡ δὲ πνευματικὴ ἀνάπτυξις είναι ἀρ-
στη. Υπάρχουσι δὲ χάριν αὐτῆς ἐν Ἐλβετίᾳ πλεῖστα σχολεῖα,
τέασσαρα πανεπιστήμια, δύο ἀκαδημίαι καὶ ἓν πολυτεχνεῖον.

Κάτοικοι καὶ θρησκεία αὐτῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἐλβετίας
είναι κατὰ τὸ πλείστου γερμανικῆς καταγγελίας, τινὲς δὲ γαλλικῆς

και άλιγοι Ιταλικής. Κατά την διάρκειαν σί μὲν πλείους είναι διακινητούρομενοι, σί σὲ λοιποὶ καθολικοί.

Στρατός. Ο στρατὸς τῆς Ἐλβετίας είναι ἑλάχιστος ἐν εἰρήνῃ ὡς ἐκ τοῦ ἀργανισμοῦ του· ἐν πολέμῳ δύμως ἀνέρχεται μετὰ τῆς ἔθνοφρουρᾶς εἰς 530,000 ἀνδρῶν, διότι ἀπαγτες σί Ἐλβετοί, σί δυνάμενοι νὰ φέρωσιν ὅπλα, είναι στρατιώται.

Πολίτευμα. Τὸ δὲ πολίτευμα τῆς Ἐλβετίας είναι δημοκρατικὸν δμοσπονδιακόν. Άποτελεῖται δηλα δὴ η Ἐλβετία ἐξ 25 μικρῶν Αημοκρατιῶν ἀνεξαρτήτων μὲν ἀπ' ἀλλήλων καὶ αὐτονόμων, συνδεομένων δὲ πρὸς ἀλλήλας δμοσπονδιακῶς καὶ ἔχουσῶν κεντρικὴν κυβέρνησιν ἀδρεύουσαν ἐν Βέργη. Καὶ τὴν μὲν ἐκτελεστικὴν ἔχουσίαν ἀσκεῖ τὸ δμοσπονδιακὸν συμβούλιον, οὗτινος προΐσταται δὲ πρόεδρος τῆς δμοσπονδίας, τὴν δὲ νομοθετικὴν η δμοσπονδιακὴ βουλὴ.

Πόλεις δὲ η Ἐλβετία ἔχει τὰς ἕξης σπουδαιοτέρας: Ἐν μὲν τῇ Γερμανικῇ Ἐλβετίᾳ, ἥτοι τῇ κατοικουμένῃ ὑπὸ Ἐλβετῶν γερμανικῆς καταγωγῆς, τὴν Βέργην (75,000 κατ.) πόλιν βιομήχανον, ἔχουσαν καὶ πανεπιστήμιον, καὶ κυθέρεσαν τῆς δμοσπονδίας κυβερνήσεις καὶ τοῦ κεντρικοῦ γραφείου τῆς παγκοσμίου ταχυδομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ἐνώσεως τὴν Ζνρίχην (187,000 κατ.) παρὰ τὴν δμώνυμον λίμνην, πόλιν βιομήχανον, ἔχουσαν καὶ πανεπιστήμιον καὶ πολυτεχνεῖον τὴν Βασιλείαν (130,000 κατ.) πρώτην τῆς Ἐλβετίας ἐμπορικὴν πόλιν ἔχουσαν καὶ πανεπιστήμιον καὶ τὴν Λουκέρνην (36,000 κατ.) παρὰ τὴν δμώνυμον λίμνην. Ἐν δὲ τῇ Ιαλλικῇ Ἐλβετίᾳ, τὴν Γερεύην (120,000 κατ.) κειμένην παρὰ τὴν δμώνυμον λίμνην καὶ ἔχουσαν πανεπιστήμιον καὶ βιομήχανίαν ώρολογίων καὶ μεταξίνων ὑψασμάτων τὴν Αωζάνην (56,000 κατ.) παρὰ τὴν Β. δυχθην τῆς λίμνης τῆς Γενεύης πειμένην καὶ ἔχουσαν πανεπιστήμιον καὶ τὴν Νεοσατέλην (24,000 κατ.) παρὰ τὴν δμώνυμον λίμνην. Πρὸς Ν. δὲ τῶν Ἀλπεων ἐν τῇ Ιαλλικῇ Ἐλβετίᾳ κείται τὸ θελκτικὸν καντόνιον Τεσσινον, οὗτινος πρωτεύουσα είναι η Βελλιντζόρα (6,000 κατ.).

γ' ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΪΝ

(Έπιφ. 159 □ χμ. Ηληθ. 10,000).

Η χώρα αὗτη κειμένη μεταξὺ τῆς Ἐλβετίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον συνταγματικὴν Ἡγεμονίαν. Κατοικεῖται δὲ ὑπὸ Γερμανῶν καθολικῶν καὶ ἔχει πρωτεύουσαν τὴν Βαδονίζην (1,250 κατ.). Τῆς χώρας ταύτης ὁ ήγειρῶν διαμένει συγήιως ἐν Βιέννῃ.

δ' ΒΕΛΓΙΟΝ

(Έπιφ. 29,456 □ χμ. Ηληθ. 7,320,000)

Τὸ Βέλγιον κείται μεταξὺ τῆς Γαλλίας, τοῦ Αουξεμβούργου, τῆς Γερμανίας, τῆς Ὀλλανδίας καὶ τῆς Γερμανικῆς θαλάσσης. Εἶναι δὲ χώρα λοφώδης πλὴν τῶν νοτίων μερῶν, ἅτινα εἶναι μᾶλλον ὅρεινά, διότι εἰσχωροῦσιν εἰς αὐτὰ κλάδοι τιγές τῶν Ἀρδέννων, ἅτινα χωρίζουσιν αὐτὸν ἀπὸ τῆς Γαλλίας.

Ποταμοί. Ποταμοὺς ἔχει τὸ Βέλγιον σπουδαιοτέρους τὸν Σκάλδιον, ὃστις πηγάζων ἐκ τῶν Ἀρδέννων καὶ διαρρέει τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Ὀλλαγδίαν ἐκβάλλει δεδιχασμένος εἰς τὴν Γερμανικὴν θάλασσαν, καὶ τὸν Μώσαν ἐκβάλλοντα εἰς τὴν αὐτὴν θάλασσαν.

Κλῖμα, ἔδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ κλῖμα τοῦ Βελγίου ἐν μὲν τοῖς παραλίοις εἶναι ὄγρὸν καὶ δύμχλῶδες, ἐν δὲ τοῖς μεσογείοις μᾶλλον εὔκρατον καὶ ὄγιεινόν. Τὸ δὲ ἔδαφος εὔφορον, παράγον ἀφθόνους δημητριακούς καρπούς, γεώμηλα, τεῦτλα κλπ. καὶ πλούσιον εἰς μεταλλεῖα σιδήρου, χαλκοῦ, φευδαργύρου καὶ εἰς γαιάνθρακας.

Ύλικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξις τοῦ Βελγίου. Τὸ Βέλγιον κατέχει διακεκριμένην θέσιν μεταξὺ τῶν Εύρωπαϊκῶν κρατῶν, διότι καὶ ἡ βιομηχανία, καὶ ἡ γεωργία, καὶ ἡ κτηνοτροφία, Γεωγραφία Πατσοπούλου, Β' τεύχος.

καὶ ἡ μεταλλουργία, καὶ τὸ ἐμπόριον, καὶ ἡ συγκομιωνία, καὶ ἡ ἐκπαίδευσις διατελοῦσιν ἐν αὐτῷ ἐν ἀρίστῃ καταστάσει. Ἐγειρεῖ δὲ ἡ χώρα πολλὰ ἔργα στάσια βαριθανίων καὶ λιγῶν ὑφασμάτων, πολλὰ σχολεῖα, πανεπιστήμια καὶ ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν.

Κάτοικοι καὶ θρησκεία αὐτῶν. Οἱ κάτοικοι τοῦ Βελγίου εἰναι διαφόρου καταγωγῆς διακρινόμενοι κατὰ τὸ ἔμβιον εἰς Φλαμανδούς, κατοικοῦντας ἐν ταῖς βορείαις χώραις, οἵτινες εἰναι Γερμανικῆς καταγωγῆς καὶ ἔχουσι συγγένειαν πρὸς τοὺς Ὀλλανδούς, διμιλοῦσι δὲ ιδίαν διάλεκτον, τὴν Φλαμαρδικήν, καὶ εἰς Βαλλόνους, κατοικοῦντας ἐν ταῖς μεσημβριναῖς χώραις, οἵτινες εἰναι Γαλλικῆς καταγωγῆς καὶ διμιλοῦσι καὶ αὐτοὶ ιδίαν διάλεκτον, τὴν Βαλλονικήν, ήτις εἰναι συγγενής πρὸς τὴν Γαλλικήν γλωσσαν. Ή ἐπίσημος δημος γλῶσσα τοῦ κράτους εἰναι ἡ Γαλλική. Ἀποκύτες δὲ οἱ κάτοικοι τοῦ Βελγίου εἰναι καθολικοὶ τὴν θρησκείαν.

Πολίτευμα. Τὸ δὲ πολίτευμα τοῦ Βελγίου εἰναι μοναρχία συνταγματική. Βασιλεὺς δὲ αὐτοῦ εἰναι ὁ Λεοπόλδος ὁ Β'.

Δυνάμεις τοῦ κράτους. Οἱ στρατὸι τοῦ Βελγίου ἀνέρχεται ἐν εἰρήνῃ μὲν εἰς 46,000 ἀνδρῶν, ἐν πολέμῳ δὲ εἰς 150,000. Στόλοι τὸ Βέλγιον δὲν ἔχει.

Πρωτεύονσα τοῦ Βελγίου εἰναι αἱ Βρυξέλλαι (200,000 κατ. καὶ μετὰ τῶν προσατέλων 570,000) διασχιζόμεναι ὑπὸ τῆς διώρυχος τοῦ Σκάλδοις. Εἰναι δὲ ἡ πόλις αὕτη ἐμπορικὴ καὶ βιομήχανος καὶ ἔχει πανεπιστήμιον καὶ ἀκαδημίαν τῶν ὥραίων τεχνῶν. Οὐ μακρὰν αὐτῆς πρὸς Ν. κείται τὸ Βατερλό, περιόνυμον διὰ τὴν ἐν ἔτει 1815 μεγάλην ἡτταν τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν Ηρώσων. Ἀλλας δὲ πόλεις δεξιαὶ λόγου εἰς ἡ χώρα τὴν Ἀντιβέρσην ἢ Ἀμβέρσαν (312,000 κατ.), ήτις κείται παρὰ τὸν Σκάλδον καὶ εἰναι ἡ ἐμπορικωτάτη πόλις τοῦ Βελγίου τὴν Γάρδην (166,000 κατ.) καιρένην δισκύτως παρὰ τὸν Σκάλδον καὶ ἔχουσαν πανεπιστήμιον, βιολεισθήκην καὶ πολυτεχνεῖον τὴν Ὀστέρδην (44,000 κατ.) παρὰ τὴν Γερμανικήν θάλασσαν τὴν Βρύγην (55,000 κατ.) πόλιν βιομήχανον καὶ τὴν Λιέζην ἢ

Αντιάχηρ (175,000 κατ.) έχουσται πανεπιστήμιον, πολυτεχνείον, άνθρωποτάτην βιομηχανίαν καὶ μεταλλευτικήν σχολήν, διότι ἐκ τῶν περιγράφων αὐτῆς ἔξαγονται γαιάνθρωπες καὶ δρυκτὰ σιδήρων.

Τοῦ τὴν κυριαρχίαν τοῦ βασιλέως τοῦ Βελγίου Λεσπόλδου τοῦ Β' διατελεῖ καὶ τὸ ἐν τῇ Ἀφρικῇ οὐδέτερον κράτος τοῦ Κόγγου.

ε' ΟΛΛΑΝΔΙΑ

(Έπιφ. 33,000 □ χμ. Ηληθ. 5,750,000)

Ἡ Ὀλλανδία, γῆται καλεῖται καὶ Κάτω Χῶραι, διότι τὰ παρόδια αὐτῆς εἰναι ἐναγκασθεῖσαν χθιμαλάθερην τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἀπὸ τῆς ὁποίας προφυλάσσονται διὰ προγωμάτων καὶ διώρυχῶν, κατέται πρὸς Β. τοῦ Βελγίου μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς θαλάσσης καὶ τῆς Γερμανίας.

Ἐγει τὴν κόλπους τὸν τῆς Ζονιδερσένης καὶ τὸν Δολλάρην· καὶ Ποταμοὺς σπουδαιοτέρους τὸν *Pijgor*, τὸν Σκάλδιν καὶ τὸν Μόσαρ.

Κλῖμα, ἔδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῆς Ὀλλανδίας εἰναι, ως καὶ τὸ τοῦ Βελγίου, θερόν καὶ διμιχλῶδες, εὔκρατον ζημιας καὶ θριεινόν· τὸ δὲ ἔδαφος εῦφορον παράγον διάφορα φυτικὰ εἰδη. Ηλήκην τούτων ζημιας ἔξαγει ἡ χώρα ζῷα, σάνγκαρον, ἑέγγαρ, βούτυρον, τυρὸν καὶ πολλὰ ἄλλα.

Κάτοικοι καὶ θρησκεία αὐτῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς Ὀλλανδίας διακρίνονται εἰς κυρίως Ὀλλανδούς, Φλαμανδούς καὶ Φρείσσους, οἵτινες ἀπαντεῖς εἰναι Γερμανικῆς καταγωγῆς, καὶ διὰ τοῦ μὲν πλειόνες εἰναι διαμαρτυρόμενοι, οἱ δὲ λοιποὶ καθολικοί.

Υλικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξις τῆς Ὀλλανδίας. Υπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἀναπτύξεως κατέχει καὶ ἡ Ὀλλανδία διακεκριμένην θέσιν μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ηρατῶν, διότι καὶ ἡ βιομηχανία, καὶ τὸ ἐμπόριον, καὶ ἡ γεωργία, καὶ ἡ κινητοροφία, καὶ ἡ χρονοῦσα, καὶ ἡ ἀλιεία, καὶ ἡ συγκοινωνία εἰναι λίγην προγραμμένη.

Έν αρίστη δὲ καταστάσει διατελεῖ καὶ ἡ ἐκπαίδευσις, χάριν τῆς δύοις ὑπάρχουσιν ἐν τῷ γράτει πολλὰ κατότερα σχολεῖα καὶ τέσσαρα πανεπιστήμια.

Δυνάμεις τοῦ κράτους. Έν φὴ Ὡλλανδίᾳ ἵτο κατὰ τὸν IZ' αἰῶνα ἡ πρώτη ναυτικὴ χώρα τῆς Εὐρώπης, σήμερον ἡ ναυτικὴ αὐτῆς δύναμις κατέχει δευτερεύουσαν θέσιν. Ο στόλος αὐτῆς ἀριθμεῖ 98 διάφορα πλοῖα· ὁ δὲ σιρατὸς ἐν εἰρήνῃ μὲν ἀνέρχεται εἰς 38,000 ἀνδρῶν, ἐν πολέμῳ δὲ εἰς 190,000.

Πολίτευμα. Τὸ δὲ πολίτευμα τῆς Ὡλλανδίας εἶναι μοραρχία συνταγματική. Βασίλισσα δὲ εἶναι ἡ Βιλελμίνη.

Πρωτεύουσα τοῦ κράτους εἶναι ἡ Χάγη (260,000 κατ.) πόλις ὡραία καὶ πλουσία. Ἀλλας δὲ πόλεις ἀξέιδις λόγου ἔχει ἡ Ὡλλανδίᾳ τὴν Λεΐθην (π. Λούγδουνον, 58,000 κατ.) ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων πόλεων τῆς Ὡλλανδίας, κειμένην παρὰ τὸν Τῆγον καὶ ἔχουσαν πανεπιστήμιον καὶ βιομηχανίαν σπουδαίαν τὸ Άμστελόδαμον (570,000 κατ.) ἐκτισμένον ἐπὶ παστάλων καὶ διασκεύμενον ὑπὸ πολλῶν διωρύχων. Ἡ πόλις αὕτη εἶναι ἡ μεγαλειτέρα τοῦ κράτους καὶ προσέτι ναυτική, ἐμπορική καὶ βιομήχανος, ἔχουσα καὶ πανεπιστήμιον τὴν Χαρλέμην (70,000 κατ.) πόλιν ὡραίαν καὶ ἔχουσαν περιφήμους ἀγθῶνας τὴν Potterεδάμην (405,000 κατ.), ἣντις εἶναι ἡ δευτέρα κατὰ τὸν πληθυσμὸν πόλις τοῦ κράτους, τὰ μάλιστα δὲ σπουδαία καὶ διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν αὐτῆς τὴν Οντιψέχιην (115,000 κατ.) ἔχουσαν πανεπιστήμιον, καὶ τὴν Γρονίγγην (76,000 κατ.) πρὸς Β. πόλιν ἐμπορικὴν καὶ βιομήχανον ἔχουσαν καὶ πανεπιστήμιον.

Κτήσεις τῆς Ὡλλανδίας. Ἡ Ὡλλανδίᾳ ἔχει καὶ τὰς ἑξῆς κτήσεις: Ἐν Ασίᾳ ἀπάσας τὰς λεγομένας Σουνδαίας νήσους, πλὴν μέρους τῆς Βορέου καὶ τῆς Τιμώρης καὶ τὰς Μολούκκας. Ἐν Αμερικῇ μέρος τῆς Γουϊάνας (ἐν τῇ N. Ἀμερ.), καὶ ἐκ τῶν Δυτ. Ινδιῶν τὰς νήσους Αγιορ Σάββαν, Αγιον Εὐστάθιον, Κιουρασάου καὶ ἄλλας· καὶ ἐν τῇ Αντιραλίᾳ τὸ Δυτ. μέρος τῆς Νέας Γουϊνέας.

 Σ'. ΜΕΓΑ ΔΟΥΚΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ
(Ἐπιφ. 2,586 □ χμ. Πληθ. 250,000).

Τὸ Δουκᾶτον τοῦτο, κείμενον μεταξὺ τῆς Γαλλίας, τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Γερμανίας, ἀποτελεῖ ἀπὸ τοῦ 1867 κράτος ἀνεξάρτητον καὶ ἔχει πολύτευμα συντογματικόν. Οἱ κάτοικοι δὲ αὐτοῦ εἰναι Γερμανικῆς καταγωγῆς καὶ καθολικοὶ τὴν θρησκείαν.

Πρωτεύουσα δὲ αὐτοῦ εἶναι ἡ πόλις Λουξεμβούργον (22,000 κατ.) καὶ ἐπίσημος γλῶσσα ἡ Γαλλική.

ζ'. ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ
(Ἐπιφ. 540,777 □ χμ. Πληθ. 60,650,000).

Τὸ μέγα τοῦτο κράτος κείμενον ἐν τῷ μέσῳ τῆς Εὐρώπης, δριζεται πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης, τῆς Δαρίας καὶ τῆς Γερμανικῆς θαλάσσης· πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Όλλανδίας, τοῦ Βελγίου, τοῦ Αουξεμβούργου καὶ τῆς Γαλλίας· πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Ἐλβετίας καὶ τῆς Αὐστρίας καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ρωσίας.

Ἐγειρεῖ δὲ κόλπους ἐν μὲν τῇ Βαλτικῇ θαλάσσῃ τὸν τοῦ Δάρτσιγ, τὸν τῆς Λυβέκκης, τὸν τῆς Ρύγης καὶ τὸν τοῦ Κιέλου· ἐν δὲ τῇ Γερμανικῇ θαλάσσῃ τὸν τῆς Βρέμης καὶ τὸν Δολλάρτην.

"Ορῃ σπουδαιότερα τὰς Βαναρικὰς "Αλπεις, τὰ Βόσγια, τὸν Μέλαρα Αργυρόν, τὸν Σουηβικὸν καὶ Φραγκονικὸν Ιούραν, τὸν Βοεικὸν Αργυρόν, τὸ Ἐρτσον, τὰ Συνδητια, τὰ Γιάντια καὶ τὸ Χάρτσον καὶ

Ποταμοὺς σπουδαιότερους τὸν Ρήνον πηγάζοντα ἐκ τοῦ Άγίου Γοτθάρδου καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὴν Γερμανικὴν θάλασσαν· τὸν Βίσουργιν πηγάζοντα ἐκ τοῦ Θουριγγίου Δρυμοῦ καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸν κόλπον τῆς Βρέμης, τὸν Αλβιν πηγάζοντα ἐκ τῶν Σου-

δήτων καὶ ἐκδάλλοντα εἰς τὴν Γερμανικὴν θάλασσαν· τὸν "Οδεσσον πηγάζοντα ἐκ τῶν αὐτῶν ὁρέων καὶ ἐκδάλλοντα εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν· τὸν Βισιούλαν πηγάζοντα ἐκ τῶν Καρπαθίων ὁρέων καὶ ἐκδάλλοντα εἰς τὸν κόλπον τοῦ Δάντσιγ· καὶ τὸν Λούγραβον πηγάζοντα ἐκ τοῦ Μέλανος Δρυμιοῦ καὶ ἐκδάλλοντα εἰς τὴν Εὔξενον Πόντον.

Κλῖμα, ἔδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῆς Γερμανίας εἶναι εῦκρατον καὶ ὑγιεινόν, τὸ δὲ ἔδαφος, ὅπερ ἐκ φύσεως δὲν γῆτο πολὺ εὔφορον, κατέστη δὲ τοιοῦτο διὰ τῆς ἐπιμόνου ἐργασίας τῶν κατοίκων, παράγει πολλὰ γεωργικὰ εἰδη, οἷον δημητριακοὺς καρπούς, γεώμηρα, τευτλα, λίνον, κάνναβιν, καπνόν, οἶνον ἐκλεκτὸν (ἐν ταῖς Ηαραρρηνίοις χώραις), καὶ ἄλλα. Εἶναι δὲ τὸ ἔδαφος τῆς Γερμανίας πλούσιον καὶ εἰς γαιάνθρωπας καὶ εἰς διάφορα μέταλλα.

Υλικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξις τῆς Γερμανίας. Ηλիγ τῆς γεωργίας τὰ μαλιστα ἀνεπτυγμένη εἶναι· καὶ γῆ κτηνοτροφίᾳ, ἡς τὰ προϊόντα εἶναι ἄρθρονα. Καταπληκτικὴ δὲ προσέτι εἶναι γῆ πρόοδος τῆς Γερμανίας καὶ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, τῇ ἐμπορίᾳ καὶ τῇ συγκοινωνίᾳ. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐκπαίδευσιν γῆ Γερμανία κατέχει ἀναμφισβήτητως τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ πάντων τῶν κρατῶν. Πλὴν τῶν πολυαριθμῶν καὶ ποικίλων ἄριστα συγκεκριτημένων ἐκπαιδευτηρίων, ἔχει καὶ 21 ἐν ἀνθηροτάτῃ καταστάσει διατελοῦντα παγεπιστήμα, πολλὰ πολυτεχνεῖα, ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν, πλουσιώτατα μουσεῖα, ἀγεντιμήτους πινακοθήκας καὶ βιβλιοθήκας καὶ πλεῖστα ἄλλα ἐπιστημονικὰ καὶ μορφωτικὰ ἔδρυματα.

Πολεμικαὶ δυνάμεις τῆς Γερμανίας. Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν ἐποψίην γῆ Γερμανία εἶναι δύναμις κραταιοτάτη καὶ μεγάλη. Οἱ στρατὸς αὐτῆς, ὅστις εἶναι ὁ πρῶτος τοῦ κόσμου, ἀνέρχεται ἐν εἰρήνῃ μὲν εἰς 600,000 ἀνδρῶν, ἐν πολέμῳ δὲ εἰς 3,000,000· ὁ δὲ στόλος ἀποτελεῖται ἐξ 147 διαφόρων πλοίων, προσέτι δὲ καὶ ἐξ 166 τορπιλλιῶν.

Κάτοικοι καὶ θρησκεία αὐτῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς Γερμανίας εἰναι κυρίως Γερμανοί, πλὴν ὅμιως τούτων καὶ Σλαβοὶ καὶ Ἐδραιοὶ· ώς πρὸς δὲ τὴν θρησκείαν οἱ πλειστοι τῶν κατοίκων τῆς Γερμανίας εἰναι διαμαρτυρόμενοι, οἱ δὲ λοιποὶ καθολικοί, πλὴν 600,000 Ἰουδαίων. Καὶ οἱ μὲν διαμαρτυρόμενοι ἐπικρατοῦσι εἰς τὰ βόρεια κράτη, οἱ δὲ καθολικοί εἰς τὰ νότια.

Πολίτευμα. Τὸ δὲ πολίτευμα τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας εἶναι ἀπὸ τοῦ 1871 ὅμοσπονδία συνταγματική. Ἀποτελεῖται δὲ ἡ Γερμανικὴ ὅμοσπονδία ἐξ 25 κρατῶν ἀρεξαρτήτων καὶ αὐτορόμων, καὶ ἐκ τῆς λεγομένης αὐτοκρατορικῆς χώρας, ἥτις ἀνήκει εἰς ἄπανταν τὴν Γερμανίαν, διέτι ἀφγρέθη ἀπὸ τῆς Γαλλίας τῷ 1871 διὰ κοινοῦ ἀγῶνος ἀπάντων τῶν Γερμανῶν. Τὰ ὅμόσπονδα δὲ ταῦτα κράτη εἶναι τὰ ἔξης :

α') 4 *Βασίλεια* : ἥτοι τῆς Πρωσσίας, τῆς Βαυαρίας, τῆς Σαξωνίας καὶ τῆς Βυρτεμβίργης. *

β') 6 *Μεγάλα Δουκάτα* : ἥτοι τὸ *Μέγα Δουκᾶτον τῆς Βάδης*, τὸ *Μέγα Δουκᾶτον τῆς Ἔσσης* τὰ δύο *Μεγάλα Δουκᾶτα τοῦ Μεκ-κλεμβούργου*, τὸ *Μέγα Δουκᾶτον τῆς Σαξονίας Βαΐμαρης* καὶ τὸ *μέγα δουκᾶτον τοῦ Ολδεμβούργου*.

γ') 5 *Δουκάτα* : ἥτοι τῆς *Βρουνσβίγης*, τοῦ *Σαξονικοῦ Μάϊ-νιγγεν*, τοῦ *Σαξονικοῦ Ἀλτεμβούργου*, τοῦ *Σαξονικοῦ Κορβούρ-γου* καὶ τῆς *Γόδας*, καὶ τὸ *τῆς Ἀρχάλιης*.

δ') 7 *Ηγεμονίαι* : ἥτοι ἡ *τῆς Βαλδέκης*, ἡ *τῆς Λίππης-Αιτμόλδης*, ἡ *τοῦ Σαουμβούργου - Λίππης*, οἱ δύο *τοῦ Οἴκου τῶν Ρεούσσων* (πρεσδύτερος καὶ νεώτερος αὐλάδος), καὶ οἱ δύο *τοῦ Σβαριζβούργου*, ἥτοι ἡ *τοῦ Σβαριζβούργου - Ρούδολστάτης*, καὶ ἡ *τοῦ Σβαριζβούργου - Σωνδερσχάουζεν* καὶ

ε') 3 *Ἐλεύθεραι πόλεις* : ἥτοι ἡ *Λιβέκη*, ἡ *Βρέμη* καὶ τὸ *Αμβούργον*.

Η δὲ *Αὐτοκρατορικὴ χώρα* ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν *Ἀλσατίας* καὶ *Λορραίνης*, αἵτινες ἀφγρέθησαν ἀπὸ τῆς Γαλλίας τῷ 1871.

Πάντα τὰ κράτη ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀπὸ τοῦ 1871 τὴν Γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν, ἔχουσιν δῆμως ἕκαστον ἵδιον ἡγεμόνα καὶ κυβέρνησιν καὶ διοικοῦνται συνταγματικῶς, πλὴν τῶν τριῶν Ἐλευθέρων πόλεων Λυβικῆς, Βρέμης καὶ Ἀμβούργου, αἵτινες διοικοῦνται δημοκρατικῶς, καὶ τῆς Αὐτοκρατορικῆς χώρας, ἣτις διοικεῖται ἀμέσως ὑπὸ τῆς ὁμοσπονδιακῆς κυβερνήσεως δὲ αὐτο-
κρατορικοῦ ἐπιτρόπου. Αὐτοκράτωρ δὲ εἰναι δ βασιλεὺς τῆς Πρωσ-
σίας Γουλιέλμος ὁ Β'.

α') ΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ

1. *Βασίλειον* τῆς *Πρωσσίας* (ἐπιφ. 348,700 □ χμ., πληθ. 38,000,000). Τὸ πρῶτον τοῦτο καὶ σπουδαιότατον τῶν κρατῶν τῆς Γερμανικῆς ὁμοσπονδίας δρᾶται πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς θαλάσσης, τῆς Ααρίας καὶ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης· πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Ὄλλαγδιας καὶ τοῦ *Βελγίου* πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Ἔσσης, τῆς *Βαυαρίας*, τῆς Σαξονίας καὶ τῆς Αύστριας· καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τῆς *Ρωσίας*. *Πλωτεύοντα* δὲ αὐτοῦ εἶναι τὸ *Βερολίνον* (2,100,000 κατ.), ἐπερ εἰναι πρωτεύουσα καὶ τῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ πόλις αὕτη διαρρέεται ὑπὸ τοῦ Σπρέου ποταμοῦ καὶ εἰναι μίκη τῶν ὥραιοτέρων πόλεων τῆς Εὐρώπης, ἔχουσα πλεῖστα λαμπρὰ οἰκοδομήματα, ἀνάκτορα, πανεπιστήμονα διασημότατον, ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν, μουσεῖα, βιομηχανίην καὶ μεταλλευτικὴν σχολήν, πινακοθήκην καὶ πλεῖστα ἄλλα ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα. Ήσαρὰ τὸ *Βερολίνον* κεῖται τὸ πρώην μὲν προάστειον αὐτοῦ, νῦν δὲ ἀποτελοῦν ἴδιαν πόλιν περίφημον *Καρλούπιεμβούργον* (240,000 κατ.), κακλούμενον οὕτως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπάρχοντος λαμπροτάτου καὶ διὸ τὰ ἐν αὐτῷ ἔξοχα καλλιτεχνήματα ἀξιωθέατου ἀνακτόρου τῆς *Σοφίας Καρλόπιτας* συζύγου τοῦ πρώτου βασιλέως τῆς Πρωσσίας *Φρειδερίκου τοῦ Α'* (1701—1714). Ν.Δ. δὲ τοῦ *Βερολίνου* κεῖται ἡ *Ποτιδάμη* (62,000 κατ.) πόλις ὥραιά καὶ ἡ δευτέρα καθέδρα τοῦ αὐτοκράτορος. Ἀλλας δὲ πόλεις ἀξίας λόγου ἔχει ἡ *Πρωσσία* τὴν *Βρεσλαվίαν* (472,000 κατ.)

ήτις είναι ή δευτέρα πόλις αὐτῆς, κειμένη παρὰ τὸν Ὀδερον καὶ ἔχουσα πανεπιστήμιον, ώραια κτίρια καὶ σημαντικὴν βιομηχανίαν καὶ ἐμπορίαν· τὸ Στέτινον (225,000 κατ.) παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ὀδέρου, πόλιν βιομήχανον καὶ σπουδαιότατον ἐμπορικὸν λιμένα τῆς Πρωσίας· τὴν Καινιξβέργην (225,000 κατ.), ἐν ἥστεφονται οἱ βασιλεῖς τῆς Πρωσίας, καὶ ητος είναι πόλις ὀχυρὰ ἔχουσα καὶ πανεπιστήμιον· τὸ Λάντσιγ (160,000 κατ.), ὅπερ, κείμενον παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Βιστούλα, είναι εἰς τῶν σπουδαιοτάτων καὶ ὀχυρωτάτων λιμένων τοῦ κράτους, ἔχον καὶ πανεπιστήμιον· τὸ Πόζεν (138,000 κατ.) πρωτ. τῆς Πρωστικῆς Ηολωνίας· τὸ Κίελον (165,000 κατ.), ὅπερ, κείμενον παρὰ τὸν διμώνυμον ἐν τῇ Βαλτικῇ θαλάσσῃ κόλπον, είναι δ πρῶτος ναύσταθμος τῆς Γερμανίας· τὸ Μαγδεβούργον (242,000 κατ.), ὅπερ είναι πόλις ἐμπορικωτάτη καὶ λίαν βιομήχανος κειμένη παρὰ τὸν Ἀλβιν τὴν Χάλλην (172,000 κατ.), ητος κείται παρὰ τὸν ποταμὸν Σάλαν καὶ ἔχει πανεπιστήμιον καὶ ὀρυχεῖα γαιανθράκων· τὸ Ἀννόβερον (252,000 κατ.), ὅπερ μέχρι τοῦ 1866 ήτο πρωτεύουσα τοῦ διμώνυμου Βασιλείου· τὴν Γοττιγγην (35,000 κατ.) ἔχουσαν πανεπιστήμιον· τὴν Εσσην (232,000 κατ.), ἐνθα τὰ μεγάλα τηλεολογικυτήρια τοῦ Κρούπ· τὴν Δυσπελδόρφην (255,000 κατ.) ἔχουσαν πολυτεχνεῖον καὶ καλλιτεχνικὴν ἀκαδημίαν· τὴν Κολωνίαν (430,000 κατ.) πόλιν ὀχυρὰν καὶ βιομήχανον, κειμένην παρὰ τὸν Ῥήγον καὶ ὀνομαστὴν διὰ τὸ γνωστὸν διμώνυμον αὐτῆς εὐθῆς Ὀδωρ· τὴν Βόρναν (85,000 κατ.) παρὰ τὸν Ῥήγον, ἔχουσαν ὀνομαστὸν πανεπιστήμιον καὶ τὴν Φραγκφούρτην παρὰ τὸν Μοΐνον (336,000 κατ.) πόλιν ώραιαν, ἐμπορικὴν καὶ βιομήχανον.

2. *Βασίλειον τῆς Βαναρίας* (ἐπιφ. 75,870 γρ. χι., πληθ. 6,530,000). Τὸ βασίλειον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ δύο τμημάτων, ητοι ἐκ τῆς Ἀρατολικῆς κυρίως Βαναρίας διαρρεομένης ὑπὸ τοῦ Δουνάβεως· καὶ ἐκ τῆς Αυτικῆς ή Παραρρηνίου Βαναρίας (Παλατινάτου), κειμένης πρὸς Δ. τῆς Βάδης. Τῶν κατοίκων αὐτοῦ οἱ πλειστοί είναι καθολικοί, οἱ δὲ λοιποὶ διαμαρτυρόμενοι.

Πρωτεύουσα τοῦ κράτους είναι τὸ *Μόραχον* (540,000 κατ.) παρὰ τὸν "Ισαρον, πόλις ὥραιοτάτη ἔχουσα πλείστα ἐπιστημονικὰ καὶ ἄλλα ἀδρύματα, οἷον πανεπιστήμιον, ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν, πολυτεχνεῖον, πινακοθήκας, βιβλιοθήκην, θέατρα αλπ." Αλλαὶ δὲ πόλεις τῆς Βαυαρίας ἔξιαι λόγου είναι τὸ *"Αουξβούργον* (π. Αὐγούστα, 96,000 κατ.), πόλις πολλαχῷ σπουδαίᾳ ἐν τῇ ιστορίᾳ τῆς Γερμανίας καὶ ἄλλοτε ἀκμαιοτάτη ὑπὸ ἐμπορικὴν ἔποψιν, νῦν δὲ βιομήχανος καὶ διηγώτερον ἐμπορική· ἡ *Νυρεμβέργη* (296,000 κατ.) ἡ πρώτη ἐμπορικὴ καὶ βιομήχανος πόλις τῆς Βαυαρίας, ἔχουσα μεγάλα ἔργα στάσια τῆς μουσικῆς, τῆς μαθηματικῆς, τῆς ἀπτικῆς, ἀθυριάτων τῶν παΐδων αλπ.: ἡ *Ερλάγγη* (25,000 κατ.) ἔχουσα πανεπιστήμιον· ἡ *Βαμβέργη* (46,000 κατ.), ἐν ᾧ κατόκουν ἔξοριστοι καὶ ἀπέθανον ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Ὅθων καὶ ἡ βασίλισσα Ἀμαλία· τὸ *Βιρτσούργον* (82,000 κατ.) ἔχον πανεπιστήμιον καὶ ἡ *Σπείρα* (22,000 κατ.) ἐν τῇ Ηπειρωτική Βαυαρίᾳ, ἔχουσα μεγάλο πρεπέστατον μητροπολιτικὸν γαόν.

3. *Βασίλειον* τῆς *Σαξονίας* (ἐπιφ. 14,993 □ γῆ, πληθ. 4,510,000). Ἡ Σαξονία, κειμένη πρὸς N. τῆς Ηρασσίας καὶ ΒΔ. τῆς Βοεμίας, ἀπὸ τῆς ὅποιας χωρίζεται ὑπὸ τοῦ *Ἐρτσου*, είναι μία τῶν ὥραιοτέρων, ἐμπορικωτέρων καὶ τὰ μάλιστα βιομηχάνων χωρῶν τῆς Γερμανίας, ἔχουσα προστέti πλούσια μεταλλεῖα σιδήρου, ἀργύρου, κασσιτέρου αλπ. Οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς είναι πάντες σχεδὸν διαμαρτυρόμενοι.

Πρωτεύουσα τοῦ κράτους είναι ἡ *Δρέσδη* (520,000 κατ.) διαρρεομένη ὑπὸ τοῦ *"Άλδιος*, πόλις ὥραιοτάτη καὶ καλλιτεχνική, ἔχουσα περίφημον πινακοθήκην, ὁνομαστὸν πολυτεχνεῖον καὶ σπουδαίαν βιβλιοθήκην. *"Αλλαὶ δὲ πόλεις αὐτοῦ ἔξιαι λόγου είναι ἡ *Φροւρέργη* (32,000 κατ.) ὁνομαστὴ διὰ τὴν μεταλλευτικὴν αὐτῆς ἀκαδημίαν, καὶ τὰ μεταλλεῖα καὶ μεταλλουργεῖα μολύβδου, ἀργύρου καὶ χαλκοῦ· τὸ *Μάισσεν* (33,000 κατ.) παρὰ τὸν *"Άλδιον*, πόλις διάσημος διὰ τὰ ἐκ πορσελάνης κομφοτεχνήματα αὐτῆς· τὸ*

Κέμυτις (245,000 κατ.), ή πρώτη τοῦ κράτους βιομήχανος πόλις, ἔχουσα περίφημα βαμβακουργεῖαν καὶ ἡ Λεύψια (510,000 κατ.) ἔχουσα διασημότατον πανεπιστήμιον, ἀκμαιότατον ἐμπόριον καὶ βιομηχανίαν καὶ τὰ σπουδαιότερα τυπογραφεῖα καὶ βιβλιεμπορεῖα τῆς Γερμανίας. Παρὰ τὴν πόλιν ταύτην ἐγένοντο καὶ ἄλλαι μὲν πολλοὶ αἱματηραὶ μάχαι κατὰ διαφόρους ἐποχάς, ιδίως ὅμως ἡ ἐν ἔτει 1813, καθ' ἥν ἡττήθη ὁ Μέγας Ναπολέων ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων Πρώσσων, Ρώσσων, Αὐστριακῶν καὶ ἄλλων συμμάχων.

4. *Βασίλειον τῆς Βυρτεμβέργης* (ἐπιφ. 19,512 □ χι., πληθ. 2,310,000). Ἡ Βυρτεμβέργη, κειμένη πρὸς Β. τῆς Ἐλβετίας καὶ μεταξὺ τῆς Βαυαρίας καὶ τῆς Βάδης, εἶναι μία τῶν μᾶλλον βιομηχάνων χωρῶν τῆς Γερμανίας. Τῶν δὲ κατοίκων αὐτῆς οἱ πλειστοί εἶναι διαιμαρτυρόμενοι, οἱ δὲ λοιποὶ καθολικοί. Πρωτεύοντα τοῦ κράτους εἶναι ἡ Σιονιγάρτη (252,000 κατ.), κειμένη παρὰ τὸν ποταμὸν Νέκκαρ καὶ ἔχουσα ὀνομαστὸν πολυτεχνεῖον, καλλιτεχνικὴν σχολὴν καὶ βιομηχανίαν ἀγαπίαν. Ἀλλαι δὲ πόλεις αὐτοῦ ἀξιαὶ λόγου εἶναι ἡ Τυβίγγη (17,000 κατ.), κειμένη δισαύτως παρὰ τὸν Νέκκαρ καὶ ἔχουσα ἀρχαῖον καὶ ὀνομαστὸν πανεπιστήμιον, ἐπειρ εἶναι τὸ μόνον ἐν Βυρτεμβέργῃ ἡ Οὐλρή (53,000 κατ.) παρὰ τὸν Δούναβιν, πόλις ὁμορική· καὶ ἡ Αἰλβρόνη (41,000 κατ.), ἡ πρώτη τῶν βιομηχάνων πόλεων τῆς Βυρτεμβέργης.

Β'. ΤΑ ΕΞ ΜΕΓΑΛΑ ΔΟΥΚΑΤΑ

1. *Τὸ Μέγα Δουκάτον τῆς Βάδης* (ἐπιφ. 15,068 □ χι., πληθ. 2,015,000). Τὸ Δουκάτον τοῦτο, ὥπερ κείται πρὸς Β. τῆς Ἐλβετίας καὶ μεταξὺ τῆς Βυρτεμβέργης καὶ τοῦ Ρήγου, ἔχει πρωτεύουσαν τὴν Καρλσρούην (120,000 κατ.) πόλιν ὥραιοτάτην, κειμένην παρὰ τὸν Ρήγον καὶ ἔχουσαν ὀνομαστὸν πολυτεχνεῖον. Ἀλλαι δὲ πόλεις αὐτοῦ ἀξιαὶ λόγου εἶναι ἡ Εϊδελβέργη (52,000 κατ.) κειμένη παρὰ τὸν ποταμὸν Νέκκαρ καὶ ἔχουσα ἀρχαῖον καὶ ὀνομαστὸν τὸ πανεπιστήμιον

Μαρχάιμ (165,000 κατ.) πόλις ἐμπορική κειμένη παρὰ τὴν συμβολὴν τοῦ Νέκκαρ εἰς τὸν Ρήγον τὸ Φραιβούργον (78,000 κατ.) ἔχον πανεπιστήμιον· καὶ τὸ *Báder-Báder* (17,000 κατ.) κείμενον ἐντὸς κοιλάδος τοῦ Μέλανος Δρυμοῦ καὶ ἔχον διάσημην οἰκουμένην.

2. *Tὸ Μέγα Δουκᾶτον τῆς "Εσσης* (ἐπιφ. 7,689 □ χμ., πληθ. 1,210,000). Τὸ Δουκᾶτον τοῦτο, ἐπερ κεῖται πρὸς Β. μὲν τοῦ Δουκάτου τῆς Βάδης καὶ τῆς Ηαραρηγίου Βαναρίας, ΒΔ. δὲ τῆς κυρίως Βαναρίας· καὶ πρὸς Ν. τῆς Ηρωσσίας, ἀποτελεῖται ἐν δύο τμημάτων, τοῦ Νοτίου καὶ τοῦ Βορείου, χωριζομένων διὰ Πρωσικῆς χώρας, καὶ ἔχει πρωτεύουσκαν τὴν Δαφούταην (85,000 κατ.), κειμένην ἐν τῷ Νοτ. τμήματι καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν Μοίνου καὶ ἔχουσαν πολυτεχνεῖσαν ὀνομαστόν, μουσεῖον καὶ σπουδαίαν βιβλιοθήκην. Ἀλλα: δὲ πόλεις αὐτοῦ σπουδαῖαι: ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι εἰναι τὸ Μάιτς (Μογουντία, 108,000 κατ.) παρὰ τὴν συμβολὴν τοῦ Ρήγου καὶ τοῦ Μοίνου, πόλις διχυρὰ καὶ ἐμπορικὴ καὶ πατρίς τοῦ ἐφευρέτου τῆς τυπογραφικῆς τέχνης Ἰωάννου Γουττεμβεργίου· καὶ ἡ Ὀφφενβάχη (66,000), πόλις βιομήχανος· ἐν δὲ τῷ Βορείῳ τμήματι σπουδαιοτέρα πόλις εἰναι τὸ Γείσεν (30,000 κατ.) ἔχον πανεπιστήμιον, ὅπερ εἰναι τὸ μόνον ἐν τῷ Δουκάτῳ, καὶ βιβλιοθήκην μετὰ σπουδαιοτάτων γειρογράφων.

3 καὶ 4. *Tὰ δύο Μεγάλα Δουκᾶτα τοῦ Μεκκλεμβούργου*, ἥτοι τὸ τοῦ *Μεκκλεμβούργου-Σβέριν* (ἐπιφ. 13,127 □ χμ., πληθ. 625,500), ἔχον πρωτεύουσκαν τὸ Σβέριν (42,000 κατ.), καὶ ἄλλην πόλιν σπουδαίαν τὴν *Ροσιόκκην* (62,000 κατ.). ἔχουσαν πανεπιστήμιον καὶ τὸ τοῦ *Μεκκλεμβούργου Σιρέλιτς* (ἐπιφ. 2,930 □ χμ., πληθ. 104,000) ἔχον πρωτεύουσκαν τὸ Νέον Σιρέλιτς (12,000 κατ.). Ἀμφότερα δὲ τὰ Δουκᾶτα ταῦτα κείνται παρὰ τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν.

5. *Tὸ Μέγα Δουκᾶτον τῆς Σαξονικῆς Βαϊμάρης* (ἐπιφ. 3,611 □ χμ., πληθ. 390,000). Τὸ Δουκᾶτον τοῦτο, κείμενον ΒΑ. τοῦ Θουριγγίου Δρυμοῦ, ἔχει πρωτεύουσκαν τὴν Βαϊμάρην (32,000 κατ.) καὶ ἄλλας πόλεις σπουδαῖας τὴν *Ιέραρ* (27,000 κατ.) παρὰ

τὸν ποταμὸν Σάσαλ, ἔχουσαν πανεπιστήμιον, καὶ διοικαστὴν, διότι παρ' αὐτῇ ἦν Μέγας Ναπολέων ἐνίκησε τοὺς Πρώσσους τῷ 1806· καὶ τὴν Ἀιζενάχην (36,000 κατ.), ἣντις εἶναι ἡ σπουδαιοτέρα πόλις τοῦ Δουκάτου.

6. *Τὸ Μέγα Δουκᾶτον τοῦ Ὀλδεμβούργου* (ἐπιφ. 6428 □ χιλ., πληθ. 440,000). Τὸ Δουκᾶτον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν τημημάτων πολὺ ἀπεχόντων ἀπ' ἄλλήλων, ἥτοι α') ἐκ τοῦ κυρίως Δουκάτου Ὀλδεμβούργου β') ἐκ τῆς Ἡγεμονίας Αυβέκκης καὶ γ') ἐκ τῆς Ἡγεμονίας Βιρκεμφέλδης, ἅτινα ὅμως εἰναι ὑγιωμένα ὑπὸ τὸ αὐτὸν ἡγεμονικὸν σκῆπτρον καὶ τὸ αὐτὸν πολίτευμα εἰς ἐν ἀδιαίρετον κράτος. Καὶ τὸ μὲν Δουκᾶτον Ὀλδεμβούργου, κείμενον παρὰ τὴν Γερμανικὴν θάλασσαν, ἔχει πρωτεύουσαν τὸ Ὀλδεμβούργον (29,000 κατ.), ἡ δὲ Ἡγεμονία τῆς Αυβέκκης, κείμενη πρὸς Β. τῆς ὁμονύμου Ἐλευθέρας πόλεως, ἔχει πρωτεύουσαν τὴν Ἑονιάν (10,000 κατ.). ἡ δὲ Ἡγεμονία τῆς Βιρκεμφέλδης κείμενη πολὺ μακράν, ΒΔ. τῆς Ηπειρωτικοῦ Βαυαρίας, ἔχει πρωτεύουσαν τὴν πόλιν Βιρκεμφέλδην (8,000 κατ.), κείμενην ἐν τῷ μέσῳ σχεδόν τῆς χώρας.

Γ'. ΤΑ ΗΕΝΤΕ ΔΟΥΚΑΤΑ

1. *Τὸ Δουκᾶτον τῆς Βρουνσβίγης* (ἐπιφ. 3,672 □ χιλ., πληθ. 488,000). Τὸ Δουκᾶτον τοῦτο, κείμενον πρὸς Β τοῦ Χάρτου, ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν τημημάτων, ἥτοι α') ἐκ τῆς κυρίως Βρουνσβίγης β') ἐκ τοῦ Γαρδερσχάϊμ—Χολτζμίρδης καὶ γ') ἐκ τοῦ Βλακεμβούργου. Ἐχει δὲ πρωτεύουσαν τὴν πόλιν Βρουνσβίγην (140,000 κατ.) λίαν ἐμπορικὴν καὶ βιομήχανον, καὶ ἄλλας δέξιας λόγου πόλεις τὸ Βολφενβύτελ (19,000 κατ.), τὴν Χελμστέιην (16,000 κατ.), τὴν Χολτζμίρδην (13,000 κατ.) καὶ τὸ Βλακεμβούργον (12,000 κατ.).

2. *Τὸ Δουκᾶτον τοῦ Σαξονικοῦ Μάιηνγγεν* (ἐπιφ. 2,468 □ χιλ., πληθ. 270,000). Τὸ Δουκᾶτον τοῦτο, κείμενον ΝΔ.

τοῦ Θουριγγίου Δρυμοῦ, ἔχει πρωτεύουσαν τὴν πόλιν *Μάϊηγγεν* (16,000 κατ.), ἥπει εἰναι βιομήχανος.

3. *Tὸ Δουκᾶτον τοῦ Σαξονικοῦ Ἀλτεμβούργον* (ἐπιφ. 1,324 □ χμ., πληθ. 207,000). Τὸ Δουκᾶτον τοῦτο, κείμενον πρὸς Δ. τῆς Σαξονίας, ἔχει πρωτεύουσαν τὸ *Ἀλτεμβούργον* (39,000 κατ.) πόλιν βιομήχανον.

4. *Tὸ Δουκᾶτον τοῦ Σαξονικοῦ Κοβούργου καὶ τῆς Γόθας* (ἐπιφ. 1,977 □ χμ., πληθ. 245,000). Τὸ Δουκᾶτον τοῦτο, ἐπερ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ *Κοβούργου*, κείμενον πρὸς N. τοῦ Θουριγγίου Δρυμοῦ, καὶ ἐκ τῆς *Γόθας*, κείμενης πρὸς B. αὐτοῦ, ἔχει πρωτεύουσας τὰς πόλεις *Γόθαν* (37,000 κατ.) καὶ *Κοβούργον* (23,000 κατ.).

5. *Tὸ Δουκᾶτον τῆς Ἀνχάλτης* (ἐπιφ. 2,299 □ χμ., πληθ. 329,000 κατ.). Τὸ Δουκᾶτον τοῦτο, κείμενον μεταξὺ τοῦ *Μαγδεμούργου* καὶ τῆς Χάλλης, ἔχει πρωτεύουσαν τὴν *Δεσσανίαν* (56,000 κατ.).

δ' ΑΙ ΕΠΤΑ ΗΓΕΜΟΝΙΑΙ

1. *Ἡ τῆς Βαλδέκης* (ἐπιφ. 1,121 □ χμ., πληθ. 60,000). Ἡ Ἕγεμονία αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ δύο κεχωρισμένων τμημάτων, ἦτοι α') ἐκ τῆς κυρίως *Βαλδέκης* κείμενης πρὸς B. τῆς "Εσσης" καὶ β') ἐκ τῆς *Ηυριόντης* κείμενης N.D. τοῦ *Αγγοσέρου*. Πρωτεύουσα δὲ τοῦ διέλου κράτους εἶναι ἡ *Αρολσένη* (3,000 κατ.), κείμενη ἐν τῇ κυρίᾳ *Βαλδέκῃ*.

2. *Ἡ τῆς Λίππης--Δετμόλδης* (ἐπιφ. 1,215 □ χμ., πληθ. 146,000) κείμενη πρὸς B. τῆς *Ηυριόντης* καὶ ἔχουσα πρωτεύουσαν τὴν πόλιν *Δετμόλδην* (13,500 κατ.).

3. *Ἡ τοῦ Σαουμβούργον—Λίππης* (ἐπιφ. 340 □ χμ., πληθ. 50,000) κείμενη πρὸς Δ. τοῦ *Αγγοσέρου* καὶ ἔχουσα πρωτεύουσαν τὸ *Βυκκεβούργον* (6,000 κατ.).

4 καὶ 5. *Αἱ δύο Ἡγεμονίαι τῶν Ρεούσσων* (ἢ τοῦ πρεσβύ-

τέρου πλάδου καὶ ἡ τοῦ νεωτέρου). Τὸν Ἡγεμονίην τούτῳ ἡ μὲν τοῦ πρεσβυτέρου πλάδου (ἐπιφ. 316 □χμ., πληθ. 70,000) κείται ΝΔ. τῆς Σαξονίας καὶ ἔχει πρωτεύουσαν τὸ Γράιτς (23,000 κατ.). ἡ δὲ τοῦ νεωτέρου πλάδου (ἐπιφ. 827 □ χμ., πληθ. 145,000) κείται πρὸς Δ. τοῦ Σαξονικοῦ Ἀλτεμιθούργου καὶ ἔχει πρωτεύουσαν τὴν Γέραν (47,000 κατ.).

6 καὶ 7. Άλι δύο Ἡγεμονίαι τοῦ Σβαριζβούργου, ἃτοι ἡ τοῦ Σβαριζβούργου—*Roudoklostátiης* (ἐπιφ. 940 □ χμ., πληθ. 97,000), καιμένη παρὰ τὸν Θουρίγγιον Δρυμὸν καὶ ἔχουσα πρωτεύουσαν τὴν *Roudoklostátiην* (13,000 κατ.) καὶ ἡ τοῦ Σβαριζβούργου—*Svordesqzánoučer* (ἐπιφ. 862 □ χμ., πληθ. 85,000) καιμένη πρὸς Δ. τοῦ Χάρτζου καὶ ἔχουσα πρωτ. τὸ *Svordesqzánoučer* (7,500 κατ.).

Ε'. ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΠΟΛΕΙΣ

1. *Η Λυβένηη* (107,000 κατ.) καιμένη παρὰ τὸν ὁμόνυμον ἐν τῇ Βαλτικῇ πόλιον.
2. *Η Βρέμη* (265,000 κατ.) πόλις ἐμπορικωτάτη καιμένη σὺ μικρὰν τοῦ ὁμιλούσιον πόλιον.
3. *Τὸ Αμβοῦργον* (880,000 κατ.) παρὰ τὰς ἐκδολὰς τοῦ Ἀλδίος, πόλις ναυτική, βιομήχανος καὶ ἡ ἐμπορικωτέρα 8λης τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, συγκοινωνοῦσα μεθ' ὅλων τῶν λιμένων τοῦ κόσμου, καὶ ἴδιως τῆς Ἀμερικῆς.

Γ'. Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗ ΧΩΡΑ

(Ἐπιφ. 14,518 □ χμ., Πληθ. 1,820,000).

Ἡ γώρα αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Λορραΐνης, αἵτινες κείνται πρὸς Δ. τῆς Βάδης. Άι χώραι αὗται ἀνήκουσαι ἀλλοτε εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ καταληφθεῖσαι ὑπὸ τῶν Γάλλων ἀνεκτήθησαν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν κατὰ τὸν τελευταῖον

Γαλλογερμανικὸν πόλεμον (1870—1871) καὶ διαιροῦνται ὑπὸ αὐτοκρατορικοῦ Ἐπιτρόπου. Σπουδαιότεραι δὲ αὐτῶν πόλεις εἰναι ἐν μὲν τῇ Ἀλσατίᾳ τὸ Στρασβούργον (170,000 κατ.), ὅπερ εἶγαι πρωτεύουσα τῆς αὐτοκρατορικῆς χώρας καὶ ποθέδρα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Ἐπιτρόπου, πόλις δὲ ὀχυρωτάτη ἔχουσα καὶ πανεπιστήμιον· καὶ τὸ Μυλχάουζερ (96,000 κατ.) πόλις βιομήχανος. Ἐν δὲ τῇ Λορραΐῃ τὸ Μέτς (69,000 κατ.), ὅπερ ἔχει ὀχυρώτατον φρούριον, καὶ πατέστη ὀνομαστὸν, διότι παλιορκίαν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἐν ἔτει 1870 παρεδόθη εἰς αὐτοὺς ὁ Γάλλος στρατηγὸς Βαζαίν μετὰ 170,000 στρατοῦ.

Κτήσεις τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ Γερμανικὴ αὐτοκρατορία ἔχει τὰς ἔξης κτήσεις:

Ἐν τῇ Ἀφρικῇ τὴν Τογολάνδην, τὸ Καμερούν, τὴν Νοτιοδυτικὴν λεγομένην Γερμανικὴν Ἀφρικήν καὶ τὴν Ἀρατολικὴν Γερμανικὴν Ἀφρικήν.

Ἐν τῇ Αὐστραλίᾳ τὸ ΒΑ. μέρος τῆς Νέας Γονινέας, τὰς Βισμαρκείους νήσους, τὰς βιορ. Σολομωντείους, τὰς Σαμόδας, τὰς Μαριάνας, τὰς Παλάος, τὰς Καρολίνας καὶ τὰς Μαρσάλιας· καὶ

Ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸ Κιάου—Τσέου (ἐν Κίνᾳ).—

η'. ΑΥΣΤΡΩΟΥΓΓΑΡΙΑ

(Ἐπιφ. 676,545 □ χμ. Πληθ. 50,000,000).

Ἡ μεγάλη αὕτη μοναρχία ἀποτελεῖται ἐκ δύο κρατῶν, τῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ούγγαρίας, ἀτινα ἔχουσι μὲν ἕνα κοινὸν ἡγεμόρα, ἀλλ' ἐκάτερον ἔχει ἴδιαν κυβέρνησιν, βουλὴν καὶ διοίκησιν. Χάριν ὅμιλος τῶν γενικῶν αὐτῶν συμφερόντων ἔχουσι τὰ κράτη ταῦτα κοινὰ καὶ τὰ ἐν Βιέννῃ ὑπουργεῖα τῶν Ἐξωτερικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν. Κοινὸς δὲ ἡγεμὼν αὐτῶν εἶγαι ὁ αὐτο-

κράτωρ τῆς Αὐστρίας, οστις φέρει καὶ τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως τῆς Ούγγαρίας.

Ορίζεται δὲ ἡ Αὐστροουγγαρία πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Ἱωσείας καὶ τῆς Σαξονίας, πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Βαραρίας, τῆς Ἐλβετίας καὶ τῆς Ἰταλίας πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τονορίας, τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ῥωμονίας καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Ῥωμουνίας καὶ τῆς Ῥωσίας.

Κόλποι. Ἡ Αὐστροουγγαρία βρεχομένη μόνον πρὸς Ν. ὑπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους ἔχει ἐν αὐτῷ δύο κόλπους, τὸν τῆς Τεργέστης καὶ τὸν τῆς Φιούμης.

Νῆσοι. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ πελάγει ἔχει καὶ πολλὰς μικρὰς νήσους παρὰ τὴν Δαλματίαν, δύναξι λόγου εἶναι ἡ Βράτσα, ἡ Λεσίνα καὶ ἡ σπουδαιότερα πασῶν Λίσσα, ἔχουσα πολεμικὸν λιμένα.

Ορη. Ἡ Αὐστροουγγαρία, οὖσα κατὰ τὸ πλεῖστον χώρα δρεινή, ἔχει ὅρη πολλά, δύν σπουδαιότερα εἶναι ἐν μὲν τῇ Ανατολᾳ πρὸς Β. τὰ Σούνδητα καὶ τὸ Ἐρτσον ΒΔ. δὲ ὁ Βοημικὸς Λογούβος καὶ πρὸς Δ. αἱ Ἀνατολ. Ἀλπεις, δύν συνέχεια εἶναι αἱ Διαρογκαὶ Ἀλπεις, αἵτινες ἐκτείνονται πρὸς Ν. μεταξὺ τῆς Δαλματίας καὶ τῆς Βοσνίας. Ἐν δὲ τῇ Ούγγαρίᾳ ΒΑ. μὲν τὰ Καρπάθια, ΝΑ. δὲ αἱ Τραυσούλβανα Ἀλπεις.

Ποταμοί. Ποταμοὶ τῆς Αὐστροουγγαρίας σπουδαιότεροι εἶναι δὲ Βιστούλας καὶ δὲ Οδερός ἐκβάλλοντες εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν δὲ Αλβις ἐκβάλλων εἰς τὴν Γερμανικὴν θάλασσαν δὲ Δούναβις ἐκβάλλων μετὰ τῶν παραποτάμων αὐτοῦ Σαΐνου, Τεισίου, Δραύνου καὶ ἄλλων εἰς τὸν Εὔξειγον Πόντον, καὶ δὲ Ανείσιερος πηγάζων ἐκ τῶν Καρπαθίων καὶ ἐκβάλλων καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Εὔξειγον Πόντον.

Λίμναι. Λίμναι δὲ ἀξιαὶ λόγου εἶναι ἡ Νοϊσίδλερ ΝΑ. τῆς Βιέννης καὶ ἡ Πλάτιη (Βαλατών) ΝΔ. τῆς Πέστης.

Θερμαὶ πηγαὶ. Ἐχει δὲ ἡ χώρα καὶ διασήμους θερμὰς Γεωγραφία Πατσοπούλου, β' τεῦχος Ψηφιοποίηθηκε από τοῦ Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής 5

πηγής ιδίως ἐν Βοημίᾳ (Τέπλιτζ, Φραντζεσβάदη, Καρλσβάდη καὶ Μαριενβάδη).

Κλῖμα, ἔδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῆς Αὐστροουγγαρίας είναι ψυχρὸν μὲν πρὸς τὰ βόρεια, γλυκὺν δὲ πρὸς τὰ νότια: τὸ δὲ ἔδαφος εἶναι εὐφορώτατον καὶ τὰ σπουδαιότερα τῶν προϊόντων δημητριακοὶ καρποί, γεώμηλα, καπνός, σάκχαρον, σίνας, μέταξ, ζῷα, δέρματα καὶ μέταλλα διάφορα.

‘Υλικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξις τῆς Αὐστροουγγαρίας. Η δὲ ἀνάπτυξις τῆς Αὐστροουγγαρίας είναι μεγάλη ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις: διότι καὶ ἡ γεωργία καὶ ἡ βιομηχανία (ἰδίως ἐν Αὐστρίᾳ καὶ Βοημίᾳ), ἡτις παράγει ποικίλα ὑφάσματα, πολυειδῆ ἐξ ὑάλου ἀγαπεύμενα, ζυθὸν ἐκλεκτὸν κλπ., καὶ ἡ ἐμπορία διατελοῦσιν ἐν ἀκμαιοτάτῃ καταστάσει. Ωσαύτως δὲ λίγαν προηγμέναι είναι καὶ ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία καὶ ἡ ἐκπαίδευσις, γάριν τῆς ὅποιας ὑπάρχουσι πλείστα σχολεῖα, ἀκαδημίας ἐπιστημών, 11 πανεπιστήμια, 7 πολυτεχνεῖα καὶ πλείστα ἄλλα ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα.

Κάτοικοι καὶ θρησκεία αὐτῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς Αὐστροουγγαρίας ἀνήκουσιν εἰς διαφόρους ἔθνικότητας: ἥτοι: Σλαβοί, Γερμανοί, Ούγγροι ἢ Μαγνάροι, Ρωμοῦνοι, Ιταλοί, Εβραῖοι καὶ ἄλλοι διάφοροι. Ως πρὸς δὲ τὴν θρησκείαν οἱ πλεῖστοι είναι καθολικοί, οἱ δὲ λοιποὶ διακαρτυρόμενοι, ιουδαῖοι, δρυόδοξοι καὶ μωάμεθανοι.

Δυνάμεις τοῦ κράτους. Η Αὐστροουγγαρία ὑπό τε στρατιωτικὴν καὶ γαυτικὴν ἔποψιν κατατάσσεται εἰς τὰς ἴσχυρὰς Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης. Καὶ ὁ μὲν στρατὸς αὐτῆς ἀνέρχεται ἐν εἰρήνῃ μὲν εἰς 380,000 ἀνδρῶν, ἐν πολέμῳ δὲ εἰς 1,900,000· ὁ δὲ σιόλος σύγκειται ἐξ 178 διαφόρων πλοίων.

Πολίτευμα. Τὸ δὲ πολίτευμα τῆς Αὐστροουγγαρίας είναι μοναρχία συνταγματική. Αὐτοκράτωρ δὲ τῆς Αὐστρίας είναι ὁ Φραγκίσκος Ιωσήφ, ἥστις είναι καὶ βασιλεὺς τῆς Ούγγαρίας.

Κτίσεις ἐξωτερικὰς ἡ Αὐστροουγγαρία δὲν ἔχει.

1. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

(Έπιφ. 351,220 □ χμ. Ηληθ. 29,525,000).

Η αύτοκρατορία τής Αύστριας ἀποτελεῖται ἐκ πολλῶν χωρῶν, γῆς ἐκ τῆς Αὐστρίας, τῆς Βοημίας, τῆς Μορανίας, τῆς Σιλεσίας, του Σαλισβούργου, τῆς Στειρίας, του Τυρόλου, τῆς Καρνούθιας, τῆς Καρνιόλης, τῆς Ιστρίας, τῆς Δαλματίας, τῆς Γαλικίας, τῆς Βουκοβίνης, καὶ τῆς Βοσνίας καὶ Ερζεγοβίνης.

Πρωτεύουσα τῆς Αύτοκρατορίας είναι ἡ Βιέννη (1,750,000 κατ.), κειμένη παρὰ τὴν δεξιὰν σχήμην τοῦ Δουνανέδεως, μία τῶν δώρων στέρων πόλεων τῆς Εύρωπης καὶ ἡ ἐμπορικωτέρα καὶ τὰ μάλιστα βιομήχανος πόλις τῆς Αύστριας. Ἐγειρεῖ δὲ πολλὰ καὶ λαμπρὰ οἰκοδομήματα, ἐν οἷς διακρίνονται τὰ αὐτοκρατορικὰ ἀνάκτορα, τὰ μουσεῖα, τὸ πανεπιστήμιον, τὸ πολυτεχνεῖον, τὸ ἀστεροσκοπεῖον, ἡ ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν, ὁ ναὸς τοῦ Ἀγίου Στεφάνου καὶ πλεῖστα ἄλλα. Πρὸς δὲ τούτοις ἔχει καὶ τερπνὰς ἔξογὰς μετὰ λαμπρῶν ἐπαύλεων, προάστεια καὶ θαυμασίους περιπάτους, ἐν οἷς διακρίνεται τὸ Πράτερ. Ηλησίον δὲ τῆς Βιέννης κεῖται τὸ δώραιον ἔξοχικὸν ἀνάκτορον Στένθρουν, ἔνθα συχνάτατα διατρίβει ὁ Αὐτοκράτωρ. Ἐν Βιέννῃ κατοικοῦσι πολλοὶ Ἕλληνες διατηροῦντες Ἑλληνικὴν σχολὴν καὶ δύο ἐκκλησίας. Ἀλλοι δὲ πόλεις τῆς αὐτοκρατορίας δῆμοι λόγου είναι τὸ Λίντς (62,000 κατ.) παρὰ τὸν Δούναδιν, πόλις βιομήχανος τὸ Σαλισβούργον (35,000 κατ.) πρωτεύουσα τῆς διμονύμου χώρας, ἔχον πλούσια ἀλατωρυχεῖα. Ήρός Α. τοῦ Σαλτσδούργου κεῖται τὸ Ισλ, ἔχον περίφημα ιαματικὰ λουτρά καὶ χρησιμεῦνον σύναρια καὶ ὡς λαμπρὰ ἔξοχη κατὰ τὸ θέρος· τὸ Γράτς (140,000 κατ.) πρωτεύουσα τῆς Στειρίας, ἔχον πανεπιστήμιον καὶ ἀγεπτυγμένην βιομήχανίαν· ἡ Λοϊβάλη (38,000 κατ.) πρωτεύουσα τῆς Καρνιόλης, διοικεῖται διὰ τὸ αὐ-

τέθι: συγκροτηθὲν συγέδρισιν τῆς Ἱερᾶς συμμαχίας, ὅπερ ἀποκήρυξε τὴν ἑλληνικὴν ἐπαγάστασιν τοῦ 1821· ἡ Τεργέστη (140,000 κατ.) παρὰ τὸν ὄμιλον μόνον κόλπον, ὁ πρῶτος ἐμπορικὸς λιμὴν τοῦ κράτους καὶ ἡ ἐμπορικωτέρα πόλις τῆς Αὐστρίας μετὰ τὴν Βιέννην. Καὶ ἐν Τεργέστῃ κατοικοῦσι πολλοὶ "Ἐλληνες διατηροῦντες ἑλληνικὴν σχολὴν καὶ ἐκκλησίαν" ἡ Ηόλα (46,000 κατ.) ἐν τῇ χερσονήσῳ Ἰστρίᾳ, ὁ πολεμικὸς λιμὴν τῆς Αὐστρίας ἡ Ζάρα (33,000 κατ.) πρωτεύοντα τῆς Δυλματίας, παρὰ τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος, πόλις ναυτική· τὸ Ἰτοβρούν (28,000 κατ.) πρωτεύοντα τοῦ Τυρόλου, ἔχον πανεπιστήμιον· ἡ Ηράγα (210,000 κατ.) πρωτεύοντα τῆς Βοημίας, ἔχοντα ἀρχαῖον πανεπιστήμιον καὶ ἀκμαίαν βιομηχανίαν· ἡ Ηλισερ (70,000 κατ.) πόλις ἐμπορικὴ καὶ ὀνομαστὴ διὰ τὸν ἐν αὐτῇ παραγόμενον ζῦθον· ἡ Βρύνη (110,000 κατ.) πρωτεύοντα τῆς Μοραυΐας, πόλις βιομηχανος σπουδαιοτάτη· Ν.Δ. ἐδὲ αὐτῆς κείται τὸ Ἀούστερλιτς, ὀνομαστὸν διὰ τὴν αὐτόθι ἐν ἔτει 1805 συγκροτηθεῖσαν μάχην, καθ' ἥν ὁ Μέγας Ναπολέων ἐνίκησε τοὺς αὐτοκράτορας τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ρωσίας· ἡ Λεμβέργη (162,000 κατ.) πρωτεύοντα τῆς Γαλικίας, πόλις ἐμπορικὴ ἔχουσα καὶ πανεπιστήμιον· ἡ Κρακοβία (93,000 κατ.) ἐν Γαλικίᾳ παρὰ τὸν Βιστούλαν, ἔχουσα καὶ αὐτὴ πανεπιστήμιον· ἡ Κλαγενφούρτη (25,000 κατ.) πρωτεύοντα τῆς Καρινθίας· ἡ Τροππανία (28,000 κατ.) πρωτεύοντα τῆς Σιλεσίας· καὶ τὸ Ταρένοβιτς (68,000 κατ.) πρωτεύοντα τῆς Βουκούρης, ἔχον πανεπιστήμιον Γερμανικόν.

Βοσνία καὶ Ερζεγοβίνη (ἐπιφ. 51,027 □ χμ., πληθ. 1,780,000). Άλι γῷραι αὐται ἀνήκουσσαι πρότερον εἰς τὴν Τουρκίαν ἐτέθησαν διὰ τῆς Βερολινίου συνθήκης (1878) ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Αὐστροουγγαρίας, ἥτις καὶ κατέλαθεν αὐτὰς διὰ στρατοῦ. Διοικούμεναι δὲ ἔκτοτε ὅπ' αὐτῆς μόνον ψιλῷ ὀνόματι ἀνήκον εἰς τὴν Τουρκίαν μέχρι τοῦ Ὁκτωβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους (1908), ὅτε ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἤγωσεν αὐτὰς δριστικῶς μετὰ τῶν ἄλλων Αὐστριακῶν χωρῶν.

Αἱ γῆραι αὗται κείμεναι μεταξὺ τῆς Ααλματίας, τῆς Κροατίας, τῆς Σλαβονίας, τῆς Σερβίας, τοῦ Νοβιπαζάρ καὶ τοῦ Μαντζούνιου, ἔχουσιν δόρη τὰς Διαροικὰς "Αλπεις καὶ ποταμοὺς σπουδαιοτέρους τὸν Νάρων, πηγάζοντα ἐκ τῶν Διγαρικῶν" Αλπεων καὶ ἐκβάλλοντα εἰς τὸ Αδριατικὸν πέλαγος, καὶ τὸν Σανον, παραπόταμον τοῦ Δουνάθεως. Τῶν δὲ κατοίκων αὗτῶν οἱ μὲν πλεῖστοι εἰναι Σλαυητῆς καὶ ιδίως Σερβικῆς καταγωγῆς, καὶ δρθόδοξοι τὴν θρησκείαν, οἱ δὲ λαϊς καθολικοὶ διαφέρων ἐθνικοτήτων περὶ τὰς 340,000, Τούρκοι περὶ τὰς 550,000 καὶ Ιουδαιοὶ περὶ τὰς 8,500.

Πόλεις δὲ ἄξιαι λόγου εἰναι ἐν μὲν τῇ Βοσνίᾳ τὸ Σεράγεβον (45,000 κατ.) πρωτεύουσα αὕτης, πόλις ὀχυρὰ καὶ βιομήχανος, καὶ ἡ Βανιαλοῦκα (16,000 κατ.) ἐν δὲ τῇ Ἐρζεγοβίνῃ ἡ Μοστάρη (18,000 κατ.) πρωτεύουσα αὕτης, κειμένη παρὰ τὸν ποταμὸν Νάρωνα.

2. ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

(Ἐπιφ. 325,325 □ χμ. Ηληθ. 20,475,000)

Τὸ Βασίλειον τῆς Ούγγαρίας ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων χωρῶν, ἥτοι ἐκ τῆς Ούγγαρίας, τῆς Τρανσυλβανίας, τῆς Κροατίας καὶ τῆς Σλαβονίας.

Πρωτεύουσα τοῦ κράτους εἰναι ἡ Βουδαπέστη (892,000 κατ.) διαρρεομένη ὑπὸ τοῦ Δουνάθεως, πόλις ἐμπορικωτάτην καὶ βιομήχανος, ἔχουσα καὶ πανεπιστήμιον Ούγγρικόν, πολυτεχνεῖον καὶ βιθλιούγκην. Ἡ πόλις αὕτη προέκυψεν ἐκ τῆς ἐνώσεως δύο πόλεων, τῆς Βουδας, κειμένης ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὅχθης τοῦ Δουνάθεως, καὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὅχθης αὐτοῦ κειμένης Πέστης. Ἀλλαὶ δὲ πόλεις τῆς Ούγγαρίας ἄξιαι λόγου εἰναι τὸ Πρεσσόβούργον (75,000 κατ.) ἀλλοτε πρωτεύουσα τῆς Ούγγαρίας, πόλις ὠραία τὸ Σζέμπητς (20,000 κατ.) ἔχον μεταλλεῖα καὶ μεταλλευ-

τικήν καὶ δασονομικήν Ἀκαδημίαν· ἡ Κεκουκεμέτη (65,000 κατ.) διενεργοῦσσα σημαντικὸν ἐμπόριον κτηνῶν· τὸ Σεγεδῖνον (115,000 κατ.)· ἡ Θηρεσιώπολις (90,000 κατ.) κτισθείσα ὑπὸ τῆς περιφερεύμου αὐτοκρατείρας Μαρίας Θηρεσίας. Ἐν τῇ Τρανσυλβανίᾳ πόλεις σπουδαιότεραι εἰναι· τὸ Κλαουζεμβούργον (58,000 κατ.) πρωτεύουσα τῆς χώρας, ἔχον Ούγγρικὸν πανεπιστήμιον· καὶ ἡ Κρονστάτιη (35,000 κατ.). Ἐν τῇ Κροατίᾳ σπουδαιότερα πόλεις εἰναι· τὸ Ἀγραμ (76,000 κατ.) πρωτεύουσα τῆς χώρας, ἔχον πανεπιστήμιον· καὶ ἐν τῇ Σλαβονίᾳ σπουδαιότεραι· πόλεις εἰναι· ἡ Ἑσσέκη (24,000 κατ.) παρὰ τὸν ποταμὸν Δραῦον, πόλεις διχυρά, καὶ τὸ Σεμπλίνον (18,000 κατ.) παρὰ τὸν Δούναβιν· ΒΔ. δὲ τῆς Κροατίας καὶ παρὰ τὸν ὁμώνυμον κόλπον κεῖται ἡ Φιούμη (46,000 κατ.), ἥτις εἰναι· ἐπίνειον τῆς Ούγγαρίας καὶ πόλεις ἐμπορική.

IV ΡΩΜΟΥΝΙΑ

(Ἐπιφ. 131,353 □ χμ. Ηληθ. 6,685,000).

Ἡ Τραϊουνία συγκειμένη ἐκ τῶν πρώην παραδουναδίων Ἕγεμονιῶν Βλαχίας καὶ Μολδανίας, καὶ ἐκ τῆς ἐλάδους Δοβρούτσης, ἀποτελεῖ ἀπὸ τοῦ 1881 Βασίλειον ἀνεξάρτητον. Κεῖται δὲ μεταξὺ τῆς Αντιρροούγγαρίας, τῆς Σερβίας, τῆς Βουλγαρίας, τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τῆς Ῥωσίας.

Ορη. Ἡ Τραϊουνία οὖσα χώρα κατὰ τὸ πλεῖστον πεδινή, ὅρη ἔχει μόγον τὰς Τρανσυλβανικὰς Ἀλπεις καὶ τὰ Καρπάθια.

Ποταμοί. Ποταμὸς δὲ ἔχει τὸν Λούναβιν, ὃστις χωρίζει αὐτὴν ἀπὸ τῆς Βουλγαρίας, καὶ τὸς παραποτάμους αὐτοῦ Προούθον, ὃστις χωρίζει τὴν Μολδαυίαν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Τραϊσίαν ἀνηκούστης Βεσσαραβίας, Σερέτην, ὃστις διασχίζει κατὰ τὸ μέσον τὴν Μολδαυίαν, καὶ Ἀλούταρ, ὃστις διγάζει τὴν Βλαχίαν εἰς Μεγάλην καὶ Μικράρ.

Κλῖμα, έδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῆς Ρωμειανίας εἶναι φυγρόν, ἀλλ’ ὑγρειόν τὸ δὲ ἔδαφος εἶναι εὐφορέστατον παράγον πλεῖστα σιτηρὰ καὶ ἄρθρον ἔυλειαν καὶ τρέφον πλεῖστα κτήνη. Ἔγκλειεὶς δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις αὐτοῦ μαγειρικὸν ἄλας καὶ πετρέλαιον.

Ύλικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξις τῆς Ρωμειανίας. Ἐν Ρωμειανίᾳ ἡ μὲν βιομηχανία εἶναι ἀτελεστάτη, ἀλλὰ τὸ ἐμπόριον εἶναι λίαν ζωηρόν καὶ ἡ συγκοινωνία ἵκανθες προγραμμένη. Ἰκανῶς δὲ ἀνεπτυγμένη εἶναι καὶ ἡ ἐκπαιδευσις, γάρ της δόσιας εἶναι ἰδρυμένα πολλὰ σχολεῖα, μία Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημών καὶ δύο πανεπιστήμα.

Κάτοικοι καὶ θρησκεία αὐτῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς χώρας κατάγονται, ως αὐτοὶ λέγουσιν, ἐκ τῶν ἀρχαίων Δακῶν καὶ τῶν μετὰ τούτων συλιμιγέντων Ρωμαίων ἀποίκων, οἵτινες ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ (98—117 μ.Χ.) ἐγκατεστάθησαν ἐν αὐτῇ, καλούμενη τότε Δακία. Ἔνεκα δὲ τούτου ὠνόμασαν αὐτοὺς ἔκυτοὺς Ρωμούρους. Ηλիγην διπλωτής τῶν κυρίων Ρωμειώνων κατοικουσιν ἐν τῇ χώρᾳ καὶ πολλοὶ Σλαβοὶ καὶ οὐκ ὀλίγοι Ἑλληνικῆς καταγωγῆς, δύνοι πλεῖστοι ἡρηγόρησαν τὴν ἑλληνικὴν αὐτῶν ἔθνη κάτητα γενόμενοι καὶ αὐτοὶ Ρωμεῖοι. Εἶναι δὲ οἱ Ρωμεῖοι ὁρθόδοξοι τὴν θρησκείαν. Ἡ δὲ Ρωμειανὴ ἐκκλησία διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Συνόδου, ὅπως καὶ ἡ τῆς Ἑλλάδος.

Δυνάμεις τοῦ κράτους. Οἱ στρατὸς τῆς Ρωμειανίας ἀνέρχεται ἐν εἰρήνῃ μὲν εἰς 88,000 ἀνδρῶν, ἐν πολέμῳ δὲ εἰς 290,000. ὁ δὲ στόλος αὐτῆς ἀποτελεῖται ἐκ 31 πλοίων.

Πολίτευμα. Τὸ δὲ πολίτευμα τῆς Ρωμειανίας εἶναι μοναρχία συνταγματική. Βασιλεὺς δὲ αὐτῆς εἶναι νῦν ὁ Κάρολος ὁ Α'.

Πρωτεύονσα τοῦ κράτους εἶναι τὸ Βουκουρέστιον (290,000 κατ.) ἐν τῇ Μεγάλῃ Βλαχίᾳ, ἔχον λαμπρὰς οἰκοδομάς, θέατρα, πανεπιστήμιον, βιβλιοθήκην καὶ πολλὰ ἐκπαιδευτικά ἰδρύματα. *Αλλαὶ δὲ πόλεις τῆς χώρας ἀξιαὶ λόγου εἶναι ἐν τῇ Μεγάλῃ ὥσαύτως Βλαχίᾳ τὸ Γιουργεβον (22,000 κατ.) παρὰ τὸ Δούνα-

διν, πόλις δχυράκ καὶ ἐπίγειον τοῦ Βουκουρεστίου· τὸ Πλοέσπι (48,000 κατ.) πρὸς Β. τοῦ Βουκουρεστίου, καὶ ἡ Βραΐλα (68,000 κατ.) παρὰ τὸν Δούναβιν, πόλις ἐμπορικὴ κατοικουμένη καὶ ὑπὸ πολλῶν Ἑλλήνων. Ἐν τῇ Μικρᾷ Βλαχίᾳ ἡ Κραιόβα (46,000 κατ.) πόλις ἐμπορικὴ ἔχουσα καὶ ἀλατωρυχεῖα· ΒΔ. τῆς πόλεως ταύτης κεῖται ἡ μικρὰ κώμη Δραγατσάνη, ἔνθα κατὰ τὸ 1821 ἐπεσεν δὲ ἐκ σπουδαστῶν Ἑλλήνων ἀποτελούμενος ἵερὸς λόχος πολειπών πρὸς τοὺς Τούρκους. Ἐν δὲ τῇ Μολδανίᾳ τὸ Ἰάσιον (80,000 κατ.) οὐ μακρὰν τοῦ Ηραύθου, πρωτεύουσα τῆς χώρας ταύτης, ἔχον πανεπιστήμιον. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κατὰ τὸν Φεδρουάριον τοῦ 1821 δὲ Ἀλέξανδρος Ὅψηλάντης ἀνεπέτασε τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τῶν Τούρκων καὶ τὸ Γαλάζιον (66,000 κατ.) παρὰ τὸν Δούναβιν, πόλις ἐμπορικὴ κατοικουμένη καὶ ὑπὸ πολλῶν Ἑλλήνων. Ἐν δὲ τῇ Δορδούνιῃ, ἥτις εἶναι χώρα ἐλώδης, κειμένη παρὰ τὰς ἐκδολὰς τοῦ Δουναβεως σπουδαιότεραι πόλεις εἶγαι ἡ Τούλτσα (21,000 κατ.) πρωτεύουσα τῆς χώρας ταύτης, καὶ ἡ Κωνστάντσα (12,000 κατ.) παρὰ τὸν Εδζειγον Πόντον, ἐπου δ ναύσταθμος τῆς Ρωμουγίας.

{ Η Βλαχία καὶ ἡ Μολδανία ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἀπετέλουν Ἡγεμονίας χωριστάς, ἥγειρον δὲ αὐτῶν ἡσαν Ἑλληνες Φαναριῶται (Μαυροκορδάτοι, Καρατζάδες, Ὅψηλάνται, Μουροῦζαι, Σοῦτσοι καὶ ἄλλοι), οἵτινες σπουδαίως συνετέλεσαν εἰς τὴν πρόσδογον καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἐν κτηγνώδει καταστάσει διατελούντων κατοίκων ἀμφοτέρων τῶν χώρων.

Γ' ΒΟΡΕΙΟΣ ΕΥΡΩΠΗ

α' ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΚΑΙ ΙΡΛΑΝΔΙΑ

(Έπιφ. 314,339 □ χμ. Πληθ. 45,000,000).

Τό κράτος τοῦτο κείται ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Ωκεανῷ ΒΔ. τῆς Γαλλίας. Ἀποτελεῖται δὲ ἐκ δύο μεγάλων νήσων, ἢτοι ἐκ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἣν ἀποτελοῦσιν ἡ Ἀγγλία ΝΑ. καὶ ἡ Σκωτία ΒΔ., καὶ ἐκ τῆς πρὸς Δ. κειμένης Ιρλανδίας, καὶ ἐκ πολλῶν ὄλλων μικρῶν, δια τῶν αἱ σπουδαιότεραι εἰναι αἱ Σετλανδίαι καὶ αἱ Ορκάδες, αἵτινες κείνται πρὸς Β. τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, αἱ ΒΔ. αὐτῆς κείμεναι Ἐβρίδες, αἱ μεταξὺ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Ιρλανδίας κείμεναι Μαίνη καὶ Ἀγγλεσέη, αἱ ΝΔ. τῆς Μεγάλης Βρεττανίας κείμεναι Σκίλλαι καὶ ἡ πρὸς Ν. αὐτῆς κειμένη Ουάϊτ. Πλὴν τῶν νήσων τούτων ἀνήκουσι προσέτι εἰς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν καὶ αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ τῆς Μάγχης κείμεναι Νορμανδικαὶ νῆσοι Ιερσέη καὶ Γουερνεσέη, αἵτινες ὅμως γεωγραφικῶς ἀνήκουσιν εἰς τὴν Γαλλίαν.

Χωρίζεται δὲ ἡ Μεγάλη Βρεττανία ἀπὸ μὲν τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης διὰ τῆς Γερμανικῆς θαλάσσης, τοῦ πορθμοῦ τοῦ Καλαί καὶ τῆς θαλάσσης τῆς Μάγχης, ἀπὸ δὲ τῆς Ιρλανδίας διὰ τῆς Ιρλανδικῆς θαλάσσης καὶ τῶν πορθμῶν Βορείου καὶ Ἀγίου Γεωργίου.

Κόλποι. Κόλπους ἔχει ἡ μὲν Μεγάλη Βρεττανία σπουδαιοτέρους τὸν τοῦ Ταμέσεως πρὸς τὰ ΝΑ., τὸν Μόραϋν πρὸς τὰ ΒΑ., τὸν τῆς Βοστόλης πρὸς τὰ ΝΔ. καὶ ἐν τῇ Ιρλανδικῇ θαλάσσῃ τὸν τῆς Αιβρερούλης καὶ τὸν τῆς Σολβάης· ἡ δὲ Ιρλανδία πρὸς Δ. τὸν Σάντωρος, τὸν Γαλονέην καὶ τὸν Δονεγάλην.

Χερσόνησοι. Έκ δὲ τῶν πολλῶν χερσονήσων, ἃς ἔχουσιν ἡ

Μεγάλη Βρεττανία και η Ἰρλανδία, σπουδαιότεραι είναι. κι τῆς Μεγάλης Βρεττανίας Σουνθερλανδίανη πρὸς Β. και Ουαλίανη και Κορνουαλίανη πρὸς τὸ ΝΔ.

Ορη. "Ορη δὲ ή μὲν Ἀγγλία, ης μόνον τὰ δυτικὰ και τὰ βόρεια μέρη είναι ὅρεινά, ἔχει τὰ τῆς Κορνουαλίας, τὰ τῆς Ουαλίας, τὰ Πέννινα, τὰ τῆς Κουμβερλανδίας και τὰ παρὰ τὰ ὅρια τῆς Σκωτίας Σεβιώτ. Ἡ δὲ Σκωτία, γιτις κατὰ τὸ πλεῖστον είναι ὅρεινή, ἔχει πλὴν τῶν Σεβιώτ, ἄτινα κείνται παρὰ τὰ ὅρια αὐτῆς, τὰ βραχύδη Γραμπιανά, ἄτινα κείνται ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς, και τὰ ἄγρια και γυμνὰ τοῦ Ῥόσ, ἄτινα κείνται ἐπὶ τοῦ ΒΔ. μέρους αὐτῆς. Ἀπαντα δὲ τὰ μηγιμονεύθέντα ὅρη ἔχουσι πλούσια στρώματα γαιανθράκων και σιδήρου. Τινὰ δὲ μάλιστα αὐτῶν, ώς τὰ τῆς Κορνουαλίας, είναι πλούσια γαλκοῦ, μολύβδου και κασσιτέρου. Ἡ δὲ Ἰρλανδία είναι κατὰ τὸ πλεῖστον πεδινή και μόνον κατὰ τὰ ἀκρα αὐτῆς ἔχει γθαμαλά τινα ὅρη.

Ποταμοί. Παταμοὶ δὲ σπουδαιότεροι ἐν μὲν τῇ Ἀγγλίᾳ είναι δ Χούμβερος ἐκβάλλων εἰς τὴν Γερμανικὴν θάλασσαν· ὁ Τάμεσις, δ μέγιστος πάντων, ἐκβάλλων εἰς τὸν διμώνυμον κόλπον· ὁ Δέβερος, ἐκβάλλων εἰς τὸν κόλπον τῆς Βριτόλης, και δ Μερσένης ἐκβάλλων εἰς τὸν κόλπον τῆς Λιθερπούλης· ἐν δὲ τῇ Σκωτίᾳ δ Κλύδης ἐκβάλλων εἰς τὸν διμώνυμον κόλπον· και ἐν τῇ Ἰρλανδίᾳ δ Σάντανη ἐκβάλλων εἰς τὸν διμώνυμον κόλπον.

Κλῖμα, ἔδαφος και προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῆς Μεγάλης Βρεττανίας είναι ωκεάνιον, ὑγρὸν και ὄμιγχλαδες και δ οὐρανὸς συεδὸν πάντοτε νεφελώδης, λίαν δὲ ψυχρὸν εἰς τὰ ὅρεινά μέρη και ἰδίως εἰς τὰ βόρεια τῆς Σκωτίας. Τὸ ἔδαφος είναι εὔφορον, η δὲ καλλιεργία αὐτοῦ ἐκτελουμένη διὰ διαφόρων τελείων μεθόδων καθιστᾷ τὴν παραγωγὴν πολλῷ μεγαλείτεραν ἢ ἐν ἄλλαις χώραις. Τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ ἀγροτικοῦ ἐδάφους καταλαμβάνουσι λειψώνες φυσικοὶ και τεχνητοί, ἔνθα τρέφονται πολυπληθῆ ποίμνια και ἔξαίρετοι βόες και ἵπποι. "Ενεκα δὲ τούτου η γεωργία και η κτηνοτροφία διατελοῦσιν ἐν μεγάλῃ ἀκμῇ.

Βιομηχανία, ἐμπόριον, συγκοινωνία καὶ ἐκπαίδευσις. Ήλήν τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας ἀκμάζουσιν ἐπίσης ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ καὶ ἡ μεταλλεία καὶ ἡ μεταλλουργία ἡ δὲ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ· ιδίως δὲ ἔξεχουσιν ἡ ἑφαντουργικὴ βιομηχανία (ὑφάσματα βαμβάκινα, λινὰ καὶ μάλλινα) καὶ ἡ μεταλλουργικὴ (μηχανικὴ διάφοροι καὶ ποικίλα σιδηρᾶ ἀντικείμενα)· ἡ δὲ γανητηγικὴ πολεμικῶν καὶ ἐμπορικῶν πλοίων κατέχει τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου. Πυκνοτάτη δὲ εἶναι καὶ ἡ συγκοινωνία, τὰ μάλιστα δὲ προηγμένη καὶ ἡ ἐκπαίδευσις, γάριν τῆς ὁπίας ὑπάρχουσι πλεῖστα σχολεῖα, πανεπιστήμια καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπιστημονικὰ ὕδρυματα.

Πολεμικὰ δυνάμεις τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Οἱ στρατὸς τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἀνέρχεται ἐν εἰρήνῃ μὲν εἰς 419,000 ἀνδρῶν, ἐν πολέμῳ δὲ εἰς 1,000,000· ὁ δὲ στόλος, ὅστις εἶναι ὁ κραταιότερος τοῦ κόσμου, σύγκειται ἐκ 498 διαφόρων νέων πλοίων, ἐξ ὧν 113 εἶναι θωρηκτά, προσέτι δὲ ἐκ 337 παλαιῶν καὶ ἐκ 39, ἄτινα ναυπηγοῦνται γόνυ.

Κάτοικοι καὶ θρησκεία αὐτῶν. Οἱ κάτοικοι εἶναι πάντες σχεδὸν Γερμανικῆς καταγωγῆς (Ἄγγλοσσάξωνες καὶ Νορμανδοί), πλὴν τῶν κατοίκων τῆς Οὐαλίας καὶ ἐν μέρει τῆς Ιρλανδίας, οἵτινες εἶναι Κελτικῆς καταγωγῆς. Θρησκεία δὲ ἐν μὲν τῇ Ἀγγλίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ ἐπικονιωπή, ἐν τῇ Σκωτίᾳ ἡ πρεσβυτεριανή, αἵτινες ἀμφότεραι εἶναι κλάδοι τῆς τῶν διαιρετορομένων, καὶ ἐν τῇ Ιρλανδίᾳ ἡ καθολική.

Πολίτευμα. Τὸ δὲ πολίτευμα τῆς Μεγάλης Βρεττανίας εἶναι μοραρχία συνταγματική. Βασιλεὺς δὲ αὐτῆς εἶναι ὁ Ἐδουάρδος ὁ Ζ', ἥστις εἶναι καὶ αὐτοκράτωρ τῶν Ἰγδιῶν.

Πόλεις σπουδαιότεραι:

1) Ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ Λονδίνον (4,760,000 κατ.) πρωτεύουσα τοῦ κράτους καὶ ἡ μεγίστη, ἐμπορικωτάτη καὶ τὰ μάλιστα βιομήχανος πόλις τοῦ κόσμου, κειμένη ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν δύθμων

τοῦ Ταμέσεως καὶ ἔχουσα πολλὰ μεγαλοπρεπῆ παλαιὰ καὶ νέα
οἰκοδημάτα, οἷσιν τὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα, τὸ κοινοβούλιον, τὸ
δημιαρχεῖον, τὸ χρηματιστήριον, τὸ Βρεττανικὸν μουσεῖον καὶ
πλείστα ἄλλα, πρὸς ἓτε τούτοις γνωπγγεῖσα, πινακοθήκας πολυτί-
μους, θέατρα, γασοὺς καὶ ἄλλα διάφορα. Ἐκ δὲ τῶν προσαστέινων
τοῦ Λονδίνου τὰ σπουδαιότερα εἰναι τὰ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὅχθης τοῦ
Ταμέσεως κείμενα Γρήνιτς, ἔνθα τὸ περιώνυμον ἀστεροσκοπεῖον,
δι' οὗ διέρχεται κατὰ τοὺς "Αγγλους" ὁ πρῶτος τῆς γῆς μεσημ-
ηριγός, καὶ Οὔολιτς, ἐνῷ ὑπάρχουσι στρατιωτικὴ Ἀκαδημία, διπλο-
στάσιον καὶ χυτήριον τηλεβόλων· ἡ Καρτοναρία (40,000 κατ.),
ἔδρα τοῦ πρώτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀγγλίας· ἡ Πορτομούνη
(210,000 κατ.) καὶ ἡ Πλυμούνη (120,000 κατ.) κείμεναι παρὰ
τὴν θάλασσαν τῆς Μάγχης, ἀμφότεραι πολεμικοὶ λιμένες· ἡ Βρι-
στόλη (370,000 κατ.) παρὰ τὸν διμώνυμον κόλπον, πόλις βιομή-
χανος καὶ μία τῶν ἐμπορικωτέρων τῆς Μεγάλης Βρεττανίας· ἡ
Οξφόρδη (60,000 κατ.) μία τῶν φραιστέρων πόλεων τῆς Ἀγ-
γλίας, ἔχουσα καὶ πανεπιστήμιον διάσημον· ἡ Καρτοβρυγία (50,000
κατ.) ἡ δευτέρα πανεπιστημιακὴ πόλις τῆς Ἀγγλίας· ἡ Βιρμγ-
χάμη (555,000 κατ.) ἔχουσα τὰ πλεῖστα καὶ μέγιστα ἐργοστάσια
μεταλλικῶν εἰδῶν· ἡ Λεικεστερία (238,000 κατ.) μία τῶν ἀρχαιο-
τέρων πόλεων τῆς Ἀγγλίας, ἐμπορικὴ καὶ βιομήχανος· ἡ Λιβερ-
πούλη (750,000 κατ.) παρὰ τὸν διμώνυμον κόλπον, ἡ δευτέρα ἐμ-
πορικὴ πόλις τῆς Ἀγγλίας καὶ τὸ πρῶτον βαμβακεμπορεῖον τοῦ
κόσμου· ἡ Μαγχεστερία (645,000 καὶ μετὰ τῆς Σαλφόρδης, ητὶς
χωρίζεται ἀπ' αὐτῆς διὰ τοῦ ποταμοῦ Ἰρδέλλου, 923,000 κατ.)
ἔχουσα τὰ πρῶτα βαμβακουργεῖα τοῦ κόσμου· ἡ Σεφφίλδη (456,000
κατ.) ἔχουσα τὰ πρῶτα τῆς Ἀγγλίας ἐργοστάσια μεταλλίγων
τεχνουργημάτων παντὸς εἰδούς· ἡ Λίδσον (472,000 κατ.) ἔχουσα
τὰ πρῶτα ἐρισουργεῖα τῆς Ἀγγλίας· ἡ Υόρκη (60,000 κατ.) μι-
κρὰ μὲν πόλις, ἀλλ' ἀρχαία (Ἐδόρακον) καὶ ἔδρα τοῦ δευτέρου
ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀγγλίας· τὸ Νιυσκάστλ (274,000 κατ.) ἔχον
πλουσιώτατα γαιανθρακωρυχεῖα· τὸ Κάρδιφ (188,000 κατ.) παρὰ

τὸν κόλπον τῆς Βριστόλης, πόλις ἐμπορική, ἐξ οὓς γίνεται καὶ ἡ μεγίστη ἑξαγωγὴ γαιανθράκων· καὶ ἡ Πεμβρόκη (40,000 κατ.) πόλις παράλιος, ἀλλοτε πρωτεύουσα τῆς Ουαλίας, εἰς τῶν μεγίστων καὶ διχυρωτάτων γαιανθράκων τῆς Ἀγγλίας.

2) Ἐν Σκωτίᾳ τὸ Ἐδιμβαῦρον (320,000 κατ.) πρωτεύουσα τῆς χώρας, κείμενην σὸν μικρὸν τοῦ κόλπου Φόρδου καὶ ἡ δευτέρα μετὰ τὸ Λονδίνον πνευματικὴ ἐστία τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἔχον πανεπιστήμιον σπουδαίον, βιβλιοθήκην καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπιστημονικὰ ὕδρυματα· ἡ Γλασκάβη (765,000 κατ.) ἡ μεγίστη, ἐμπορικωτάτη καὶ τὰ μάλιστα βιομήχανος πόλις τῆς Σκωτίας, ἔχουσα καὶ πανεπιστήμιον ἡ Ηέρθη (45,000 κατ.) ἀλλοτε καθέδρα τῶν βασιλέων τῆς Σκωτίας, πόλις ἐμπορική καὶ βιομήχανος ἔχουσα καὶ ἀκαδημίαν φιλολογικῶν, μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν· ἡ Δούρδη (165,000 κατ.) τὸ μέγιστον λινεμπορεῖον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας· καὶ ἡ Ἀβερδίνη (155,000 κατ.) ἡ σπουδαιοτέρα πόλις τῆς Β. Σκωτίας ἔχουσα καὶ πανεπιστήμιον.

Εἰς τὴν Σκωτίαν ἀνήκουσι γεωγραφικῶς καὶ αἱ πρὸς Β. αὐτῆς κείμεναι Ὁρκάδες καὶ Σειλανδικαὶ νῆσοι, καὶ αἱ ΒΔ. κείμεναι Ἐβρίδες.

3) Ἐν Ὁρλανδίᾳ τὸ Λουβλῖνον (380,000 κατ.) παρὰ τὰς ἀνατολικὰς ἀκτάς, πρωτεύουσα τῆς νήσου καὶ μία τῶν ώραιοτάτων πόλεων τῆς Εὐρώπης, ἔχον καὶ πανεπιστήμιον, ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν, πλουσίας συλλογὰς καὶ πλεῖστα ἐκπαιδευτήρια· ἡ Βελφάσιη (350,000 κατ.) δὲ πρῶτος λιμὴν τῆς νήσου, καὶ ἡ Κόρκη (80,000 κατ.) πόλις βιομήχανος καὶ ἐμπορική.

Κτήσεις τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Ἐξ ὅλων τῶν νεωτέρων Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἐκεῖνο, ὅπερ ἐξετέλεσε τὰς περισσοτέρας κατακτήσεις καὶ εἰργάσθη, πλὴν τῶν δικαιῶν αὐτοῦ συμφερόντων, καὶ πρὸς ἐκπολιτισμὸν τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατακτηθεισῶν χωρῶν, εἶναι τὸ Ἀγγλικόν. Άλιττήσεις τῆς Μεγάλης Βρεττανίας εἶναι καταπληγητικαὶ κείμεναι εἰς πάσας τὰς ἡπείρους τῆς Γῆς καὶ ἔχουσαι

ἐπιφ. 29,241,900 □ χμ. καὶ πληθ. 351,814,000. Εἰναι: δὲ αὗται:

Ἐγ γέρωπη καὶ Γαλλικαὶ Νορμανδίας τῆσσοι ἐν Ἰσπανίᾳ τὸ Σιβραλτάρ καὶ αἱ Ἰταλικαὶ νῆσοι Μελάνη, Κόμινον καὶ Γότσον.

Ἐγ Ἀσίᾳ ἡ νῆσος Χογκόγκ καὶ τὸ Βέη-χάϊ-Βέη (ἐν Κίνῃ), ἡ γερσόνησος Ἀδεν καὶ ἡ νῆσος Ηερίμ (ἐν Ἀραβίᾳ), αἱ νησιδεῖς Βαρέτταντόν ἐν τῷ Ηερτικῷ αόλπῳ, ἡ Κέπρος, τὸ Βελούτιζοιάρ, τὸ Βρεττανικόν Ἰνδοστάρ τὸ Ἀσσάμ, ἡ Βιρμανία καὶ αἱ Ἀποικίαι τοῦ Πορθμοῦ (ἐν τῇ Ἰνδονίᾳ), καὶ ἐκ τῶν Ἰνδικῶν νήσων αἱ Μαλεδίβαι, αἱ Ἀνδαμάραι, αἱ Νοκοβάραι καὶ μέρος τῆς Βαργέου.

Ἐγ Ἀφρικῇ ἡ Γαμβία, ἡ Σιέρρα Λεόνη, ἡ Παραλία τοῦ Χρυσοῦ, τὸ πρόφητη βρατίλειον Ἀσχαντή, αἱ Λάγος καὶ Ὑδρούβα, ἡ Νιγηρία, ὁ Αιμήν τῶν Φαλατῶν, ἡ Καπλαιδία, ἡ Νατάλη μετὰ τῆς Ζουλούλαρδης, ἡ Βασοντολάρδη, ἡ Ὁράνη καὶ τὸ Τρανσβάλ, ἡ Βετζουναραλάρδη, ἡ Ροδεσία, ἡ Ννασσαλάρδη, ἡ Ἀνατ. Βρεττανικὴ Ἀφρική, ἡ Οὐγάρδα, τὸ Σουλτανᾶτον τῆς Ζαρζιβάρης, μέρος τῆς βιορ. παραλίας τῆς γέρας τῶν Σαραλῶν καὶ ἐκ τῶν Ἀφρικανικῶν νήσων ἡ Ἀνάληγις, ἡ Ἀγία Ελένη, ἡ Τριστάρδη-Κούνα, αἱ Ἀμράνται, αἱ Σεϋχέλαι, ἐκ τῶν Μασκαρενῶν ὁ Μαυρίκιος καὶ ἡ Ροδρίγον, καὶ ἡ Σοκότρα.

Ἐγ Ἀμερικῇ ἡ Βρεττανικὴ B. Ἀμερικὴ (Καναδᾶς, Νέα γῆ καὶ Βερμούδων), ἡ Βρεττανικὴ Χορδονέρα, ἡ Βρεττανικὴ Γονύάνα, καὶ ἐκ τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν αἱ νῆσοι Βοζάμαι, ἡ Ἰαμαϊκή, ἡ Ταβάγος, ἡ Βαρβάδος, ἡ Ἀγία Τριάς, ἡ Ἀγία Λουκία, ἡ Αομανίκα, ὁ Ἀγιος Βικέντιος καὶ ἄλλαι.

Ἐγ τῇ Αύστραλίᾳ ἡ Ἡπειρος καὶ αἱ νῆσοι Τασμανία καὶ Νέα Σηλανδία, μέρος τῆς Νέας Γονύρεας, αἱ μεσημβρινοὶ τῶν Σολομωντείων, τινὲς τῶν Ἐβρίδων, αἱ Φίτοι, αἱ Τόγγα καὶ ἄλλαι.

β' Δ Α Ν Ι Α

(Ἐπιφ. 40,384 □ χμ. Πληθ. 2,610,000).

Ἡ Δανία, κειμένη πρὸς B. τῆς Γερμανίας μεταξὺ τῆς Γερμα-

νικής καὶ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης καὶ τῶν αἱλπιῶν. Σκαγερράκον καὶ Καττεγάτου, ὅποτε λείπεται ἐκ τοῦ βορείου μέρους τῆς χερσονήσου Ιονικαρδίας καὶ ἐκ πολλῷ νήσων, δύν αἱ σπουδαιότεραι εἶναι η Σηλανδία, η Φυνία, η Δαλανδία καὶ η Βορυχόλμη. Αἱ νῆσοι αὗται, αἵτινες καίνται πρὸς Αἴτης Ιονικαρδίας, ἀπογεωρίζονται διὰ πορθμῶν, δύν σπουδαιότεροι εἶναι ὁ Μικρὸς Βέλτος, ὅστις χωρίζει τὴν νήσον Φυνίαν ἀπὸ τῆς χερσονήσου Ιονικαρδίας, οὐδὲν διὰ πορθμῶν ἄλλων σχηματίζει ἀδιατή βραχίονα, διὸ οὐ συγκοινωνεῖ ὁ Καττεγάτης μετὰ τῆς Γερμανικῆς θαλάσσης.

Η Δανία εἶναι χώρα πεδινή καὶ δασώδης ἔχουσα ἀσημάντους λόφους καὶ ποταμούς· λίμνας δέ, ιδίως η χερσόνησος Ιονικαρδία, ἔχει μεγάλους καὶ ώραιας. Μία δὲ τούτων εἶναι η Διμφιόρδη, οὗτις μετὰ πολλῷ ἄλλων σχηματίζει ἀδιατή βραχίονα, διὸ οὐ συγκοινωνεῖ ὁ Καττεγάτης μετὰ τῆς Γερμανικῆς θαλάσσης.

Κλῖμα, ἔδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ αἷμα τῆς Δανίας εἶναι ὑγρὸν καὶ ὁμιχλώδες, εὔκρατον ὅμως καὶ ὑγιεινόν· τὸ δὲ ἔδαφος εὐφόρον καὶ τὰ κυριώτερα τῶν ἔξαγοριένων προϊόντων βούτυρον, χοιροινήρια, ζῷα, δημητριανοὶ καρποὶ καὶ δέρματα.

Κάτοικοι καὶ θρησκεία αὐτῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς Δανίας εἶναι Νορμανδικῆς καταγωγῆς ἀγήκοντες εἰς τὴν Γερμανικὴν ὁμιεθνίαν· εἶναι δὲ διαμαρτυρόμενοι τὴν θρησκείαν.

Ύλική καὶ πνευματική ἀνάπτυξις τοῦ κράτους. Η Δανία εἶναι λίγη ἀνεπτυγμένην κράτος. Τὰ πάντα δὲ ἐν αὐτῇ καὶ η γεωργία, καὶ η κτηνοτροφία, καὶ η ῥαντίλα, καὶ η βιομηχανία, καὶ η ἐμπορία, καὶ η ουγκωτωρία καὶ η ἐκπαίδευσις διατελοῦσιν ἐν ἀρίστῃ καταστάσει.

Πολεμικαὶ δυνάμεις. Ως πρὸς δὲ τὰς πολεμικὰς αὐτῆς δυνάμεις η μὲν στρατιωτικὴ ἀνέρχεται ἐν εἰρήνῃ μὲν εἰς 9,700 ἄνδρας, ἐν πολέμῳ δὲ εἰς 60,000· η δὲ ραντικὴ σύγκειται ἐξ 64 πλοίων, ἐξ δύν τὰ 17 εἶναι θωρηκτά.

Πολίτευμα. Τὸ δὲ πολίτευμα τῆς χώρας εἶναι μοναρχία συν-

ταγματική· Βασιλεὺς δὲ αὐτῆς είναι ὁ πρεσβύτερος ἀδελφὸς τοῦ ἡμετέρου βασιλέως Χριστιανὸς Φρειδερίκος.

Πρωτεύουσα τῆς Δανίας είναι ἡ Κοπεγχάγη (430,000 κατ.) καὶ μετὰ τῶν προαστείων 515,000) κειμένη ἐν τῇ γῆσφ Σηλανδίᾳ καὶ τῇ παρακειμένῃ νησίδι ^{της} Ἀμαρέρη, καὶ ἔχουσα ἑξαρετον πολεμικὸν καὶ ἐμπορικὸν λιμένα, πανεπιστήμιον, δπερ είναι τὸ μόνον τοῦ κράτους, πολυτεχνεῖον, ἀστεροσκοπεῖον, ἀκαδημίαν καὶ μουσεῖα. Ἀλλαι δὲ πόλεις αὐτῆς σπουδαιότεραι είναι ἡ Όδενσέρη (41,000 κατ.) ἐν τῇ γῆσφ Φυνίᾳ ἡ Παρδέρση (21,000 κατ.)· ἡ Ααλβόργη (32,000 κατ.) καὶ ἡ Ααρούς (56,000 κατ.), πόλεις καὶ αἱ τρεῖς ἐμπορικαὶ καὶ βιομήχανοι ἀσχολούμεναὶ καὶ περὶ τὴν ἀλιείαν, κείμεναι ἐν τῇ Ιουτλανδίᾳ.

Κτήσεις τῆς Δανίας. Κτήσεις ἡ Δανία ἔχει τὰς ἑξῆς:

Ἐν Εύρωπῃ τὰς γῆσους Φαρδίας πρὸς Β. τῆς Σκωτίας, αἴτινες είναι πετρόδεις καὶ ἥφαιστειογενεῖς καὶ κατοικοῦνται ὑπὸ Σκανδιναύων ἀλιέων· καὶ τὴν ΒΔ. τῶν γῆσων τούτων κειμένην μεγάλην καὶ ψυχροτάτην γῆσον Ίσλανδίαν, ἥτις είναι δρεινὴ ἔχουσα καὶ πολλὰ ἥφαιστεια, ὡν τὰ δονομαστότερον είναι ἡ Έκλα (1557 μ. ὅψ.), καὶ πρωτεύουσαν τὴν Ρεύκιαβίκην (6,000 κατ.).

Ἐν Ἀμερικῇ τὴν γῆσον Γροιπλανδίαν καὶ ἐκ τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν τὰς γῆσους Άγιον Θωμᾶν, Άγιον Ιωάννην καὶ Τίμιον Σταυρόν.

γ) ΣΟΥΗΔΙΑ

(Ἐπιφ. 447,864 □ χμ. Ηληθ. 5,378,000).

Ἡ Σουηδία, κειμένη ἐπὶ τῆς Σκανδιναվῆς χερσονήσου, κατέχει τὸ ἀνατολικὸν μέρος αὐτῆς. Κείται δὲ ἡ γερσάνησος αῦτῃ, ἥτις είναι ἡ μεγίστη τῆς Εύρωπης, μεταξὺ τοῦ Βορείου Παγωμένου Ωκεανοῦ, τοῦ Ατλαντικοῦ Ωκεανοῦ, τῆς Γερμανικῆς θαλάσσης, τῶν κόλπων Σκαγερράκου καὶ Καττεγάτου καὶ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης.

Κόλποι. Κόλπους ἔχει ἡ Σουηδία τοὺς εἰρημένους Σκαγεο-
ράκην καὶ Καιτεγάτην, καὶ τὸν τῆς Στοκχόλμης, καὶ τὸν Βο-
θνικόν.

Νήσοι. Νήσους ἔχει τὴν Γοττιλάνδην καὶ τὴν Οιλάνδην κει-
μένας ἐν τῇ Βαλτικῇ θαλάσσῃ.

"Ορη. Ὁρη ἔχει τὰς Σκανδινανίκας "Αλπεις, αἵτινες ἔκτει-
νονται ἀπὸ τοῦ Βορείου ἀκρωτηρίου μέχρι τοῦ νοτίου τῆς Νορ-
θηγίας ἀκρωτηρίου Λινδεσοναίου καὶ χωρίζουσι τὴν Σουηδίαν ἀπὸ
τῆς Νορθηγίας.

Ποταμοί. Ποταμοὺς δὲ ἔχει πολλούς, ὧν οἱ σπουδαιότεροι εί-
ναι ὁ Τορνέας, ὁ Άγγερομάννος καὶ ὁ Δάλλας πηγάζοντες ἐκ τῶν
Σκανδινανίκων "Αλπεων καὶ ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Βοθυνικὸν κόλ-
πον καὶ ὁ Κλάρας πηγάζων ἐκ τῶν αὐτῶν ὀρέων καὶ ἐκβάλλων
εἰς τὴν λιμνὴν Βενέρην. Πάντες δὲ οἱ ποταμοὶ τῆς χώρας ἔνεκα
τῆς κλιμακοειδοῦς κατασκευῆς τοῦ ἐδάφους εἰναι καταρρακτώ-
δεις καὶ δρυητικοί.

Λιμναῖ. Τῶν δὲ λιμνῶν σπουδαιότεραι εἰναι ἡ Βενέρη, ἡ με-
γίστη τῆς Σκανδινανίκης χερσονήσου, ἡ Βεττέρη, ἡ Ιελμάρη καὶ
ἡ Μαιλάρη, ἥτις εἰναι πλήρης νησίδων καὶ συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς
Βαλτικῆς θαλάσσης. Διὰ τῶν λιμνῶν Βενέρης καὶ Βεττέρης διέρ-
χεται ἡ διώρυξ Γαῖτα, ἡ ἐγώνουσα τὴν Γερμανικὴν θάλασσαν μετὰ
τῆς Βαλτικῆς.

Κλῖμα, ἔδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῆς Σουηδίας εἰναι
ψυχρὸν καὶ ὑγιεινόν, τὸ ἔδαφος καλῶς καλλιεργημένον καὶ τὰ
σπουδαιότερα τῶν ἔξαγομένων προϊόντων ξυλείας, ζῷα, δημητρια-
κοὶ καρποί, ιχθύες, δέρματα, κτηνοτροφικὰ εἰδη, μέταλλα δ.ά-
φορα κλπ.

Ύλικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξις τῆς χώρας. Ἐν Σουη-
δίᾳ εἰναι τὰ μέγιστα ἀνεπτυγμένα καὶ τὸ ἐμπόριον, καὶ ἡ βιομη-
χανία, καὶ ἡ συγκοινωνία, καὶ ἡ ἐκπαίδευσις.

Κάτοικοι καὶ θρησκεία αὐτῶν. Οἱ Σουηδοὶ εἰναι, ώς καὶ
οἱ Δανοί, Νορμανδικῆς καταγωγῆς ἀνήκοντες καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν
Γεωγραφικὰ Πατσοπούλου Β' τεῦχος

Ψηφιοποίηθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Γερμανικήν δρασθνίαν. Ήλθεν δὲ τούτων υπάρχουσι καὶ ὄλιγοι φίνοι καὶ Λάπτωνες. Ἀπαντες δὲ εἶναι διαμαρτυρόμενοι τὴν θρησκείαν.

Πολεμικὰ δυνάμεις. Ο στρατὸς τῆς Σουηδίας ἀνέρχεται ἐν πολέμῳ εἰς 520,000 ἀνδρῶν, ἢ δὲ στόλος σύγκειται ἐξ 74 πλοίων, ἢ δὲ τὰ 24 εἶναι θωρηκτά. Ηρός δὲ τούτοις ναυπνηγοῦνται γῆραι καὶ 17 τορπιλλικὰ καὶ ἀντιτορπιλλικά.

Πολλτευμα. Τὸ δὲ πολλέτευμα τῆς γύρας εἶναι μοναρχία συνταγματική. Βασιλεὺς δὲ αὐτῆς εἶναι ὁ Γουσταῦος ὁ Α'.

Πρωτεύουσα τῆς Σουηδίας εἶναι ἡ Στοκχόλμη (338,000 κατ.) καιμένη πορὰ τὰς ἐκβολὰς τῆς λίμνης Μαιλάρης καὶ ἐκτισμένη ἐν μέρει καὶ ἐπὶ γησίδων, ὡς ἡ Βενετία εἶναι δὲ ἡ πρώτη τοῦ κράτους ἐιπορική καὶ βιομήχανος πόλις καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν αὐτοῦ κέντρον ἔχουσα ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστηρῶν καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ σχολὰς ἰατρικῆς, φαρμακευτικῆς, γεταλλείας καὶ δασογομίας. Ἀλλαὶ δὲ πόλεις αὐτῆς σπουδαίατεραι εἶναι ἡ Ούψαλα (25,000 κατ.) ἔχουσα διοικαστὸν πανεπιστήμιον ἡ Καρλσκρόνα (27,000 κατ.) ὁ ναυσταθμός τῆς Σουηδίας, ἡ Καλμάρη (15,000 κατ.) λιμὴν ὁχυρός ἡ Λούνθη (20,000 κατ.), ἐν ἥ τὸ δεύτερον πανεπιστήμιον τοῦ κράτους ἡ Μαλμόη (80,000 κατ.) πόλις ἐμπορική ἡ Γατεβόργη (162,000 κατ.) ἡ δευτέρα κατὰ τὸν πληθυσμὸν πόλις τῆς Σουηδίας καὶ ἡ Νορρκοπιγγ (46,000 κατ.).

Δ') ΝΟΡΒΗΓΙΑ

(*Επιφ. 222,987 □ χμ. Ηληθ. 2,330,000).

Ἡ Νορβηγία καμιάνη καὶ αὐτὴ ἐπὶ τῆς Σκανδιναντικῆς γερσονήσου πατέγει τὸ δυτικὸν αὐτῆς μέρος.

Κάλποι. Ἐγειρεῖ δὲ κόλπους τὸν τῆς Τρορδγένης πρὸς Δ. καὶ τὸν τῆς Χριστιανίας πρὸς Ν.

Νήσοι. Νήσους έχει πλείστας, όντας αἱ σπουδαιότεραι εἰναι ἡ Μαγερόβη πρὸς Β. καὶ αἱ Βεστεράλαι πρὸς Αοφόιαν ΒΔ.

Ποταμοί. Ποταμοὺς δὲ έχει πολλοὺς, ὅλλα μικρούς. Όντας σπουδαιότερος εἶναι δὲ Ιλόμισρος πηγήζων ἐκ τῶν Σκανδιναϊκῶν οὐλῶν καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν πόλιον τῆς Χριστιανίας.

Κλῖμα, ἔδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῆς Νορβηγίας εἶναι, ὡς καὶ τὸ τῆς Σουηδίας, ψυχρὸν καὶ υγρεύοντας τὰ δὲ ἔδαφος ἀγονού παράγον μόνον εἰς ἐλάχιστον καλλιεργούμενον μέρος δημιτριακούς καρπούς καὶ γεώμηλα. Εἰδὼς καὶ οἱ πάτοικοι ἀσχολοῦνται κυρίως εἰς τὴν ἀλείχην, τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν δασικήν, τὴν θήραν, τὴν μεταλλείαν, τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν, γίνεται τῶν σημαντικοτέρων τῆς Εὐρώπης.

Κάτοικοι καὶ θρησκεία αὐτῶν. Οἱ Νορβηγοί εἶναι, ὡς καὶ οἱ Δανοὶ καὶ οἱ Σουηδοί, Νορμανδικής καταγωγῆς ἀνθρώποις καὶ αὗτοι εἰς τὴν Γερμανικήν διμειοῦνται. Ηλիκὴ δὲ τούτων ὑπάρχουσι καὶ ὅλης Λάπωνες. "Απαντεῖς δὲ εἶναι διαμικρυρόμενοι τὴν θρησκείαν.

Ύλική καὶ πνευματική ἀνάπτυξις τῆς χώρας. Ἐν τῇ Νορβηγίᾳ εἶναι λίκην ἀνεπτυγμένην καὶ ἡ ἐμπορία, καὶ ἡ συγκοινωνία καὶ ἡ ἐπιπλαίδευσις.

Πολεμικὰ δυνάμεις. Οἱ στρατὸς ἀνέρχεται ἐν εἰρήνῃ μὲν εἰς 30,000 ἄνδρων, ἐν πολέμῳ δὲ εἰς 180,000· δὲ τούτος σύγκειται ἐκ 54 διαφόρων πλοίων.

Πολίτευμα. Τὸ δὲ πολίτευμα τῆς Νορβηγίας εἶναι μοναρχία συνταγματική. Βασιλεὺς δὲ αὐτῆς ἡτοί μέχρι τοῦ 1905 ὁ αὐτὸς καὶ τῆς Σουηδίας Ὅσκαρ ὁ Β'. Ἐπειδὴ διωρὶς οἱ Νορβηγοί ἐπέθυνον γ' ἀποχωρισθῆσι τῆς Σουηδίας, ἐξέλεξαν κατὰ τὸ ἔτος ἑκατὸν τρισίου βασιλέα, τὸν δευτερότοκον οὐδὲν τοῦ νῦν βασιλέως τῆς Δανίας Χριστιανοῦ Φρειδερίκου, ἀνεψιὸν δὲ τοῦ ἡμιετέρου βασιλέως, Κάρολου, οὗτοις ἀποδεξάμενος τὸ στέλμα τῆς Νορβηγίας μετωνομάσθη Χάκων Ζ'.

Πρωτεύουσα τῆς Νορβηγίας εἶναι ἡ Χριστιανία (235,000 κ.)

παρὰ τὸν διμώνυμον κόλπον, ἔχουσα πανεπιστήμιον, διστεροσκηπείον, ἐξαίρετον λημένη καὶ σπουδαῖον ἐμπόριον οἰκοδομικῆς ξυλείας. "Αλλαι δὲ πόλεις αὐτῆς σπουδαιότεραι εἰναι ἡ Χριστιανοάρδη (16,000 κατ.) παρὰ τὴν εἰσόδον τοῦ Σκαγερράκου, λημῆν πολεμικός ἡ Βεργένη (75,000 κατ.) παρὰ τὸν Ατλαντικὸν Ωκεανόν, πόλις ἐμπορικωτάτη καὶ τὸ κέντρον ἵδιως τοῦ ἐμπορίου τῶν ἤθουών (φεγγῶν, βακαλάων κλπ.), ὅπερ εἶναι μέγιστον κατὰ τὴν ἀκτὴν ἐκείνην τῆς Νορβηγίας· καὶ ἡ Τρογδύεμη (40,000 κατ.) παρὰ τὸν διμώνυμον κόλπον.

ε') ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΡΩΣΣΙΑ

(Ἐπιφ. 5,390 000 □ χμ. Ηληθ. 111,300,000).

"Η Εύρωπαική Ρωσσία εἶναι τμῆμα τῆς ἀπεράντου Ρωσσίκης αυτοκρατορίας, ἥτις ἐκτείνεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν τῇ Ἀσίᾳ. Κατέχει δὲ ἡ Εύρωπαική Ρωσσία τὸ μέγα ΒΑ. βαθύπεδον τῆς Εύρωπης, ὅπερ κείται μεταξὺ τοῦ Βορείου Παγωμένου Μικεανοῦ, τῆς Βαλικῆς Θαλάσσης, τῆς Γερμανίας, τῆς Ανατολίας, τῆς Ρωμουνίας, τοῦ Εδεσίνου Πόντου, τῆς Κασπίας Θαλάσσης, τοῦ Ουράλη ποταμοῦ καὶ τῶν Ουραλίων δρέων.

Κόλποι. Ἐχει δὲ κόλπους ἐν μὲν τῷ Β. Παγωμένῳ Ωκεανῷ τὸν Ταϊκαϊόν καὶ ἐν τῇ Δευκηλίας Θαλάσσῃ τὸν τοῦ Μεσένη, τὸν τοῦ Αρχογγέλου ἡ Δούνα, καὶ τὸν τοῦ Ορέα ἐν δὲ τῇ Βαλτικῇ Θαλάσσῃ τὸν Βοσπόρο, τὸν Φαννικὸν καὶ τὸν τῆς Ρίγης.

Νῆσοι. Νήσους ἔχει ἐν μὲν τῷ Β. Παγωμένῳ Ωκεανῷ τὴν Νέον Ζεμλαν (διπλῆν) καὶ τὴν Σπιτζβέργην, οἵτινες εἴναι κεκαλυμέναι ὑπὸ παγετώνων καὶ χρησιμεύουσιν ὡς σταθμοὶ εἰς τοὺς ἔρευνητὰς τοῦ Βορείου πόλου προσέτι δὲ τὴν Βαϊγάτσην καὶ τὴν Καλγονγέβην. Ἐν δὲ τῇ Βαλτικῇ Θαλάσσῃ τὰς Άλανδρας, τὴν Δαγόνην καὶ τὴν Ολσέλιγ.

Χερσόνησοι. Χερσονήσους δὲ ἔχει ἐν μὲν τῷ Β. Παγωμένῳ

“Ωκεανῷ τὴν Κανίην, καὶ τὴν Κόλαν ἐν δὲ τῷ Εὔξείνῳ Πόντῳ τὴν Κριμαϊκήν, ἥτις ἔνοισται μετὰ τῆς Ρωσίας διὰ τοῦ Ηερεκοπίου ισθμοῦ.

Ορη. Η Εύρωπαϊκή Ρωσία εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον πεδινή. Τὰ μόνα δὲ ὅρη αὐτῆς εἰναι τὰ Οὐράλια, ἃτινα χωρίζουσιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ασίας, τὰ Κριμαϊκά, δὲ Καύκασος καὶ τὰ ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν τῆς χώρας χθαυμαλώτερα καὶ διασπόδη Βαλδαία.

Ποταμοί. Ποταμοὺς δὲ ἔχει πολλούς, ὃν οἱ σπουδαιότεροι είγαιοι δὲ Πετσόδρας πηγάζων ἐκ τῶν Οὐραλίων ὁρέων καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν Β. Παγωμένον Ὀκεανόν δὲ Οὐράλης πηγάζων ἐκ τῶν αὐτῶν ὁρέων καὶ ἐκβάλλων εἰς τὴν Κασπίαν θάλασσαν δὲ Βόλγας, δὲ μεγιστος ποταμὸς τῆς Εύρωπης, πηγάζων ἐκ τῶν Βαλδαϊών ὁρέων καὶ ἐκβάλλων εἰς τὴν αὐτὴν θάλασσαν δὲ Δούνας πηγάζων ἐκ τῶν αὐτῶν ὁρέων καὶ ἐκβάλλων εἰς τὴν Λευκὴν θάλασσαν δὲ Νεύας, οἵτις πηγάζει ἐκ τῆς λίμνης Λαδόγης καὶ διαρρέων τὴν Πετρούπολιν ἐκβάλλει εἰς τὸν Φιννικὸν κόλπον δὲ Δάνος πηγάζων ἐκ τῶν Βαλδαϊών ὁρέων καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν κόλπον τῆς Τίγης δὲ Βεστούλας πηγάζων ἐκ τῶν Καρπαθίων ὁρέων καὶ ἐκβάλλων εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν δὲ Δὸν πηγάζων ἐκ τῶν Βαλδαϊών ὁρέων καὶ ἐκβάλλων εἰς τὴν Αζοφικὴν θάλασσαν δὲ Αρείπερος πηγάζων ἐκ τῶν αὐτῶν ὁρέων καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον καὶ δὲ Αρείπερος πηγάζων ἐκ τῶν Καρπαθίων ὁρέων καὶ ἐκβάλλων καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον.

Λίμναι. Τῶν δὲ λιμνῶν τῆς Εύρωπαϊκῆς Ρωσίας σπουδαιότεροι είγαιοι ἡ Λαδόγα, ἥτις εἶναι ἡ μεγίστη τῆς Εύρωπης· ἡ Όνεγα, ἥτις συνδέεται μετὰ τῆς Λαδόγης διὰ τοῦ ποταμοῦ Σβίρου· ἡ Πέλπας καὶ ἡ Πλαμένη, ἥτις συνδέεται μετὰ τῆς Λαδόγης διὰ τοῦ ποταμοῦ Βολγόβου.

Κλῖμα, ἔδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῆς Εύρωπαϊκῆς Ρωσίας εἶναι φυχρὸν μὲν πρὸς Β., εὔκρατον δὲ πρὸς Ν.: τὸ δὲ ἔδαφος ποικίλον καὶ τὰ κυριώτερα τῶν προϊόντων ἀφθονα σιτηρά, ἐυλεία, κτηνοτροφικὰ εἰδη, χαθιάριον, ζῷα, δέρματα, ποικίλα μέ-

ταλλα, σίνη χρυσός, πλάτινη, γκαλκός, πολύτιμοι λίθοι, μέλαχς κατε-
ἄλλα διάφορα.

Κάτοικοι καὶ θρησκεία αὐτῶν. Ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ῥωσίᾳ, ἐκτὸς τῶν κυρίων Ῥώσων, οἵτινες εἶναι οἱ πλείστους τῶν κατοίκων, κατοικοῦσι καὶ πολλοὶ ἄλλοι λαοί, οἷον Πολωνοί, Λιθουανοί, Τάταροι, Εδραίοι, Γερμανοί, Ρωμοσύνοι, Ἐλληνες, Φίννοι, Κρ-
κάσιοι ἢ Τσερκέζοι (οἱ πάλαι Κερκέτιοι καλούμενοι), Καλμιούκοι
καὶ ἄλλοι. Θρησκεία δὲ ἐπισημιος καὶ ἐπικρατεῖσα εἶναι ἡ ὁρίσ-
δοξος γριτιανική. Πλὴν ἔμιν τῶν ὁρίσδοξων ὑπάρχουσι καὶ κα-
θολικοί, διακριτορόμενοι, ιουδαῖοι, μωαμεθανοί καὶ τινες εἰδικό-
λάτραι.

‘Υλικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξις τῆς χώρας. Ἐν Ῥωσίᾳ
τὸ μὲν ἐμπόριον καὶ ἡ συγκοινωνία εἶναι λίγην ἀνεπτυγμένα, διότι
διευκολύνονται τὰ μέγιστα διὰ τῶν πλωτῶν ποταμῶν, τῶν διωρό-
χων καὶ τῶν σιδηροδρόμων. Ἐπίσης δὲ ἀνεπτυγμένα εἶναι καὶ ἡ
γεωργία, καὶ ἡ κινητοροφία καὶ ἡ δασική, αἵτινες εἶναι ἡ κυρία
ἐνασχόλησις τῶν κατοίκων. Ἔξ ἐναντίας δὲ ἡ μὲν βιομηχανία εί-
ναι ἐλλιπής, ἡ δὲ ἐκπαίδευσις ἐλλιπεστάτη, ἣν καὶ ὑπάρχουσι πολλὰ
σχολεῖα, όπου πανεπιστήμια, ἀκαδημίαι καὶ πολλὰ ἄλλα ἐκπα-
δευτήρια.

Πολεμικαὶ δυνάμεις τῆς Ῥωσσίας. Οἱ στρατὸς τῆς ὅλης αὐ-
τοκρατορίας ἀνέρχεται ἐν εἰρήνῃ μὲν εἰς 1,380,000 ἀνδρῶν, ἐν
πολέμῳ δὲ εἰς 3,600,000· ὁ δὲ στόλος σύγκειται ἐκ 400 πλοίων,
ἕξ δὲ 74 θωρηκτά.

Πολίτευμα. Τὸ δὲ πολίτευμα τῆς χώρας πρότερον μὲν ὡς
μοναρχία ἀπόλυτος, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1906 ἐγένετο μοναρχία
συνταγματικὴ μετὰ περιωρισμένων ὅμιλων δικαιωμάτων. Ὁ δὲ ρυ-
νάρχης τῆς Ῥωσσίας τιτλοφορεῖται Τσάρος καὶ Αὐτοκράτωρ πα-
σῶν τῶν Ῥωσσῶν, Βασιλεὺς τῆς Πολωνίας καὶ Μέγας Αυλῆς τῆς
Φιγγλανδίας. Νῦν δὲ αὐτοκράτωρ εἶναι ὁ Νικόλαος δ' Β'.

Ἐν Εὐρωπαϊκῇ Ῥωσσίᾳ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν μερῶν: 1) ἐκ

τῆς κυρίως 'Ρωσίας' 2) ἐκ τοῦ βασιλείου τῆς Ηὐλανίας καὶ 3) ἐκ τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τῆς Φιγγανδίας.

Πρωτεύουσα τῆς 'Ρωσσικῆς αὐτοκρατορίας είναι ἡ Πετρούπολις (1,450,000 κατ.) κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πέτρου τοῦ Μεγάλου τῷ 1703. Καταὶ δὲ αὕτη παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νεύκα καὶ ἐπὶ τῶν γήσων, ἀς οὗτος σχηματίζει διασχιζόμενος εἰς πολλοὺς βραχίονας, καὶ εἶναι πόλις πλουσία καὶ ἐμπορικὴ ἔχουσα μεγαλοπρεπή ἀνάκτορα, πλείστους ναούς μεγάλους καὶ δραιοτάτους, πανεπιστήμιον, ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημόνων καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν, μιουσεῖα πλούσια, ἀστεροσκοπεῖον, μεταλλευτικὴν σχολὴν καὶ πλειστα ἄλλα. Παρὰ τὴν Πετρούπολιν ἐπὶ τῆς νησίδος Κοτίνης ἐν τῷ Φιννικῷ κόλπῳ κείται ἡ Κρονστάδη (60,000 κατ.), γῆς εἶναι διχυρώτατος πολεμικὸς λιμνὴν χρησιμεύων πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Πετρουπόλεως. Ἀλλαὶ δὲ πόλεις ἔξιαὶ λόγου ἐν τῇ κυρίως 'Ρωσίᾳ είναι ἡ Ρίγα (285,000 κατ.) παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δύνα πόλις ἐμπορικὴ καὶ βιομήχανος· τὸ Κίεβον (250,000 κατ.) ἵερὰ πόλις τῶν Ρώσων παρὰ τὸν ποταμὸν Δνείπερον ἔχουσα πανεπιστήμιον καὶ μεγάλα καὶ πλούσια μοναστήρια· ἡ Πολιάβα (55,000 κατ.) ΝΑ. τοῦ Κιέδου, δημοκατὴ διὰ τὴν ἐν ἔτει 1709 γῆταν τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας Καρόλου τοῦ ΙΒ' ὑπὸ τοῦ Πέτρου τοῦ Μεγάλου· τὸ Χάρκοβον (175,000 κατ.) ἔχον πανεπιστήμιον· τὸ Κισινέβιον (110,000 κατ.) ἐν τῇ Βεσσαραβίᾳ πόλις ἐμπορικὴ· ἡ Οδησσός (410,000 κατ.) παρὰ τὸν Εὔξεινον Πόντον, ἡ ἐμπορικωτέρα πόλις τῆς 'Ρωσσίας ἔχουσα καὶ πανεπιστήμιον καὶ κατοικουμένη καὶ ὑπὸ πολλῶν Ἐλλήνων· τὸ Νικολάϊεφ (95,000 κατ.) ΒΑ. τῆς Οδησσοῦ, σπουδαῖος ἐμπορικὸς καὶ πολεμικὸς λιμνὴν ἡ Χερσών (60,000 κατ.) παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Δνειπέρου· ἡ Σεβαστούπολις (55,000 κατ.) ἐν τῇ Κριμαϊκῇ χερσονήσῳ, πόλις δικυρὰ καὶ ἐμπορικὴ· τὸ Τιγκανον (55,000 κατ.) παρὰ τὴν Ἀζοφικὴν θάλασσαν, πόλις ἐμπορικῷ ἀτῃ ἐξάγουσα μεγάλας ποσότητας σίτου καὶ κατοικουμένη καὶ ὑπὸ πολλῶν Ἐλλήνων· ἡ Μόσχα (1,150,000 κατ.) ἐν τῷ μέσῳ περίπου τῆς χώρας, παλαιᾶ

πρωτεύουσα τῆς Ῥωσσίας, ἔχουσα μέγαρα μεγαλοπρεπῆ καὶ διάφορα μνημεῖα, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς τὴν δύναμιν συνοικίαν *Κρεμλῖνον*, ἐν ᾧ τὰ ἀρχαῖα ἀγάκτορα τῶν Τσάρων τῆς Ῥωσσίας καὶ πλεῖστοι ναοὶ περικαλλεῖς, ἐξ ὧν διακρίνεται ἡ μητρόπολις τοῦ Ἐναγγελισμοῦ, ἐν ᾧ στέφονται οἱ αὐτοκράτορες τῆς Ῥωσσίας· τὸ *Καζάν* (130,000 κατ.) παρὰ τὸν Βόλγαν, πόλις ἐμπορική καὶ βιομήχανος ἔχουσα καὶ πανεπιστήμιον· ἡ *Πέρμη* (46,000 κατ.), ἣτις κειμένη ἐπὶ τῷ δυτικῷ ακτιών τῶν Οὐραλίων δρέων ἔχει μελετεῖα χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ εἶναι κέντρον τῶν εἰς τὴν Σιβηρίαν ἀγρόνιων σιδηροδρόμων· τὸ *Σαράτοβον* (140,000 κατ.) παρὰ τὸν Βόλγαν, ἐν τῷ σπουδαιοτέρῳ ἐμπορικῷ αὐτοκράτορες τῆς Ῥωσσίας· καὶ τὸ *Αστραχάν* (115,000 κατ.) παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Βόλγα, σταθμὸς τῶν εἰς τὴν Περσίαν διὰ τῆς Κασπίας θαλάσσης πλεόντων πλοίων καὶ τῆς ἀλιείας τῶν ἰχθύων, ἐξ ὧν ἐπάγεται τὸ μαυροκάρυον γαλινάκι.

Ἐν δὲ τῇ *Πολωνίᾳ*, ἣτις ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1863 εἶναι συγκεχωνευμένη μετὰ τῆς Ῥωσσικῆς αὐτοκρατορίας, σπουδαιοτέρα πόλις εἶναι ἡ *Βαρσοβία* (685,000 κατ.) πρωτεύουσα αὐτῆς κειμένη παρὰ τὸν Βιστούλαν, πόλις δύναμις ἔχουσα πανεπιστήμιον καὶ κατοικουμένη καὶ ὑπὸ πολλῶν Ἑβραίων.

Φιννλανδία (ἐπιφ. 373,604 □ χμ., πληθ. 2,935,000). Ἡ Φιννλανδία, ἣτις εἶναι *Μέγα Δουκᾶτον*, κειμένη πρὸς Β. τοῦ Φιννικοῦ αόλπου, εἶναι μὲν ἡγεμόνη μετὰ τῆς Ῥωσσίας ἀπὸ τοῦ 1809, ἀποτελεῖ δημος κράτος ἴδιον συνταγματικὸν ἔχον ἵδιαν βουλὴν, ἴδιους νόμους καὶ ἴδιαν διοικησιν· ἡγεμόνων δὲ αὐτῆς εἶγαι αὐτὸς δούλος αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ὁς *Μέγας Δούξ*. Πρωτεύουσα αὐτῆς εἶναι ἡ *Ελσιγγφόρση* (125,000 κατ.) παρὰ τὸν Φιννικὸν αόλπον, ἔχουσα πανεπιστήμιον καὶ λαμπρὰς οἰκοδομάς.

Κτήσεις ἡ Ῥωσσία ἔχει μόνον ἐν τῇ Ἀσίᾳ, αἴτινες καὶ ἀποτελούσαι τὴν *Ασιατικὴν Ρωσίαν*, περὶ τῆς ἐλέγχθησαν τὰ δέοντα ἐν τῇ ἡπείρῳ ἐκείνῃ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Η Εύρωπη συγχρινομένη πρὸς τὰς λοιπὰς γῆπείρους τῆς γῆς κατέχει μεταξὺ αὐτῶν κατὰ μὲν τὴν ἔκτασιν τὴν τετάρτην θέσιν μένον τῆς Αὐστρολίας οὖσα μεγαλειόρα κατὰ δὲ τὸν πληθυσμὸν τὴν δευτέραν, μόνον τῆς Ἀσίας οὖσα ὑποδεεστέρα. Εἶναι δημος ἀναμφισθῆτή τως ἡ σπουδαιοτάτη πασῶν, διότι ὑπῆρξε πάντοτε ἡ ἐστία τῶν φύτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Κείται δὲ ὀλόκληρος σχεδὸν ἐν τῇ Βορείῳ Εὐρατῳ Ζώνῃ καὶ δριζεται πρὸς Β. ὑπὸ τοῦ Βορείου Παγωμένου Ὡκεανοῦ πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὡκεανοῦ πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τῆς Ηροποντίδος, τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τῆς Ἀζοφικῆς θαλάσσης καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Κασπίας θαλάσσης, τοῦ πεταμοῦ Οὐραλή καὶ τῶν Οὐραλίων ὁρέων.

Ἐχει: δὲ ἡ Εύρωπη θαλάσσας ἐν μὲν τῷ Βορείῳ Παγωμένῳ Ὡκεανῷ τὴν Καρπήν καὶ τὴν Λευκήν ἐν δὲ τῷ Ἀτλαντικῷ τὴν Βόρειον ἡ Γερμανική, τὴν Ἀρατολικήν ἡ Βαλτική, τὴν Βρετανικήν ἡ τῆς Μάγχης, τὴν Ἰολανδικήν καὶ τὴν Μεσόγειον, ἡς μέρη εἶναι τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ἡ Ηροποντίς, ὁ Εὔξειος Πόντος καὶ ἡ Ἀζοφική θάλασσα.

Πελάγη ἔχει μόνον ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσση, καὶ ταῦτα είνοι: τὸ Ἰβηρικόν, τὸ Αιγαῖον, τὸ Τυρρηνικόν, τὸ Ἀδριανικόν, τὸ Ἰόνιον καὶ τὸ Αἰγαῖον, οὓτινος μέρη είναι: τὸ Κρητικόν, τὸ Μυρτικόν καὶ τὸ Θρακικόν.

Κόλπους ἔχει ἡ Εύρωπη πολλούς, όντας οἱ σπουδαιότεροι εἶναι ἐν μὲν τῇ Λευκῇ θαλάσσῃ ὁ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἡ Δουΐτρα, καὶ ὁ τοῦ

Ονέγα· ἐν τῇ Βαλτικῇ θαλάσσῃ ὁ Βοσπορός, ὁ Φαντικὸς καὶ ὁ τῆς "Ρίγης" ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Ὡκεανῷ ὁ Γασκωνικός· ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσσῃ ὁ τῆς Βαλεντίας καὶ ὁ τοῦ Λέοντος· ἐν τῷ Διγυστικῷ πελάγει ὁ τῆς Γερούνας· ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει ὁ τῆς Νεαπόλεως· ἐν τῷ Ἀδριατικῷ πελάγει ὁ τῆς Βενετίας, ὁ τῆς Τεργέστης καὶ ὁ τῆς Φιούμης· ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει ὁ τοῦ Τάραντος, ὁ Ἀμβρακικός, ὁ τῶν Πατρῶν, ὁ μετὰ τούτου διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Ρίου συνδεόμενος Κορινθιακός, ὁ Κυπαρισσιακός, ὁ Μεσσηνιακός καὶ ὁ Λακωνικός· ἐν τῷ Αἰγαϊῳ πελάγει ὁ Ἀργολικός, ὁ Σαρωνικός, ὁ Εὐβοϊκός, ὁ Παγασητικός, ὁ Θερμαϊκός, ὁ Τορωναῖος, ὁ Σιγγυτικός, ὁ Στρυμονικός καὶ ὁ Μέλας· καὶ ἐν τῷ Κρητικῷ πελάγει ὁ τῆς Σούδας.

Χερσονήσους ἔχει σπουδαιοτέρας πρὸς Β. μὲν τὴν Κόλαν, τὴν Κανίνην, τὴν Σκανδιναվικὴν καὶ τὴν Ἰουνιλανδικήν πρὸς Δ. τὴν Βρεττανικὴν (ἐν τῇ Β. Γαλλίᾳ)· καὶ πρὸς Ν. τὴν Ηυρηγραικὴν ἢ Ἰβηρικήν, τὴν Ἰταλικὴν ἢ τῶν Ἀπερρίνων, τὴν Ἐλληνικὴν καὶ τὴν Κριμαϊκὴν ἢ Ταυρικήν.

Ἀκρωτήρια σπουδαιότερα ἔχει τὸ Βόρειον ἐν τῇ Νορθηγίᾳ, ὅπερ είναι τὸ βορειότατον τῆς Εὐρώπης· τὸ Φινιστέριον εἰς τὰ ΒΔ. τῆς Ἰσπανίας· τὴν Ῥόκαν εἰς τὰ ΝΔ. τῆς Πορτογαλίας, ἥτις είναι τὸ δυτικότατον ἀκρωτήριον τῆς Εὐρώπης· τὴν Τυρίφαν, ἥτις είναι τὸ νοτιώτατον ἀκρωτήριον τῆς Εὐρώπης κείμενον εἰς τὰ Ν. τῆς Ἰσπανίας· καὶ τὸ Ταΐραρον καὶ τὴν Μαλέαν ἐν Πελοποννήσῳ.

Πορθμοὺς σπουδαιοτέρους ἔχει τὸν τῆς Σεύνδης, ὅστις χωρίζει τὴν Σκανδιναվικὴν χερσόνησον ἀπὸ τῆς νήσου Σηλανδίας· τὸν Μέγαν Βέλτον, ὅστις χωρίζει τὴν νῆσον Σηλανδίαν ἀπὸ τῆς νήσου Φυγίας· τὸν Μικρὸν Βέλτον, ὅστις χωρίζει τὴν νῆσον Φυγίαν ἀπὸ τῆς Ἰουτλανδικῆς χερσονήσου· τὸν τοῦ Καλοί, ὅστις χωρίζει τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας· τὸν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ὅστις χωρίζει τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τῆς Ἰρλανδίας· τὸν Βόρειον, ὅστις χωρίζει τὴν Σκωτίαν ἀπὸ τῆς Ἰρλανδίας· τὸν τοῦ Γιβραλτάρο, ὅστις χωρίζει τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Αφρικῆς· τὸν τῆς Μεσοήγης ἢ Σικε-

λικὸν λεγόμενον, ὅστις χωρίζει τὴν νῆσον Σικελίαν ἀπὸ τῆς Ἰταλίκης χερσονήσου· τὸν τοῦ Ὀτράνδου, ὅστις χωρίζει τὴν Ἰταλικὴν χερσόνησον ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου· τὸν τοῦ Ρίου, ὅστις χωρίζει τὴν Στερεάν Ἑλλάδαν ἀπὸ τῆς Ηελοποννήσου· τὸν Εύβοϊκὸν Εὔρυτορ, ὅστις χωρίζει τὴν Βοιωτίαν ἀπὸ τῆς Εύβοίας· τὸν Ἑλλήσποντον, ὅστις συνδέει τὸ Αἰγαῖον πέλαγος μετὰ τῆς Προποντίδος· τὸν Θρακικὸν Βόσπορον, ὅστις συνδέει τὴν Προποντίδα μετὰ τοῦ Εὗξεινον Πόντου· καὶ τὸν Κιμέρειον Βόσπορον, ὅστις συνδέει τὸν Εὗξεινον Πόντον μετὰ τῆς Ἀζοφικῆς θαλάσσης.

Ισθμοὺς δὲ ἔχει ἡ Εὐρώπη δύο, τὸν Κορινθιακόν, ὅστις συνδέει τὴν Ηελοπόννησον μετὰ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ τὸν Περσικόν, ὅστις συνδέει τὴν Κρητικὴν χερσόνησον μετὰ τῆς Τρασσίας.

Ορη. Τὰ κυριώτερα ὅρη τῆς Εὐρώπης εἰναι αἱ Ἀλπεις (Δυτικαὶ, Κεντρικαὶ, Ἀνατολικαὶ), διὰ ὑψηλοτέρα κορυφὴ εἰναι τὸ Λευκὸν ὄρος (4810 μ.) κείμενον εἰς τὰς Δυτικὰς Ἀλπεις. Ἐν Γαλλίᾳ τὰ Ἀρδενα, ὁ Ιούρδας, τὰ Βόσγια καὶ αἱ Κηφέρραι. Ἐν Γερμανίᾳ ὁ Μέλας Αρυμός, τὸ Ἔρτσον, τὰ Σαύδητα, τὰ Πιγάρτια καὶ τὸ Χάρτσον· ἐν τῇ Σκανδιναվικῇ χερσονήσῃ αἱ Σκανδινανῖκαι Ἀλπεις· ἐν Ισπανίᾳ τὰ Ηινρηγαῖα· ἐν Ἰταλίᾳ τὰ Ἀπέννινα. Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ χερσονήσῳ αἱ Διαρικαὶ Ἀλπεις, τὸ Σκάρδον, ἡ Πίγδος· ὁ Ὁκυμπός καὶ ὁ Αἴμος, τὰ Καρπάθια καὶ αἱ Τραγανούβανικαὶ Ἀλπεις ἐν Οὐγγαρίᾳ καὶ ἐν Ρωσίᾳ ὁ Καύκασος καὶ τὰ Οὐράλια.

Ακρωτήρια δὲ ἔχει ἡ Εὐρώπη σπουδαιότερα τὸ Βόρειον ἐν τῇ Νορθηγγίᾳ (τὸ βορειότατον τῆς Εὐρώπης)· τὸ Φαιστέρρον εἰς τὰ ΙΔ. τῆς Ισπανίας· τὴν Ρόκαν εἰς τὰ ΝΔ. τῆς Ηορτογαλίας (τὸ δυτικότατον τῆς Εὐρώπης)· τὴν Ταρίφαν εἰς τὰ Ν. τῆς Ισπανίας (τὸ γοτιώτατον τῆς Εὐρώπης) καὶ τὸ Ταΐραρον καὶ τὴν Μαλέαν ἐν Ηελοποννήσῳ.

Ηφαίστεια ἐνεργὰ ἔχει ἡ Εὐρώπη τὰ τῆς νήσου Ἰσλανδίας, διὰ σπουδαιότερον εἰναι ἡ Ἐκλα· τὸν Βεζούβιον παρὰ τὴν Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας· τὴν Αίτναν ἐν Σικελίᾳ· τὸ Σιρόδυμπολι ἐν ταῖς πρὸς Β. τῆς Σικελίας Λιπάραις νήσοις, καὶ τὸ τῆς Θήρας.

Πεδιάδας ἔχει πολλάς, δύν σπουδαιότεραι είναι ἐν Γαλλίᾳ ἢ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ, ἐν Ἰταλίᾳ ἢ τοῦ Πάδου καὶ ἡ τῆς Καμπανίας, καὶ ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ καὶ Ῥωμανίᾳ αἱ τοῦ Δουνάβεως.

Ποταμοὺς ἔχει ώστα πολλούς, δύν αἱ σπουδαιότεραι είναι: οἱ ἔξης: Ἐν Ῥωσσίᾳ ὁ Πετσχόρας ἐκβάλλων εἰς τὸν Β. Παγωμένον Ὁκεανόν ἡ Δουνίας ἐκβάλλων εἰς τὴν Λευκὴν θάλασσαν· καὶ ἡ Νεύας καὶ ὁ Δύνας ἐκβάλλοντες εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν. Ἐν Γερμανίᾳ ὁ Βιστούλας καὶ ὁ Ὀθερός ἐκβάλλοντες εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν, καὶ ὁ Ἀλβις, ὁ Βίσουργις καὶ ὁ Ρήνος ἐκβάλλοντες εἰς τὴν Ηερμικηνὴν θάλασσαν. Ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ Τάμεσις ἐκβάλλων εἰς τὴν αὐτὴν θάλασσαν. Ἐν Γαλλίᾳ ὁ Σηκουάνας ἐκβάλλων εἰς τὴν Βρετανικὴν θάλασσαν, ὁ Λείγηρος καὶ ὁ Γαρούρας, ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὁκεανόν, καὶ ὁ Ροδαρὸς ἐκβάλλων εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν. Ἐν Ισπανίᾳ ὁ Αούριος, ὁ Τάγος, ὁ Ιοναδιάνας καὶ ὁ Γοναδαλκιβίρ ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὁκεανόν, καὶ ὁ Ἐβρεος ἐκβάλλων εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν. Ἐν Ἰταλίᾳ ὁ Πάδος καὶ ὁ Ἀδίγης ἢ Ἀθεσις, ἐκβάλλοντες εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος· καὶ ὁ Ἀρος καὶ ὁ Τίβερις ἐκβάλλοντες εἰς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, ὁ Λούναρις, ὅστις διαφέρει πολλὰς χώρας καὶ ἐκβάλλει εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον, καὶ ἐν Ῥωσσίᾳ ὁ Αιείστερος καὶ ὁ Διείστερος ἐκβάλλοντες ἐπίστης εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον, ὁ Δὸν ἐκβάλλων εἰς τὴν Ἀζοφικὴν θάλασσαν καὶ ὁ Βόλγας, δι μέγιστος τῆς Εὐρώπης, καὶ ὁ Οδράλης ἐκβάλλοντες εἰς τὴν Κασπίαν θάλασσαν.

Άλμυρας δὲ ἡ Εὐρώπη ἔχει πολλάς, δύν αἱ σπουδαιότεραι είναι: ἐν Ῥωσσίᾳ ἡ Λαδόγα, ἡ Ὄνεγα, ἡ Πέλπος καὶ ἡ Ἰλμένη· ἐν Σουηδίᾳ ἡ Βερέρη, ἡ Βειέρη καὶ ἡ Μαιλάρη· ἐν Ἐλβεσίᾳ ἡ τῆς Ιερεύης, ἡ τῆς Ζυρίχης καὶ ἡ τῆς Κωνσταντίας· ἐν Ἰταλίᾳ ἡ Μεζων, ἡ Κωμος καὶ ἡ Γάρδα· ἐν Μακεδονίᾳ ἡ Λυχνῖτις· καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ Κωπαΐς ἀποξηρανθεῖσα κατὰ τὸ πλεῖστον.

Καὶ νήσους ἔχει πολλάς, δύν αἱ σπουδαιότεραι είναι ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Ὁκεανῷ ἡ Ισλανδία, ἡ Μεγάλη Βρετανία καὶ ἡ

'Ιρλανδία ἐν τῇ Βαλτικῇ θαλάσσῃ ἡ Σηλανδία, ἡ Φυνία, ἡ Γοττικάνδη καὶ ἡ Οίσέλη⁷ καὶ ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσσῃ αἱ Βαλεσφίδες, ἡ Κορσική, ἡ Σαρδηνία, ἡ Σικελία καὶ ἡ Κρήτη.

Τὸ κλῖμα τῆς Εὐρώπης εἶναι ἐν γένει εὐκρατόν καὶ ὑγιεινόν, πλὴν τῶν βορειοτάτων χωρῶν, διὰ τὸ κλῖμα εἶναι φυχρόν.

Τὰ δὲ προϊόντα τῆς Εὐρώπης εἶναι πολλὰ καὶ ποικίλα, οἷον δημητριακοὶ καρποί, ἀραβόσιτος, οἶνος, ἔλαιον, ἐσπεριδοειδῆ, ὅρυζα, καπνός, ἄρθρονοι καὶ πολυειδεῖς διπλραῖ, γεώμηλα, τεῦτλα, λενόν, κάνναβις, μέταξ, βάμβαξ, ὅσπρια καὶ πολλὰ ἄλλα. Πρὸς δὲ τούτοις ἐγκλείει ἡ Εὐρώπη ἐν τοῖς σπλάγχνοις αὐτῆς καὶ πολλὰ δρυκτά, ἥτοι γαιάνθρωπας, χρυσόν, ἀργυρόν, λευκόχρυσον, σιδηρόν, χαλκόν, μόλυβδον, ψευδάργυρον, κασσίτερον, ύδραργυρον, θειόν καὶ πολλὰ ἄλλα.

Κάτοικοι. "Απαντες σχεδὸν οἱ κάτοικοι τῆς Εὐρώπης ἀνήκουσιν εἰς τὸν Ἰνδοευρωπαϊκὸν λεγόμενον κλάδον τῆς Καυκασίας φυλῆς, οἵτις ἐν Εὐρώπη ὑποδιαιρεῖται εἰς τὰς ἑπτὰς τρεῖς δικοιοθυίας.

1) Τὴν *Ἐλληνολατινικήν* ἡ *Ἐλληνορωμανικήν*, εἰς ἣν ἀνήκουσιν οἱ *"Ελληνες*, οἱ *Ἀλβαροί*, οἱ *Ῥωμοῦροι*, οἱ *Ιταλοί*, οἱ *Γάλλοι*, οἱ *Ισπανοί*, οἱ *Πορτογάλοι* καὶ οἱ ἐν Βελγίῳ κατοικοῦντες *Βαλλόροι*.

2) Τὴν *Γερμανικήν*, εἰς ἣν ἀνήκουσιν οἱ κυρίως *Γερμανοί*, οἱ πλειστοί *Ἐλβετοί*, οἱ *Ολλανδοί*, οἱ ἐν Βελγίῳ κατοικοῦντες *Φλανδροί*, οἱ *Ἄγγλοι*, οἱ *Δαροί*, οἱ *Σουηδοί* καὶ οἱ *Noρβηγοί* καὶ

3) Τὴν *Σλανෂκήν*, εἰς ἣν ἀνήκουσιν οἱ *Βούλγαροι* (φύλον τουρανικὸν ἐκσλαυτιζόν), οἱ *Βόσνοι*, οἱ *Ἐρζεγοβίνοι*, οἱ *Μαυροβούνιοι*, οἱ *Σέρβοι*, οἱ *Κροάται*, οἱ *Δαλμάται*, οἱ *Σλοβῆνοι* (κατοικοῦντες ἐν Αὐστρίᾳ) οἱ *Σλοβάκοι* (κατοικοῦντες ἐν Ούγγαριᾳ), οἱ *Βοεμοί*, οἱ *Μορανοί*, οἱ *Βένδοι*, οἱ *Πολωνοί* καὶ οἱ *Ῥάσσοι*.

Εἰς τὸν αὐτὸν δὲ κλάδον ἀνήκουσι καὶ οἱ σήμερον διαγάριθμοι τῶν ἀρχαίων Κελτῶν ἀπόγονοι, οἵτινες κατοικοῦσιν ἐν τῇ

Γαλλική γερσονίστρη Βρετανία, τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ καὶ τῇ Ἰρλανδίᾳ, καὶ οἱ Αιθοναροὶ ἐν τῇ Ἀρσσικῇ Πολωνίᾳ.

Πλὴν τῶν τριῶν τούτων μεγάλων ὁμοεθνῶν ὑπάρχουσι προσέτει ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἀλλα τοις ἔθνη, ὡς οἱ Μαγυάροι, οἱ Τσούρκοι, οἱ Τάταροι, οἱ Καλμοῦκοι, οἱ Σαμογέται, οἱ Φίνοι, οἱ Αάπαντες, οἱ Ἐβραῖοι, οἱ Βάσκοι (κατοικοῦντες ἐν τοῖς δυτικοῖς Ηυρηγαῖοις) καὶ οἱ Ἀθίγγαροι.

Θρησκεία. Πάντες σχεδὸν οἱ κάτοικοι τῆς Εὐρώπης, πλὴν ἀλιγατῶν τινῶν ἐναπομυρίων Μωαμεθανῶν καὶ Ἰουνδαίων, εἰναι γριστικοὶ δικιρούμενοι εἰς τρεῖς ἐκκλησίας, τὴν ὁρθόδοξον, τὴν δυτικὴν ἥ καθολικὴν καὶ τὴν διαμαρτυρομένων.

Πολιτισμὸς τῆς Εὐρώπης. Ως πρὸς τὸν πολιτισμὸν ἡ Εὐρώπη πατέχει ἐν σχέσει πρὸς τὰς λοιπὰς ἡπείρους τῆς γῆς τὴν πρώτην θέσιν ὅφ' οὐλας τὰς ἐπόψεις.

Πολίτευμα. Ἐκ τῶν 25 ηρατῶν τῆς Εὐρώπης ἐν μόνον ἔχει ἀπόλκυτον μοναρχίαν, τὸ Μονακόν· τέσσαρα δὲ ἔχουσι δημοκρατίαν, ὡς ἡ Γαλλία, ἡ Ἐλβετία, ὁ Ἀγιος Μαρίνος καὶ ἡ Ἀρνόρεα, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ἔχουσι συνταγματικὸν πολίτευμα.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΑΤΩΝ ΝΗΣΩΝ, ΟΡΕΩΝ,
ΠΟΤΑΜΩΝ, ΛΙΜΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
(ΠΛΗΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ)

Χῶραι: Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρχία, ἡ Βονιγαρία, ἡ Ῥωμουνία,
ἡ Σερβία, τὸ Μαυροβούνιον, ἡ Ἰταλία, ὁ Ἀγιος Μαρίνος, τὸ
Μονακόν, ἡ Ἐλβετία, τὸ Αιχτενστάϊν, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰσπανία, ἡ
Πορτογαλία, ἡ Ἀνδόρρα, τὸ Βέλγιον, ἡ Ὀλλανδία, τὸ Λουξεμ-
βούργον, ἡ Γερμανία, ἡ Αδστροουγγαρία, ἡ Μεγάλη Βρετανία καὶ
ἡ Ἰρλανδία, ἡ Δανία, ἡ Σουηδία, ἡ Νορβηγία καὶ ἡ Ῥωσία.

Νῆσοι: Ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Ωκεανῷ ἡ Ἰσλανδία, ἡ Μεγάλη
Βρετανία καὶ ἡ Ἰρλανδία· ἐν τῇ Βαλτικῇ θαλάσσῃ ἡ Σηλανδία,
ἡ Φυνία, ἡ Γοττελάνδη καὶ ἡ Οίσελη· καὶ ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσσῃ
καὶ Βαλεαρίδες, ἡ Κορσική, ἡ Σαρδηνία, ἡ Σικελία, καὶ ἡ Κρήτη.

Ορη: Άι Ἀλπεις, αἱ Σκανδινανίκαι Ἀλπεις, τὰ Πυρηναῖα,
τὰ Ἀπέννινα, αἱ Διαριζαὶ Ἀλπεις, σι Τρασουλβανικαὶ Ἀλπεις,
τὰ Καρπάθια, ὁ Αίμος, ὁ Καύκασος καὶ τὰ Οὐραλία.

Ποταμοί: Ἐν Ῥωσίᾳ ἐ δόλγας, ὁ Οὐράλης, ὁ Δόν, ὁ Ηετο-
χόρας, ὁ Αονίνας, ὁ Νεύας, ὁ Δένας καὶ ὁ Δνείπερος· ἐν Γερμανίᾳ
ὁ Βιστούλας, ὁ Ὁβερος, ὁ Ἀλβις, ὁ Βίσουργις καὶ ὁ Ῥῆνος· ἐν
Ἀγγλίᾳ ὁ Τάμεσις· ἐν Γαλλίᾳ ὁ Σηκουάνας, ὁ Λείγηρ, ὁ Γαρού-
ρας καὶ ὁ Ροδανός· ἐν Ἰσπανίᾳ ὁ Αούριος, ὁ Τάγος, ὁ Γοναδιάρας,
ὁ Γοναδαλκιβίης καὶ ὁ Ἐβρος· ἐν Ἰταλίᾳ ὁ Ηάδος, ὁ Ἀδίγης ἡ
Ἀθεοις, ὁ Ἀγρος καὶ ὁ Τίβερις· καὶ ὁ μικρότερος ὄλων Αούρα-
βις, θετις διαρρέει πολλάκις γέρες.

Δέματα: Ἐν Ῥωσίᾳ ἡ Ααδόγα καὶ ἡ Ὄνέγα· ἐν Σουηδίᾳ
ἡ Βενέρη, ἡ Βεττέρη καὶ ἡ Μαιλάρη· ἐν Ἐλβετίᾳ ἡ τῆς Γε-
νεύης, ἡ τῆς Ζυρίχης καὶ ἡ τῆς Κονσταντίας· καὶ ἐν Ἰταλίᾳ ἡ
Μείζων, ἡ Κάδμος καὶ ἡ Γάρδα.

Πόλεις: Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ χερσονήσῳ ἡ Κονσταντινούπολις
(1,100,000 κατ. μετὰ τῶν προστετίων) καὶ ἡ Θεσσαλονίκη
(120,000 κατ.)· ἐν Ἰταλίᾳ ἡ Νεάπολις (580,000 κατ.), ἡ Ῥώμη
(500,000 κ.), τὸ Μιλάνον (500,000 κ.), τὸ Τούρκον (340,000 κ.)

ἡ Φλωρεντία (210,000 κατ.), ἡ Γένοβα (240,000 κατ.) καὶ ἡ Βερετία (160,000 κατ.) ἐν Γαλλίᾳ σὶ Παρίσιοι (2,780,000 κατ.), ἡ Μισσαλία (520,000 κατ.), ἡ Λυών (480,000 κατ.), τὸ Βορδὼ (260,000 κατ.), ἡ Λιλλη (210,000 κατ.), ὁ Ἀγιος Σιέφαρο (150,000 κατ.), ἡ Νικαια (135,000 κατ.), ἡ Χάβρη (135,000 κατ.) ἡ Νάνιη (135,000 κατ.), καὶ ἡ Τολῶσα (135,000 κατ.) ἐν Ισπανίᾳ ἡ Μαδρίτη (525,000 κατ.), ἡ Βαρκελώνη (535,000 κατ.), ἡ Βαλενία (160,000 κατ.) καὶ ἡ Σεβίλλη (150,000 κατ.) ἐν Πορτογαλίᾳ ἡ Λισανθόν (360,000 κατ.) ἐν Ἐλβετίᾳ ἡ Ζιρίχη (187,000 κατ.), ἡ Βασιλεία (130,000 κατ.) καὶ ἡ Γενεύη (120,000 κ.) ἐν Βελγίῳ αἱ Βρυξέλλαι (570,000 κ.), ἡ Ἀνιβέρση ἡ Ἀμβέρσα (312,000 κ.) καὶ ἡ Γάνδη (166,000 κ.) ἐν Ολλανδίᾳ τὸ Αμσιελόδεμον (570,000 κατ.), ἡ Ροττερδάμη (405,000 κ.) καὶ ἡ Χάγη (260,000 κ.) ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ τὸ Λονδίνον (4,760,000 κ.), ἡ Γλασκώβη (765,000 κατ.), ἡ Λιβερπούλη (750,000 κατ.), ἡ Μαγχεστέρια μετὰ τῆς Σαλτόρεδης 923,000 κατ.), ἡ Βριτανία (555,000 κατ.), τὸ Ἐδιμβούργον (320,000 κατ.) καὶ τὸ Λονβλίνον (380,000 κατ.) ἐν τῇ Γερμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ τὸ Βερολίνον (2,100,000 κατ.), ἡ Βρετανία (472,000 κατ.), ἡ Κολωνία (430,000 κατ.), τὸ Ἀννόβερον (252,000 κατ.), ἡ Φραγκφούρτη (336,000 κατ.), τὸ Μαγδεβούργον (242,000 κατ.), ἡ Καισιξβέργη (225,000 κατ.), ἡ Ἔσση (232,000 κατ.), ἡ Δυσσελδόρφη (255,000 κατ.), ἡ Χάλλη (172,000 κατ.), ἡ Δρέσδη (520,000 κατ.), ἡ Αελγουα (510,000 κατ.), τὸ Μόναχον (540,000 κατ.), ἡ Νυρεμβέργη (296,000 κατ.), ἡ Σιονιγάριη (252,000 κατ.), τὸ Ἀμβούργον (880,000 κατ.) καὶ τὸ Σιρατσβούργον (170,000 κατ.) ἐν ταῖς Σκανδινανίαις γύρων ἡ Κοπεγχάγη (430,000 κατ.), ἡ Σιονχόλμη (338,000 κατ.) καὶ ἡ Χριστιανία (235,000 κατ.) ἐν τῇ Αὐστροαυγγαρίᾳ ἡ Βιέννη (1,750,000 κατ.), ἡ Ηράγη (210,000 κατ.), ἡ Τεργέστη (140,000 κατ.), τὸ Γεάτζ (140,000 κατ.) καὶ ἡ Βουδαπέστη (892,000 κατ.) ἐν Ρωμανίᾳ τὸ Βουκούρεστον (290,000 κατ.) καὶ ἐν Ρωσίᾳ ἡ Πετρούπολις (1,450,000 κατ.), ἡ Μόσχα (1,050,000 κατ.), ἡ Βαρποβία (685,000 κατ.), ἡ Οδησσός (410,000 κατ.), ἡ Ρίγα (285,000 κατ.) καὶ τὸ Κιέλο (250,000 κατ.).

Τ Ε Λ Ο Σ

